

Tartalom

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ
TÁJÉKOZTATÁSOK

Az Európai Unió Bírósága

2017/C 239/01 Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 1

V Hirdetmények

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

Bíróság

2017/C 239/02 C-562/14 P. sz. ügy: A Bíróság (negyedik tanács) 2017. május 11-i ítélete – Svéd Királyság kontra Darius Nicolai Spirlea, Mihaela Spirlea, Európai Bizottság, Cseh Köztársaság, Dán Királyság, Spanyol Királyság, Finn Köztársaság (Fellebbezés — A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés joga — 1049/2001/EK rendelet — A 4. cikk (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése — A dokumentumokhoz való hozzáférés joga alóli kivételek — Téves értelmezés — Az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljainak védelme — A dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek — A bizalmasság általános védelme — EU Pilot eljárásra vonatkozó dokumentumok) 2

2017/C 239/03	2/15. sz. vélemény: A Bíróság (teljes ülés) 2017. május 16-i véleménye – Európai Bizottság (Az EUMSZ 218. cikk (11) bekezdése alapján adott vélemény – Az Európai Unió és a Szingapúri Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás – Az EU és az EUM Szerződés hatálybalépését követően tárgyalt, „új generációs” kereskedelmi megállapodás – A megállapodás megkötésére vonatkozó hatáskör – Az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének e) pontja – Közös kereskedelem-politika – Az EUMSZ 207. cikk (1) bekezdése – Áru és szolgáltatás-kereskedelem – Külföldi közvetlen befektetések – Közbeszerzések – A szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásai – Verseny – Harmadik államokkal folytatott kereskedelem és fenntartható fejlődés – A munkavállalók szociális védelme – Környezetvédelem – Az EUMSZ 207. cikk (5) bekezdése – A közlekedés területén nyújtott szolgáltatások – Az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdése – Olyan nemzetközi megállapodás, amely érintheti a közös szabályokat vagy azok alkalmazási körét megváltoztathatja – A szállítási szolgáltatások szabad nyújtására vonatkozó másodlagos uniós jogszabályok – Nem közvetlen külföldi befektetések – EUMSZ 216. cikk – A Szerződések egyik célkitűzésének megvalósításához szükséges megállapodás – A tagállamok és a harmadik államok közötti tőkemozgás és fizetési műveletek szabadsága – A Szerződések egymás felváltó rendszere a befektetések területén – Az egyes tagállamok és a Szingapúri Köztársaság közötti befektetési megállapodások felváltása – A megállapodás intézményi rendelkezései – A befektetők és az államok közötti vitarendezés – A felek közötti vitarendezés)	3
2017/C 239/04	C-68/15. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2017. május 17-i ítélete (a Grondwettelijk Hof [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – X kontra Ministerraad (Előzetes döntéshozatal – Letelepedés szabadsága – Az anya- és leányvállalatokra vonatkozó irányelv – Adójogszabályok – Társasági adó – Osztalékfizetés – Forrásadó – Kettős adóztatás – „Fairness tax”)	3
2017/C 239/05	C-133/15. sz. ügy: A Bíróság (nagytanács) 2017. május 10-i ítélete (a Centrale Raad van Beroep [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – H. C. Chavez-Vilchez és társai kontra Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank és társai (Előzetes döntéshozatal – Uniós polgárság – EUMSZ 20. cikk – A szociális segélyekhez, valamint a családi támogatásokhoz való hozzáférés feltételéül szabott, valamelyik tagállamban való tartózkodáshoz való jog – Harmadik ország olyan állampolgára, aki az e tagállam állampolgárságával rendelkező kiskorú gyermekének napi szinten ténylegesen gondját viseli – A harmadik ország állampolgárának arra vonatkozó bizonyítási kötelezettsége, hogy az említett tagállam állampolgárságával rendelkező másik szülő képtelen gondoskodni a gyermekről – A tartózkodás megtagadása, amely a gyermeket a tagállam vagy akár az Unió területének elhagyására kötelezheti)	4
2017/C 239/06	C-421/15 P. sz. ügy: A Bíróság (ötödik tanács) 2017. május 11-i ítélete – Yoshida Metal Industry Co. Ltd kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO), Pi-Design AG, Bodum Franciaország SAS, Bodum Logistics A/S (Fellebbezés – Európai uniós védjegy – Fekete pöttyökkel borított felületből álló megjelölések lajstromozása – Törlés – 40/94/EK rendelet – A 7. cikk (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja – Az 51. cikk (3) bekezdése)	5
2017/C 239/07	C-437/15 P. sz. ügy: A Bíróság (harmadik tanács) 2017. május 17-i ítélete – Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala kontra Deluxe Entertainment Services Group Inc. (Fellebbezés – Európai uniós védjegy – A „deluxe” szóelemet tartalmazó ábrás védjegy – A lajstromozásnak az elbíráló általi megtagadása)	6
2017/C 239/08	C-617/15. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2017. május 18-i ítélete (az Oberlandesgericht Düsseldorf [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Hummel Holding A/S kontra Nike Inc., Nike Retail B. V. (Előzetes döntéshozatal – Szellemi tulajdon – 207/2009/EK rendelet – Európai uniós védjegy – A 97. cikk (1) bekezdése – Nemzetközi joghatóság – Valamely harmadik államban letelepedett társaság ellen indított védjegybitorlási kereset – Az eljáró bíróság tagállamának területén található, a vállalati láncban két szinttel lejjebb elhelyezkedő leányvállalat – A „telephely” fogalma)	6

2017/C 239/09	C-624/15. sz. ügy: A Bíróság (kilencedik tanács) 2017. május 18-i ítélete (a Vilnius apygardos administracinis teismas [Litvánia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – UAB „Litdana” kontra Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Előzetes döntéshozatal — Adózás — Hozzáadottérték-adó (héta) — 2006/112/EK irányelv — 314. cikk — Az árrés adóztatására vonatkozó szabályozás — Alkalmazási feltételek — Annak nemzeti adóhatóságok által történő megtagadása, hogy valamely adóalany az árrés adóztatására vonatkozó szabályozást alkalmazza — Az árrés adóztatására vonatkozó szabályozás és a héamentesség eladó által való alkalmazására történő hivatkozások a számlán — Az eladó által az árrés adóztatására vonatkozó szabályozás értékesítésre történő alkalmazásának hiánya — Az értékesítés szabálytalanságára vagy csalásra utaló körülmények)	7
2017/C 239/10	C-682/15. sz. ügy: A Bíróság (Nagytanács) 2017. május 16-i ítélete (a Cour administrative [Luxemburg] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Berlioz Investment Fund S.A. kontra Directeur de l'administration des Contributions directes (Előzetes döntéshozatal — 2011/16/EU irányelv — Az adózás területén történő közigazgatási együttműködés — Az 1. cikk (1) bekezdése — 5. cikk — Harmadik személyhez címzett információkérés — A válasz megtagadása — Szankció — A kért információ „előrelátható fontosságának” fogalma — A megkeresett hatóság általi ellenőrzés — Bíróság általi felülvizsgálat — Terjedelem — Az Európai Unió Alapjogi Chartája — 51. cikk — Az uniós jog végrehajtása — 47. cikk — A tényleges bírósági jogorvoslathoz való jog — A bíróságnak és harmadik személyeknek a megkereső hatóság által kibocsátott információkéréshez való hozzáférése)	8
2017/C 239/11	C-690/15. sz. ügy: A Bíróság (nagytanács) 2017. május 10-i ítélete (a Cour administrative d'appel de Douai [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Wencelas de Lobkowicz kontra Ministère des Finances et des Comptes publics (Előzetes döntéshozatal — Az Európai Unió tisztviselője — Személyzeti szabályzat — Az Európai Unió intézményeinek szociális biztonsági rendszeréhez való kötelező csatlakozás — Valamely tagállamban szerzett, ingatlanból származó jövedelem — Valamely tagállam joga alapján általános szociális hozzájárulás, szociális levonás és kiegészítő hozzájárulások megfizetésére való kötelezés — E tagállam szociális biztonsági rendszerének finanszírozásában való részvétel)	9
2017/C 239/12	C-36/16. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2017. május 11-i ítélete (a Naczelný Sąd Administracyjny [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Minister Finansów kontra Posnania Investment SA (Előzetes döntéshozatal — Adózás — Közös hozzáadottértékadó-rendszer — 2006/112/EK irányelv — A 2. cikk (1) bekezdésének a) pontja — A 14. cikk (1) bekezdése — Adóköteles ügyletek — Az „ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítés” fogalma — Valamely ingatlan az állam vagy területi önkormányzat részére adótartozás megfizetése céljából történő átengedése — Kizártság)	10
2017/C 239/13	C-44/16. P. sz. ügy: A Bíróság (kilencedik tanács) 2017. május 11-i ítélete – Dyson Ltd kontra Európai Bizottság (Fellebbezés — 2010/30/EU irányelv — Az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő jelölése — 665/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet — A porszívók energiafogyasztásának címkézése — Energiahatékonyság — Mérési módszer — A ráruházott hatáskör korlátai — A bizonyítékok elferdítése — A Törvényszék indokolási kötelezettsége)	10
2017/C 239/14	C-48/16. sz. ügy: A Bíróság (negyedik tanács) 2017. május 17-i ítélete (az Okresný súd Dunajská Streda [Szlovákia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – ERGO Poist'ovňa, a.s. kontra Alžbeta Barliková (Előzetes döntéshozatal — Önálló vállalkozóként működő kereskedelmi ügynökök — 86/653/EGK irányelv — A kereskedelmi ügynök jutaléka — 11. cikk — A harmadik személy és a megbízó közötti szerződés részleges nemteljesítése — A járulékhoz való jogot érintő következmények — Az „a megbízónak felróható okok” fogalma)	11

2017/C 239/15	C-59/16. sz. ügy: A Bíróság (tizedik tanács) 2017. május 11-i ítélete (a Hoge Raad der Nederlanden [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – The Shirtmakers BV kontra Staatssecretaris van Financiën (Előzetes döntéshozatal — Vámunió — 2913/92/EGK rendelet — Közösségi Vámkódex — A 32. cikk (1) bekezdése e) pontjának i. alpontja — Vámérték — Ügyleti érték — Meghatározás — A „szállítási költségek” fogalma)	12
2017/C 239/16	C-99/16. sz. ügy: A Bíróság (harmadik tanács) 2017. május 18-i ítélete (a Tribunal de grande instance de Lyon [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Jean-Philippe Lahorgue kontra Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux „CNB”, Conseil des barreaux européens „CCBE”, Ordre des avocats du barreau de Luxembourg (Előzetes döntéshozatal — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — 77/249/EGK irányelv — 4. cikk — Az ügyvédi hivatás gyakorlása — Az ügyvédi virtuális magánhálózathoz (RPVA) való csatlakozást lehetővé tevő fiók — „RPVA”-fiók — A fiók biztosításának egy másik tagállam kamarájába bejegyzett ügyvéddel szembeni megtagadása — Hátrányosan megkülönböztető intézkedés)	12
2017/C 239/17	C-131/16. sz. ügy: A Bíróság (nyolcadik tanács) 2017. május 11-i ítélete (a Krajowa Izba Odwoławcza [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik kontra Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Előzetes döntéshozatal — Közbeszerzési szerződések — 2004/17/EK irányelv — A szerződések odaítélésének elvei — 10. cikk — Az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elve — Az ajánlatkérők azon kötelezettsége, hogy az ajánlattevőtől az ajánlatuk módosítását vagy kiegészítését kérjék — Megtagadás esetén az ajánlatkérőnek a bankgarancia megtartásához való joga — 92/13/EGK irányelv — Az 1. cikk (3) bekezdése — Jogorvoslati eljárások — Közbeszerzési szerződés odaítéléséről szóló határozat — Valamely ajánlattevő kizárása — Megsemmisítés iránti kereset — Az eljáráshoz fűződő érdek)	13
2017/C 239/18	C-150/16. sz. ügy: A Bíróság (ötödik tanács) 2017. május 18-i ítélete (a Curtea de Apel Craiova [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Fondul Proprietatea SA kontra Complexul Energetic Oltenia SA (Előzetes döntéshozatal — Állami támogatások — A román állam többségi tulajdonában álló tőkéjű társaságnak olyan társasággal szemben fennálló követelése, amelynek ez az állam az egyetlen részvényese — Fizetés helyetti átengedés (datio in solutum) — Az „állami támogatás” fogalma — Az Európai Bizottságnak történő bejelentés kötelezettsége)	14
2017/C 239/19	C-154/16. sz. ügy: A Bíróság (nyolcadik tanács) 2017. május 18-i ítélete (az Augstākā tiesa [Lettország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – „Latvijas dzelzceļš” VAS kontra Valsts ieņēmumu dienests (Előzetes döntéshozatal — Közösségi Vámkódex — 2913/92/EGK rendelet — A 94. cikk (1) bekezdése és a 96. cikk — Közösségi külső árutovábbítási eljárás — A főkötelezett felelőssége — A 203., 204. és a 206. cikk (1) bekezdése — Vámtartozás keletkezése — Vámfelügyelet alóli elvonás — Valamely vámeljárás igénybeviteléből eredő kötelezettségek egyikének nemteljesítése — Az áru teljes megsemmisülése vagy helyrehozhatatlan károsodása az áru tényleges jellege, előre nem látható körülmények vagy vis maior eredményeként — 213. cikk — A vámtartozás megfizetésének egyetemleges kötelezettsége — 2006/112/EK irányelv — Hozzáadottérték-adó (héta) — A 2. cikk (1) bekezdése, valamint a 70. és 71. cikk — Adóztatandó tényállás és az adófizetési kötelezettség keletkezése — A 201., 202. és 205. cikk — Az adó megfizetésére köteles személyek — A rakomány hiányának a rendeltetési vámhivatal általi megállapítása — Tartályvagon rosszul elzárt vagy hibás alsó leeresztőcsapja)	15
2017/C 239/20	C-302/16. sz. ügy: A Bíróság (nyolcadik tanács) 2017. május 11-i ítélete (a Rechtbank Noord-Nederland [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Bas Jacob Adriaan Krijgsman kontra Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV (Előzetes döntéshozatal — Légi közlekedés — 261/2004/EK rendelet — Az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontja — Járat törlése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség — A kártalanítási kötelezettség alóli mentesülés — Online utazásközvetítőn keresztül kötött szállítási szerződés — Légifuvarozó, amely a járat időpontjának módosulásáról kellő időben tájékoztatta az utazásközvetítőt — Utazásközvetítő, amely az említett információt az utasnak elektronikus levélben tíz nappal a járat indulása előtt küldte meg)	16

2017/C 239/21	C-337/16 P. sz. ügy: A Bíróság (hatodik tanács) 2017. május 17-i ítélete – Portugál Köztársaság kontra Európai Bizottság (Fellebbezés — EMGA és EMVA — Az Európai Bizottság végrehajtási határozata — A címzett számára történő értesítés — A melléklet nyomtatási elrendezésének utólagos kijavítása — Az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetés — Keresetindítási határidő — Kezdet — Késedelem — Elfogadhatatlanság)	17
2017/C 239/22	C-338/16 P. sz. ügy: A Bíróság (hatodik tanács) 2017. május 17-i ítélete – Portugál Köztársaság kontra Európai Bizottság (Fellebbezés — EMGA és EMVA — Az Európai Bizottság végrehajtási határozata — A címzett számára történő értesítés — A melléklet nyomtatási elrendezésének utólagos kijavítása — Az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetés — Keresetindítási határidő — Kezdet — Késedelem — Elfogadhatatlanság)	17
2017/C 239/23	C-339/16 P. sz. ügy: A Bíróság (hatodik tanács) 2017. május 17-i ítélete – Portugál Köztársaság kontra Európai Bizottság (Fellebbezés — EMGA és EMVA — Az Európai Bizottság végrehajtási határozata — A címzett számára történő értesítés — A melléklet nyomtatási elrendezésének utólagos kijavítása — Az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetés — Keresetindítási határidő — Kezdet — Késedelem — Elfogadhatatlanság)	18
2017/C 239/24	C-365/16. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2017. május 17-i ítélete (a Conseil d'État [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Association française des entreprises kontra Ministre des finances et des comptes publics (Előzetes döntéshozatal — A különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszere — 2011/96/EU irányelv — A kettős adóztatás elkerülése — A társasági adóhoz járuló 3 %-os kiegészítő hozzájárulás)	18
2017/C 239/25	C-595/16. sz. ügy: A Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Olaszország) által 2016. november 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Emmea Srl, Commercial Hub Srl kontra Comune di Siracusa és társai	19
2017/C 239/26	C-54/17. sz. ügy: A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2017. február 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato kontra Wind Telecomunicazioni SpA	19
2017/C 239/27	C-55/17. sz. ügy: A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2017. február 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato kontra Vodafone Omnitel NV	21
2017/C 239/28	C-162/17. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-701/15. sz., Stock Polska kontra EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA) – ügyben 2017. január 19-én hozott ítélete ellen a Lengyel Köztársaság által 2017. március 30-án benyújtott fellebbezés	22
2017/C 239/29	C-191/17. sz. ügy: Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2017. április 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte kontra ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-DiBa AG	24
2017/C 239/30	C-213/17. sz. ügy: Az Amszterdamban tárgyalást tartó Rechtbank Den Haag (Hollandia) által 2017. április 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – X kontra Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	24
2017/C 239/31	C-220/17. sz. ügy: A Verwaltungsgericht Berlin (Németország) által 2017. április 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG kontra Land Berlin	25

2017/C 239/32	C-221/17. sz. ügy: A Raad van State (Hollandia) által 2017. április 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – M. G. Tjebbes és társai kontra Minister van Buitenlandse Zaken	26
2017/C 239/33	C-234/17. sz. ügy: Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2017. május 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – XC és társai	27
2017/C 239/34	C-236/17 P. sz. ügy: A Törvényszék (ötödik tanács) T-162/14. sz., Canadian Solar Emea GmbH és társai kontra Tanács ügyben 2017. február 28-án hozott ítélete ellen a Canadian Solar Emea GmbH, a Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., a Csi Cells Co. Ltd, és a Csi Solar Power (China), Inc. által 2017. május 8-án benyújtott fellebbezés	27
2017/C 239/35	C-237/17 P. sz. ügy: A Törvényszék (ötödik tanács) T-163/14. sz., Canadian Solar Emea és társai kontra Tanács ügyben 2017. február 28-án hozott ítélete ellen a Canadian Solar Emea GmbH, a Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., a Csi Cells Co. Ltd, és a Csi Solar Power (China), Inc. által 2017. május 8-án benyújtott fellebbezés	28
2017/C 239/36	C-244/17. sz. ügy: 2017. május 10-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra az Európai Unió Tanácsa	29
2017/C 239/37	C-247/17. sz. ügy: A Korkein oikeus (Finnország) által 2017. május 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Oikeusministeriö kontra Denis Raugevicius	30
2017/C 239/38	C-250/17. sz. ügy: A Supremo Tribunal de Justiça (Portugália) által 2017. május 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Virgilio Tarragó da Silveira kontra Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA	31
2017/C 239/39	C-260/17. sz. ügy: A Symvoulío tis Epikrateias (Görögország) által 2017. május 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Anodiki Ypiresies Diacheirisis Perivallontos, Oikonomias, Dioikisis EPE (Anodiki Services EPE) kontra GNA „O Evaggelismos – Ophthalmiatreio Athinon – Polykliniki” Geniko Nosokomeio Athinon „Georgios Gennimatas”, Geniko Oγκολογικό Nosokomeio Kifisias – (GONK), „Oi Agioi Anargyroi”	31
2017/C 239/40	C-274/17. sz. ügy: Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Margarethe Yüce, Ali Yüce, Emin Yüce, Emre Yüce kontra TUIfly GmbH	32
2017/C 239/41	C-275/17. sz. ügy: Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Friedemann Schoen, Brigitta Schoen kontra TUIfly GmbH	33
2017/C 239/42	C-276/17. sz. ügy: Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem –Michael Sieberg kontra TUIfly GmbH	34
2017/C 239/43	C-277/17. sz. ügy: Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Heinz-Gerhard Albrecht kontra TUIfly GmbH	34
2017/C 239/44	C-278/17. sz. ügy: Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Susanne Meyer és társai kontra TUIfly GmbH	35
2017/C 239/45	C-279/17. sz. ügy: Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Thomas Kiehl kontra TUIfly GmbH	36
2017/C 239/46	C-280/17. sz. ügy: Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ralph Eßer kontra TUIfly GmbH	37

2017/C 239/47	C-281/17. sz. ügy: Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Thomas Schmidt kontra TUIfly GmbH	37
2017/C 239/48	C-282/17. sz. ügy: Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Werner Ansorge kontra TUIfly GmbH	38
2017/C 239/49	C-290/17. sz. ügy: Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Angelina Fell, Florian Fell, Vincent Fell kontra TUIfly GmbH .	39
2017/C 239/50	C-291/17. sz. ügy: Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Helga Jordan-Grompe, Sven Grompe, Yves-Felix Grompe, Justin Joel Grompe kontra TUIfly GmbH	40
2017/C 239/51	C-301/17. sz. ügy: 2017. május 23-án benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Románia	40
2017/C 239/52	C-313/17. P. sz. ügy: A Törvényszék (hetedik tanács) T-231/15. sz., Haswani kontra Tanács ügyben 2017. március 22-én hozott ítélete ellen George Haswani által 2017. május 26-án benyújtott fellebbezés	41

Törvényszék

2017/C 239/53	T-442/12. sz. ügy: A Törvényszék 2017. június 1-jei ítélete – Changmao Biochemical Engineering kontra Tanács („Dömping — Kínából származó borkősav behozatala — A végleges dömpingellenes vám módosítása — Részleges időközi felülvizsgálat — Piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállása — A főbb ráfordításoknak az alapvetően a piaci értékeket tükröző költségei — A körülmények megváltozása — Indokolási kötelezettség — A piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállásáról szóló határozat elfogadására vonatkozó határidő — Védelemhez való jog — Az 1225/2009/EK rendelet 20. cikkének (2) bekezdése”)	43
2017/C 239/54	T-341/13 RENV. sz. ügy: A Törvényszék 2017. június 8-i ítélete – Groupe Léa Nature kontra EUIPO – Debonair Trading Internacional (SO'BiO étic) („Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A SO'BiO étic európai uniós ábrás védjegy bejelentése — A korábbi SO...? európai uniós és nemzeti szövegdjegyek — Viszonylagos kizáró okok — Összetéveszthetőség — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja — A jóhírnév sérelme — A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése”)	44
2017/C 239/55	T-673/15. sz. ügy: A Törvényszék 2017. június 7-i ítélete – Guardian Europe kontra Európai Unió („Szerződésen kívüli felelősség — Az Unió képviselője — Elévülés — A véglegessé vált határozat joghatásainak megsemmisítése — A keresetlevél pontosítása — Elfogadhatóság — Az Alapjogi Charta 47. cikke — Észszerű időn belüli határozathozatal — Egyenlő bánásmód — Vagyoni kár — Elszervedett veszteségek — Elmaradt haszon — Nem vagyoni kár — Okozati összefüggés”)	44
2017/C 239/56	T-726/15. sz. ügy: A Törvényszék 2017. június 7-i ítélete – Blaž Jamnik és Blaž kontra Parlament („Szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések — Ingatlanszerződés — Közbeszerzési eljárás — Hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos eljárás — Az Európai Unió Háza számára szolgáló helyiségek Ljubljanában — Az ajánlatnak a helyi piac felmérését követő elutasítása — A közbeszerzési szerződés más ajánlattevőnek történő odaítélése — Az ajánlatához csatolt dokumentumok vizsgálatának hiánya — Téves jogalkalmazás — Nyilvánvaló értékelési hiba”)	45
2017/C 239/57	T-6/16. sz. ügy: A Törvényszék 2017. június 8-i ítélete – AWG kontra EUIPO – Takko (Southern Territory 23°48'25"S) („Európai uniós védjegy — Törlési eljárás — A Southern Territory 23°48'25"S európai uniós szövegdjegy — A korábbi SOUTHERN európai uniós szövegdjegy — Viszonylagos kizáró ok — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja”)	46

2017/C 239/58	T-294/16. sz. ügy: A Törvényszék 2017. június 8-i ítélete – Kaane American International Tobacco kontra EUIPO – Global Tobacco (GOLD MOUNT) („Európai uniós védjegy — Megszűnés megállapítása iránti eljárás — GOLD MOUNT európai uniós ábrás védjegy — A védjegy tényleges használatának hiánya — A használat elmaradásának jogos indoka — A 207/2009/EK rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja”)	46
2017/C 239/59	T-221/17. sz. ügy: 2017. április 15-én benyújtott kereset – Mémora Servicios Funerarios kontra EUIPO – Chatenoud (MEMORAME)	47
2017/C 239/60	T-262/17. sz. ügy: 2017. április 30-án benyújtott kereset – Metrans kontra Bizottság és INEA	47
2017/C 239/61	T-263/17. sz. ügy: 2017. május 3-án benyújtott kereset – SD kontra EIGE	48
2017/C 239/62	T-275/17. sz. ügy: 2017. május 10-én benyújtott kereset – Michela Curto kontra Parlament	49
2017/C 239/63	T-289/17. sz. ügy: 2017. május 15-én benyújtott kereset – Keolis CIF és társai kontra Bizottság	50
2017/C 239/64	T-296/17. sz. ügy: 2017. május 15-én benyújtott kereset – Buck-Chemie kontra EUIPO (WC öblítők ábrázolása)	51
2017/C 239/65	T-323/17. sz. ügy: 2017. május 29-én benyújtott kereset – Martinair Holland kontra Bizottság	51
2017/C 239/66	T-324/17. sz. ügy: 2017. május 29-én benyújtott kereset – SAS Cargo Group és társai kontra Bizottság	53
2017/C 239/67	T-325/17. sz. ügy: 2017. május 29-én benyújtott kereset – Koninklijke Luchtvaart Maatschappij kontra Bizottság	53
2017/C 239/68	T-326/17. sz. ügy: 2017. május 29-én benyújtott kereset – Air Canada kontra Bizottság	55
2017/C 239/69	T-328/17. sz. ügy: 2017. május 26-án benyújtott kereset – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi kontra EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)	56
2017/C 239/70	T-334/17. sz. ügy: 2017. május 31-én benyújtott kereset – Cargolux Airlines kontra Bizottság	57
2017/C 239/71	T-335/17. sz. ügy: 2017. május 30-án benyújtott kereset – Help – Hilfe zur Selbsthilfe kontra Bizottság	59
2017/C 239/72	T-339/17. sz. ügy: 2017. május 31-én benyújtott kereset – Shenzhen Jiayz Photo Industrial kontra EUIPO – Seven (sevenoak)	60
2017/C 239/73	T-340/17. sz. ügy: 2017. május 30-án benyújtott kereset – Japan Airlines kontra Bizottság	60
2017/C 239/74	T-341/17. sz. ügy: 2017. május 31-én benyújtott kereset – British Airways kontra Bizottság	62
2017/C 239/75	T-342/17. sz. ügy: 2017. május 30-án benyújtott kereset – Deutsche Lufthansa és társai kontra Bizottság	63
2017/C 239/76	T-343/17. sz. ügy: 2017. május 31-én benyújtott kereset – Cathay Pacific Airways kontra Bizottság	64
2017/C 239/77	T-344/17. sz. ügy: 2017. május 31-én benyújtott kereset – Latam Airlines Group és Lan Cargo kontra Bizottság	65

2017/C 239/78	T-346/17. sz. ügy: 2017. május 31-én benyújtott kereset – Hotelbeds Spain kontra EUIPO – Guidigo Europe (Guidego what to do next)	68
2017/C 239/79	T-350/17. sz. ügy: 2017. június 1-jén benyújtott kereset – Singapore Airlines és Singapore Airlines Cargo kontra Bizottság	68
2017/C 239/80	T-352/17. sz. ügy: 2017. június 2-án benyújtott kereset – Korwin-Mikke kontra Parlament	69
2017/C 239/81	T-355/17. sz. ügy: 2017. június 2-án benyújtott kereset – Daico International kontra EUIPO – American Franchise Marketing (RoB)	70
2017/C 239/82	T-356/17. sz. ügy: 2017. június 2-án benyújtott kereset – Daico International kontra EUIPO – American Franchise Marketing (RoB)	71
2017/C 239/83	T-358/17. sz. ügy: 2017. május 31-én benyújtott kereset – Mubarak kontra Tanács	71
2017/C 239/84	T-226/16. sz. ügy: A Törvényszék 2017. április 24-i végzése – Ipuri kontra EUIPO – van Graaf (IPURI)	72

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA

Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*

(2017/C 239/01)

Utolsó kiadvány

HL C 231., 2017.7.17.

Korábbi közzétételek

HL C 221., 2017.7.10.

HL C 213., 2017.7.3.

HL C 202., 2017.6.26.

HL C 195., 2017.6.19.

HL C 178., 2017.6.6.

HL C 168., 2017.5.29.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Bíróság (negyedik tanács) 2017. május 11-i ítélete – Svéd Királyság kontra Darius Nicolai Spirlea, Mihaela Spirlea, Európai Bizottság, Cseh Köztársaság, Dán Királyság, Spanyol Királyság, Finn Köztársaság

(C-562/14 P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés — A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés joga — 1049/2001/EK rendelet — A 4. cikk (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése — A dokumentumokhoz való hozzáférés joga alóli kivételek — Téves értelmezés — Az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljainak védelme — A dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek — A bizalmasság általános védelme — EU Pilot eljárásra vonatkozó dokumentumok)

(2017/C 239/02)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Svéd Királyság (képviselők: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson és L. Swedenborg meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Darius Nicolai Spirlea, Mihaela Spirlea, Európai Bizottság (képviselők: H. Krämer és P. Costa de Oliveira meghatalmazottak), Cseh Köztársaság (képviselők: M. Smolek, D. Hadroušek és J. Vlácil meghatalmazottak), Dán Királyság (képviselő: C. Thorning meghatalmazott), Spanyol Királyság (képviselő: M. J. García-Valdecasas Dorrego meghatalmazott), Finn Köztársaság (képviselő: S. Hartikainen meghatalmazott)

Az Európai Bizottságot támogató beavatkozó: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: T. Henze és A. Lippstreu meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság a Svéd Királyságot kötelezi az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.
- 3) A Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Spanyol Királyság és a Finn Köztársaság maguk viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 46., 2015.2.9.

A Bíróság (teljes ülés) 2017. május 16-i véleménye – Európai Bizottság

(2/15. sz. vélemény) ⁽¹⁾

(Az EUMSZ 218. cikk (11) bekezdése alapján adott vélemény — Az Európai Unió és a Szingapúri Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás — Az EU és az EUM Szerződés hatálybalépését követően tárgyalt, „új generációs” kereskedelmi megállapodás — A megállapodás megkötésére vonatkozó hatáskör — Az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének e) pontja — Közös kereskedelempolitika — Az EUMSZ 207. cikk (1) bekezdése — Áru és szolgáltatás-kereskedelem — Külföldi közvetlen befektetések — Közbeszerzések — A szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásai — Verseny — Harmadik államokkal folytatott kereskedelem és fenntartható fejlődés — A munkavállalók szociális védelme — Környezetvédelem — Az EUMSZ 207. cikk (5) bekezdése — A közlekedés területén nyújtott szolgáltatások — Az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdése — Olyan nemzetközi megállapodás, amely érintheti a közös szabályokat vagy azok alkalmazási körét megváltoztathatja — A szállítási szolgáltatások szabad nyújtására vonatkozó másodlagos uniós jogszabályok — Nem közvetlen külföldi befektetések — EUMSZ 216. cikk — A Szerződések egyik célkitűzésének megvalósításához szükséges megállapodás — A tagállamok és a harmadik államok közötti tőkemozgás és fizetési műveletek szabadsága — A Szerződések egymás felváltó rendszere a befektetések területén — Az egyes tagállamok és a Szingapúri Köztársaság közötti befektetési megállapodások felváltása — A megállapodás intézményi rendelkezései — A befektetők és az államok közötti vitarendezés — A felek közötti vitarendezés)

(2017/C 239/03)

Az eljárás nyelve: valamennyi hivatalos nyelv

A kérelem előterjesztője

Európai Bizottság (képviselők: U. Wölker, B. De Meester, R. Vidal-Puig és M. Kocjan, meghatalmazottak)

Rendelkező rész

Az Európai Unió és a Szingapúri Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, kivéve az alábbi, az Unió és a tagállamok megosztott hatáskörébe tartozó rendelkezéseket:

- az e megállapodás 9. fejezete (Beruházások) A. szakaszának (Beruházásvédelem) rendelkezései, amennyiben azok az Unió és a Szingapúri Köztársaság közötti közvetlen befektetéseken kívüli más befektetésekkel kapcsolatosak;
- az e 9. fejezet B. szakaszának (A beruházó és az állam közötti vitarendezés) rendelkezései; és
- az említett megállapodás 1. fejezetének (Célkitűzések és általános fogalom meghatározások), 14. fejezetének (Átláthatóság), 15. fejezetének (Vitarendezés), 16. fejezetének (Közvetítő mechanizmus) és 17. fejezetének (Intézményi, általános és záró rendelkezések) rendelkezései, amennyiben azok az említett 9. fejezet rendelkezéseivel kapcsolódnak, és amennyiben ez utóbbiak az Unió és a tagállamok között megosztott hatáskörbe tartoznak.

⁽¹⁾ HL C 363., 2015.11.3.

A Bíróság (első tanács) 2017. május 17-i ítélete (a Grondwettelijk Hof [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – X kontra Ministerraad

(C-68/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Letelepedés szabadsága — Az anya- és leányvállalatokra vonatkozó irányelv — Adó jogszabályok — Társasági adó — Osztalékfizetés — Forrásadó — Kettős adóztatás — „Fairness tax”)

(2017/C 239/04)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Grondwettelijk Hof

Az alapeljárás felei

Felperes: X

Alperes: Ministerraad

Rendelkező rész

- 1) A letelepedés szabadságát úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az alapügyben szóban forgóhoz hasonló tagállami adószabályozás, amelynek értelmében mind az e tagállamban állandó telephely útján gazdasági tevékenységet folytató külföldi illetőségű társaságok, mind a belföldi illetőségű társaságok, ideértve a külföldi illetőségű társaságok belföldi illetőségű leányvállalatait, a fairness taxhez hasonló adó hatálya alá tartoznak, amennyiben e társaságok részéről olyan osztalékok kifizetésére kerül sor, amelyek a nemzeti adójog szerinti bizonyos adókedvezmények igénybevétele folytán nem számítanak be a végleges adóköteles eredményükbe, azzal a feltétellel, hogy ezen adó adóalapja meghatározásának módja ténylegesen nem eredményezi azt, hogy e külföldi illetőségű társaságokat a belföldi illetőségű társaságoknál hátrányosabb bánásmódban részesítik.
- 2) A különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 2011. november 30-i 2011/96/EU tanácsi irányelv 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az alapügyben szóban forgóhoz hasonló olyan tagállami adójogi szabályozás, amely a fairness taxhez hasonló adót ír elő, amelynek a hatálya alá tartoznak az e tagállamban állandó telephely útján gazdasági tevékenységet folytató külföldi illetőségű társaságok, valamint a belföldi illetőségű társaságok, ideértve a külföldi illetőségű társaságok belföldi illetőségű leányvállalatait, amennyiben részükről olyan osztalék kifizetésére kerül sor, amely a nemzeti adójog szerinti bizonyos adókedvezmények igénybevétele folytán nem számít be a végleges adóköteles eredményükbe.
- 3) A 2011/96 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontját az ugyanezen cikk (3) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti adójogi szabályozás ellentétes e rendelkezéssel, amennyiben olyan helyzetben, amelyben valamely anyavállalat által a leányvállalatától kapott jövedelem ezen anyavállalat részéről csak azon évet követően kerül kifizetésre, amelyben azt kapta, e szabályozás azzal a következménnyel jár, hogy e nyereségekre az említett rendelkezésben előírt 5 %-os korlátot meghaladó mértékű adót vetnek ki.

(¹) HL C 146., 2015.5.4.

A Bíróság (nagytanács) 2017. május 10-i ítélete (a Centrale Raad van Beroep [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – H. C. Chavez-Vilchez és társai kontra Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank és társai

(C-133/15. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal — Uniós polgárság — EUMSZ 20. cikk — A szociális segélyekhez, valamint a családi támogatásokhoz való hozzáférés feltételéül szabott, valamelyik tagállamban való tartózkodáshoz való jog — Harmadik ország olyan állampolgára, aki az e tagállam állampolgárságával rendelkező kiskorú gyermekének napi szinten ténylegesen gondját viseli — A harmadik ország állampolgárának arra vonatkozó bizonyítási kötelezettsége, hogy az említett tagállam állampolgárságával rendelkező másik szülő képtelen gondoskodni a gyermekről — A tartózkodás megtagadása, amely a gyermeket a tagállam vagy akár az Unió területének elhagyására kötelezheti)

(2017/C 239/05)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Centrale Raad van Beroep

Az alapeljárás felei

Felperesek: H. C. Chavez-Vilchez, P. Pinas, U. Nikolic, X. V. Garcia Perez, J. Uwituze, I. O. Enowassam, A. E. Guerrero Chavez, Y. R. L. Wip

Alperesek: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Arnhem, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Gravenhage, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Hertogenbosch, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rijswijk, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rotterdam

Rendelkező rész

- 1) Az EUMSZ 20. cikket úgy kell értelmezni, hogy annak értékelése szempontjából, hogy az európai uniós polgár gyermek el kényszerül-e hagyni az Unió egészének területét, és így megfosztják az ezen cikk által biztosított jogok lényegének tényleges élvezetétől, ha a harmadik országbeli állampolgár szülőjétől megtagadják az érintett tagállamban történő tartózkodáshoz való jogot, az a körülmény, hogy a másik, uniós polgár szülő ténylegesen képes és készen áll arra, hogy napi szinten ténylegesen egyedül viselje gondját a gyermeknek, releváns tényező ugyan, ám önmagában még nem elegendő annak megállapításához, hogy a harmadik országbeli állampolgár szülő és a gyermek között nincs olyan függőségi viszony, amely miatt ez utóbbi ilyen kényszernek lenne kitéve a tartózkodási jog ilyen megtagadása esetén. Az ilyen értékelést – a gyermek mindenek felett álló érdekében – az adott ügy körülményei összességének, többek között a gyermek életkora, a testi és érzelmi fejlettsége, a mind az uniós polgár szülővel, mind a harmadik országbeli állampolgár szülővel fennálló érzelmi kapcsolata erősségének, valamint azon kockázat figyelembevételére kell alapozni, amelyet az utóbbitól való elszakítása a gyermek lelki egyensúlyára jelenthet.
- 2) Az EUMSZ 20. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy valamely tagállam e tagállam állampolgárságával rendelkező kiskorú gyermekéről napi szinten ténylegesen gondoskodó harmadik országbeli állampolgár szülőjének tartózkodási jogát ezen állampolgár azon kötelezettségétől teszi függővé, hogy azt alátámasztó bizonyítékokat nyújtson be, hogy a harmadik országbeli állampolgár szülő tartózkodási jogát megtagadó határozat a gyermeket megfosztja az uniós polgárként meglévő jogállás révén biztosított jogok lényegének tényleges élvezetétől azáltal, hogy az Unió területe egészének elhagyására kötelezi őt. Az érintett tagállam illetékes hatóságainak feladata mindazonáltal, hogy a harmadik országbeli állampolgár által nyújtott információk alapján elvégezzék a szükséges vizsgálatot annak értékelése érdekében, hogy a megtagadó határozat az ügy körülményeinek összességére tekintettel járhat-e ilyen következményekkel.

⁽¹⁾ HL C 178., 2015.6.1.

A Bíróság (ötödik tanács) 2017. május 11-i ítélete – Yoshida Metal Industry Co. Ltd kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO), Pi-Design AG, Bodum Franciaország SAS, Bodum Logistics A/S

(C-421/15 P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés — Európai uniós védjegy — Fekete pöttyökkel borított felületből álló megjelölések lajstromozása — Törlés — 40/94/EK rendelet — A 7. cikk (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja — Az 51. cikk (3) bekezdése)

(2017/C 239/06)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Yoshida Metal Industry Co. Ltd (képviselők: J. Cohen solicitor, T. St Quintin barrister, G. Hobbs QC)

A többi fél az eljárásban: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (képviselők: A. Folliard-Monguiral, D. Gaja és J. Crespo Carrillo meghatalmazottak), Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S (képviselők: H. Pernez ügyvéd és R. Löhr, Rechtsanwalt)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság a Yoshida Metal Industry Co. Ltd-et kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 389., 2015.11.23.

A Bíróság (harmadik tanács) 2017. május 17-i ítélete – Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala kontra Deluxe Entertainment Services Group Inc.

(C-437/15 P. sz. ügy) (¹)

(Fellebbezés — Európai uniós védjegy — A „deluxe” szóelemet tartalmazó ábrás védjegy — A lajstromozásnak az elbíráló általi megtagadása)

(2017/C 239/07)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (képviselő: S. Palmero Cabezas meghatalmazott)

A másik fél az eljárásban: Deluxe Entertainment Services Group Inc. (képviselők: L. Gellman advocate és M. Esteve Sanz abogado)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2015. június 4-i Deluxe Laboratories kontra OHIM (deluxe) ítéletét (T-222/14, nem tették közzé, EU:T:2015:364) hatályon kívül helyezi.
- 2) A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.
- 3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

(¹) HL C 346., 2015.10.19.

A Bíróság (második tanács) 2017. május 18-i ítélete (az Oberlandesgericht Düsseldorf [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Hummel Holding A/S kontra Nike Inc., Nike Retail B. V.

(C-617/15. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal — Szellemi tulajdon — 207/2009/EK rendelet — Európai uniós védjegy — A 97. cikk (1) bekezdése — Nemzetközi joghatóság — Valamely harmadik államban letelepedett társaság ellen indított védjegybitorlási kereset — Az eljáró bíróság tagállamának területén található, a vállalati láncban két szinttel lejjebb elhelyezkedő leányvállalat — A „telephely” fogalma)

(2017/C 239/08)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberlandesgericht Düsseldorf

Az alapeljárás felei

Felperes: Hummel Holding A/S

Alperesek: Nike Inc., Nike Retail B. V.

Rendelkező rész

Az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet 97. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a valamely tagállamban letelepedett, jogilag független társaság, amely egy olyan anyavállalatnak a vállalati láncban két szinttel lejjebb elhelyezkedő leányvállalata, amelynek a székhelye nem az Európai Unión belül található, ezen anyavállalat e rendelkezés értelmében vett „telephelyének” minősül, amennyiben e leányvállalat egy olyan tevékenységi központ, amely az elhelyezkedése szerinti tagállamban egyfajta valódi és stabil jelenléttel rendelkezik, ahonnan gazdasági tevékenységet gyakorolnak, és amely a külvilág számára tartós jelleggel az említett anyavállalat részeként jelenik meg.

(¹) HL C 38., 2016.2.1.

A Bíróság (kilencedik tanács) 2017. május 18-i ítélete (a Vilniaus apygardos administracinis teismas [Litvánia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – UAB „Litdana” kontra Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(C-624/15. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal — Adózás — Hozzáadottérték-adó (héta) — 2006/112/EK irányelv — 314. cikk — Az árrés adóztatására vonatkozó szabályozás — Alkalmazási feltételek — Annak nemzeti adóhatóságok által történő megtagadása, hogy valamely adóalany az árrés adóztatására vonatkozó szabályozást alkalmazza — Az árrés adóztatására vonatkozó szabályozás és a héamentesség eladó által való alkalmazására történő hivatkozások a számlán — Az eladó által az árrés adóztatására vonatkozó szabályozás értékesítésre történő alkalmazásának hiánya — Az értékesítés szabálytalanságára vagy csalásra utaló körülmények)

(2017/C 239/09)

Az eljárás nyelve: litván

A kérdést előterjesztő bíróság

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Az alapeljárás felei

Felperes: UAB „Litdana”

Alperes: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Az eljárásban részt vesz: Klaipėdos apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Rendelkező rész

A 2010. július 13-i 2010/45/EU tanácsi irányelvvel módosított, a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 314. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai megtagadják azon jogalanytól, amely mind az árrés adóztatására vonatkozó szabályozásra, mind pedig hozzáadottérték-adó (héta) alóli mentességre történő hivatkozást tartalmazó számlákat kapott, hogy az árrés adóztatására vonatkozó szabályozást alkalmazza, még ha az említett hatóságok későbbi ellenőrzése során ki is derült, hogy a használt cikkeket értékesítő használtcikk-kereskedő ténylegesen nem alkalmazta e szabályozást e termékek értékesítésére, kivéve ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok bizonyítják, hogy az adóalany nem jóhiszeműen járt el, vagy nem hozott meg minden észszerű intézkedést annak érdekében, hogy az általa lebonyolított ügylet ne vezessen adókijátszáshoz, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

(¹) HL C 48., 2016.2.8.

A Bíróság (Nagytanács) 2017. május 16-i ítélete (a Cour administrative [Luxemburg] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Berlioz Investment Fund S.A. kontra Directeur de l'administration des Contributions directes

(C-682/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — 2011/16/EU irányelv — Az adózás területén történő közigazgatási együttműködés — Az I. cikk (1) bekezdése — 5. cikk — Harmadik személyhez címzett információkérés — A válasz megtagadása — Szankció — A kért információ „előrelátható fontosságának” fogalma — A megkeresett hatóság általi ellenőrzés — Bíróság általi felülvizsgálat — Terjedelem — Az Európai Unió Alapjogi Chartája — 51. cikk — Az uniós jog végrehajtása — 47. cikk — A tényleges bírósági jogorvoslathoz való jog — A bíróságnak és harmadik személyeknek a megkereső hatóság által kibocsátott információkéréshez való hozzáférése)

(2017/C 239/10)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour administrative

Az alapeljárás felei

Felperes: Berlioz Investment Fund S.A.

Alperes: Directeur de l'administration des Contributions directes

Rendelkező rész

- 1) Az Európai Unió Alapjogi Chartája 51. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a tagállam e rendelkezés értelmében az uniós jogot hajtja végre, és ennek következtében alkalmazhatóvá válik a Charta, amikor a belső jogában pénzbeli szankciót ír elő egy olyan joggal szemben, amely többek között az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. február 15-i 2011/16/EU tanácsi irányelv rendelkezésein alapuló, adóhatóságok közötti információcseré keretében megtagadja az információszolgáltatást.
- 2) Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azon jogalany, akivel szemben pénzbeli szankciót szabnak ki a 2011/16 irányelv szerinti, nemzeti adóhatóságok közötti információcseré keretében őt információszolgáltatásra kötelező közigazgatási határozat megsértése miatt, jogosult e határozat jogszerűségének vitatására.
- 3) A 2011/16 irányelv 1. cikkének (1) bekezdését és az 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az egyik tagállam által a másik tagállamtól kért információ „előrelátható fontossága” egyrészt olyan feltételnek minősül, amelynek az információkérésnek meg kell felelnie ahhoz, hogy a megkeresett tagállam köteles legyen azt teljesíteni, másrészt a megkeresett tagállam által az adóalanyra címzett, adatszolgáltatásra kötelező határozat és az e határozat megsértése miatt a joggal szemben hozott szankciós intézkedés jogszerűsége feltételének minősül.
- 4) A 2011/16 irányelv 1. cikkének (1) bekezdését és az 5. cikkét, úgy kell értelmezni, hogy a megkereső hatóság ezen irányelven alapuló információkérése keretében eljáró megkeresett hatóság vizsgálata nem korlátozódik az ilyen kérelem alaki szabályszerűségére, hanem lehetővé kell tennie e hatóság számára, hogy megbizonyosodjon arról, hogy a kért információk nem nélkülöznek minden előrelátható fontosságot, figyelemmel az érintett adóalany és az esetlegesen értesített harmadik személyek személyazonosságára, valamint a szóban forgó adóügyi vizsgálat szükségleteire. A 2011/16 irányelv ugyanezen rendelkezéseit és az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkét úgy kell értelmezni, hogy valamely jogalany által azon szankciós intézkedéssel szemben indított kereset keretében, amelyet a megkeresett hatóság hozott a vonatkozásában amiatt, hogy nem tartotta tiszteletben a megkereső hatóság 2011/16 irányelven alapuló információkérése nyomán a megkeresett hatóság által elfogadott, adatszolgáltatásra kötelező határozatot, a nemzeti bíróság a kiszabott szankció megváltoztatására vonatkozó hatáskörön túl ezen, adatszolgáltatásra kötelező határozat jogszerűségének vizsgálatára is hatáskörrel rendelkezik. Ami az említett határozat jogszerűsége vonatkozó, a kért információk előrelátható fontosságával kapcsolatos feltétel illeti, a bírósági felülvizsgálat az ilyen fontosság nyilvánvaló hiányának vizsgálatára korlátozódik.

- 5) Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének második bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a megkeresett tagállam bírósága által folytatott bírósági felülvizsgálat gyakorlása keretében e bíróságnak hozzá kell férnie a megkereső tagállam által a megkeresett tagállamnak címzett információkéréshez. Az érintett jogalany azonban nem rendelkezik hozzáférési joggal ezen információkérés egészéhez, amely dokumentum a 2011/16 irányelv 16. cikke értelmében titkos. Ahhoz, hogy a kért információk előrelátható fontosságának hiányával kapcsolatban ügyét tisztességes eljárásban tárgyalják, főszabály szerint elegendő, ha az ezen irányelv 20. cikkének (2) bekezdésében említett információkkal rendelkezik.

⁽¹⁾ HL C 78., 2016.2.29.

A Bíróság (nagytanács) 2017. május 10-i ítélete (a Cour administrative d'appel de Douai [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Wenceslas de Lobkowicz kontra Ministère des Finances et des Comptes publics

(C-690/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Az Európai Unió tisztviselője — Személyzeti szabályzat — Az Európai Unió intézményeinek szociális biztonsági rendszeréhez való kötelező csatlakozás — Valamely tagállamban szerzett, ingatlanból származó jövedelem — Valamely tagállam joga alapján általános szociális hozzájárulás, szociális levonás és kiegészítő hozzájárulások megfizetésére való kötelezés — E tagállam szociális biztonsági rendszerének finanszírozásában való részvétel)

(2017/C 239/11)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour administrative d'appel de Douai

Az alapeljárás felei

Felperes: Wenceslas de Lobkowicz

Alperes: Ministère des Finances et des Comptes publics

Rendelkező rész

Az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló, az EU-Szerződéshez, EUM-Szerződéshez és EAK-Szerződéshez csatolt (7.) jegyzőkönyv 14. cikkét, valamint az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának az uniós intézmények közös szociális biztonsági rendszerére vonatkozó rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az Unió tisztviselője az adóilletősége szerinti tagállamban szerzett, ingatlanból származó jövedelmei alapján – ugyanezen tagállam szociális biztonsági rendszerének finanszírozására szolgáló – szociális hozzájárulás és szociális levonás fizetésére köteles.

⁽¹⁾ HL C 98., 2016.3.14.

A Bíróság (második tanács) 2017. május 11-i ítélete (a Naczelný Sąd Administracyjny [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Minister Finansów kontra Posnania Investment SA

(C-36/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Adózás — Közös hozzáadottértékadó-rendszer — 2006/112/EK irányelv — A 2. cikk (1) bekezdésének a) pontja — A 14. cikk (1) bekezdése — Adóköteles ügyletek — Az „ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítés” fogalma — Valamely ingatlan az állam vagy területi önkormányzat részére adótarozás megfizetése céljából történő átengedése — Kizártság)

(2017/C 239/12)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Naczelný Sąd Administracyjny

Az alapeljárás felei

Felperes: Minister Finansów

Alperes: Posnania Investment SA

Rendelkező rész

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontját, valamint 14. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy egy ingatlan tulajdonjogának valamely hozzáadottértékadó-alany által valamely tagállam államkincstára, vagy ezen állam valamely területi önkormányzata javára az alapügyben szereplőhöz hasonló, adóhátralék megfizetése céljából történő átruházása nem minősül hozzáadottértékadó-köteles, ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítésnek.

⁽¹⁾ HL C 145., 2016.4.25.

A Bíróság (kilencedik tanács) 2017. május 11-i ítélete – Dyson Ltd kontra Európai Bizottság

(C-44/16. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés — 2010/30/EU irányelv — Az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő jelölése — 665/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet — A porszívók energiafogyasztásának címkézése — Energiahatékonyság — Mérési módszer — A ráruházott hatáskör korlátai — A bizonyítékok elferdítése — A Törvényszék indokolási kötelezettsége)

(2017/C 239/13)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Dyson Ltd (képviselők: E. Batchelor és M. Healy solicitors, F. Carlin barrister, A. Patsa advocate)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: K. Herrmann és E. White meghatalmazottak)

Rendelkező rész

1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2015. november 11-i Dyson kontra Bizottság ítéletét (T-544/13, EU:T:2015:836) hatályon kívül helyezi, annak az első fokon felhozott első jogalap első részét és a harmadik jogalapot elutasító részében.

- 2) A Bíróság az ügyet visszautalja a Törvényszék elé annak érdekében, hogy az határozzon az első fokon felhozott első jogalap első részéről és a harmadik jogalapról.
- 3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

⁽¹⁾ HL C 145., 2016.4.25.

A Bíróság (negyedik tanács) 2017. május 17-i ítélete (az Okresný súd Dunajská Streda [Szlovákia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – ERGO Poist’ovňa, a.s. kontra Alžbeta Barliková

(C-48/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Önálló vállalkozóként működő kereskedelmi ügynökök — 86/653/EGK irányelv — A kereskedelmi ügynök jutaléka — 11. cikk — A harmadik személy és a megbízó közötti szerződés részleges nemteljesítése — A járulékhoz való jogot érintő következmények — Az „a megbízónak felróható okok” fogalma)

(2017/C 239/14)

Az eljárás nyelve: szlovák

A kérdést előterjesztő bíróság

Okresný súd Dunajská Streda

Az alapeljárás felei

Felperes: ERGO Poist’ovňa, a.s.

Alperes: Alžbeta Barliková

Rendelkező rész

- 1) A tagállamok önálló vállalkozóként működő kereskedelmi ügynökökre vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1986. december 18-i 86/653/EGK tanácsi irányelv 11. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdését akként kell értelmezni, hogy az nem csak a megbízó és a harmadik személy közötti szerződés teljesítésének teljes elmulasztására vonatkozik, hanem e szerződés részleges nemteljesítésére is, például olyan esetekre, amikor az ügyletek előre meghatározott árbevételét nem érik el, vagy adott esetben a szerződés nem marad hatályban az említett szerződés által előírt időtartamban.
- 2) A 86/653 irányelv 11. cikkének (2) és (3) bekezdését akként kell értelmezni, hogy nem minősül az ezen irányelv 11. cikkének (3) bekezdése értelmében vett, „a kereskedelmi ügynök hátrányára való eltérésnek” a kereskedelmi ügynöki szerződés azon kikötése, amely szerint az ügynök köteles jutalékának arányos részét visszatéríteni a megbízó és a harmadik személy közötti szerződés részleges nemteljesítése esetén, amennyiben a jutalék visszatérítésre vonatkozó kötelezettséggel érintett része arányos a szerződés teljesítése elmulasztásának mértékével, és e nemteljesítés nem a megbízónak felróható okoknak tudható be.
- 3) A 86/653 irányelv 11. cikke (1) bekezdésének második francia bekezdését akként kell értelmezni, hogy a „megbízónak felróható okok” fogalma nem kizárólag azon jogi okokra vonatkozik, amelyek közvetlenül a megbízó és a harmadik személy közötti szerződés megszűnéséhez vezettek, hanem érint minden olyan, a megbízónak felróható jogi és ténybeli körülményt, amelyek e szerződés teljesítésének elmulasztásához vezettek.

⁽¹⁾ HL C 136., 2016.4.18.

A Bíróság (tizedik tanács) 2017. május 11-i ítélete (a Hoge Raad der Nederlanden [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – The Shirtmakers BV kontra Staatssecretaris van Financiën

(C-59/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Vámunió — 2913/92/EGK rendelet — Közösségi Vámkódex — A 32. cikk (1) bekezdése e) pontjának i. alpontja — Vámérték — Ügyleti érték — Meghatározás — A „szállítási költségek” fogalma)

(2017/C 239/15)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felperes: The Shirtmakers BV

Alperes: Staatssecretaris van Financiën

Rendelkező rész

A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 32. cikke (1) bekezdése e) pontjának i. alpontját úgy kell értelmezni, hogy a „[szállítási] költségeknek” az e rendelkezés értelmében vett fogalmába tartozik a szállítványozó által az importőr felé az importált áruknak az Európai Unió vámterületére történő szállítása megszervezésének szolgáltatása jogcímén kiszámlázott, e szállítványozó haszonkulcsának és költségeinek megfelelő többletköltség.

⁽¹⁾ HL C 145., 2016.4.25.

A Bíróság (harmadik tanács) 2017. május 18-i ítélete (a Tribunal de grande instance de Lyon [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Jean-Philippe Lahorgue kontra Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux „CNB”, Conseil des barreaux européens „CCBE”, Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

(C-99/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — 77/249/EGK irányelv — 4. cikk — Az ügyvédi hivatás gyakorlása — Az ügyvédi virtuális magánhálózathoz (RPVA) való csatlakozást lehetővé tevő fiók — „RPVA”-fiók — A fiók biztosításának egy másik tagállam kamarájába bejegyzett ügyvéddel szembeni megtagadása — Hátrányosan megkülönböztető intézkedés)

(2017/C 239/16)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de grande instance de Lyon

Az alapeljárás felei

Felperes: Jean-Philippe Lahorgue

Alperesek: Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux „CNB”, Conseil des barreaux européens „CCBE”, Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

Az eljárásban részt vesz: Ministère public

Rendelkező rész

Az ügyvédi virtuális magánhálózathoz való csatlakozást lehetővé tevő fiók biztosításának az illetékes hatóságok általi, egy másik tagállam kamarájába megfelelően bejegyzett ügyvédtől pusztán azzal az indokkal való megtagadása, hogy ezen ügyvéd nincsen bejegyezve az első tagállam kamarájába, ahol a hivatását a szolgáltatásnyújtás szabadságát élvező szolgáltatóként végezni szeretné olyan esetekben, amikor az egy másik ügyvéddel együttműködve történő eljárásra vonatkozó kötelezettséget a törvény nem írja elő, az ügyvédi szolgáltatásnyújtás szabadsága tényleges gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1977. március 22-i 77/249/EGK tanácsi irányelvnek az EUMSZ 56. cikkel és az EUMSZ 57. cikk harmadik bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikke értelmében vett szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának minősül. A kérdést előterjesztő bíróság feladata megvizsgálni, hogy az ilyen megtagadás – tekintettel azon összefüggésre, amelybe illeszkedik – valóban megfelel-e a fogyasztók védelmére és a megfelelő igazságszolgáltatásra irányuló célkitűzéseknek, amelyek e megtagadást igazolhatják, és hogy az ezzel járó korlátozások nem bizonyulnak-e aránytalanoknak e célkitűzésekhez képest.

(¹) HL C 165., 2016.5.10.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2017. május 11-i ítélete (a Krajowa Izba Odwoławcza [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik kontra Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

(C-131/16. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal — Közbeszerzési szerződések — 2004/17/EK irányelv — A szerződések odaítélésének elvei — 10. cikk — Az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elve — Az ajánlatkérők azon kötelezettsége, hogy az ajánlattevőktől az ajánlatuk módosítását vagy kiegészítését kérjék — Megtagadás esetén az ajánlatkérőnek a bankgarancia megtartásához való joga — 92/13/EGK irányelv — Az 1. cikk (3) bekezdése — Jogorvoslati eljárások — Közbeszerzési szerződés odaítéléséről szóló határozat — Valamely ajánlattevő kizárása — Megsemmisítés iránti kereset — Az eljáráshoz fűződő érdek)

(2017/C 239/17)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Krajowa Izba Odwoławcza

Az alapeljárás felei

Felperesek: Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik

Alperes: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

Az eljárásban részt vesz: Digital-Center sp. z o.o.

Rendelkező rész

1) A vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai ágazatban működő ajánlatkérők beszerzési eljárásainak összehangolásáról [helyesen: a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatások területén a közbeszerzési eljárások összehangolásáról] szóló, 2004. március 31-i 2004/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikkében említett, a gazdasági szereplőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az, ha közbeszerzési eljárás keretében az ajánlatkérő felhív valamely ajánlattevőt arra, hogy nyújtsa be azokat a nyilatkozatokat vagy dokumentumokat, amelyek közlését az ajánlattételhez szükséges dokumentáció előírta, és amelyeket az ajánlattételi határidőn belül nem nyújtottak be. E cikkel azonban nem ellentétes az, ha az ajánlatkérő felhív valamely ajánlattevőt az ajánlatának pontosítására vagy az abban foglalt nyilvánvaló tárgyi tévedés kijavítására, feltéve azonban, hogy e felhívást valamennyi azonos helyzetben lévő ajánlattevő részére megküldik, hogy valamennyi ajánlattevőt egyenlő módon és tisztességesen kezelnek, és hogy e pontosítás vagy e kijavítás nem eredményezi valójában új ajánlat benyújtását; ezt a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

- 2) A 2007. december 11-i 2007/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásairól szóló közösségi szabályok alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1992. február 25-i 92/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy olyan helyzetben, mint amelyről az alapügyben szó van, amelyben közbeszerzési eljárás keretében két ajánlatot nyújtottak be, és amelyben az ajánlatkérő egyidejűleg két, az egyik ajánlattevő ajánlatát elutasító, illetve a szerződést a másik ajánlattevőnek odaítélő határozatot hozott, az e két határozat ellen keresetet benyújtó elutasított ajánlattevőnek jogosultnak kell lennie arra, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlatának kizárását kérje, ily módon a 2007/66 irányelvvel módosított 92/13 irányelv 1. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „adott szerződés” kifejezés adott esetben új közbeszerzési eljárás esetleges megindítására is vonatkozhat.

⁽¹⁾ HL C 211., 2016.6.13.

A Bíróság (ötödik tanács) 2017. május 18-i ítélete (a Curtea de Apel Craiova [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Fondul Proprietatea SA kontra Complexul Energetic Oltenia SA

(C-150/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Állami támogatások — A román állam többségi tulajdonában álló tőkéjű társaságnak olyan társasággal szemben fennálló követelése, amelynek ez az állam az egyetlen részvényese — Fizetés helyetti átengedés (datio in solutum) — Az „állami támogatás” fogalma — Az Európai Bizottságnak történő bejelentés kötelezettsége)

(2017/C 239/18)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Curtea de Apel Craiova

Az alapeljárás felei

Felperes: Fondul Proprietatea SA

Alperes: Complexul Energetic Oltenia SA

Rendelkező rész

- 1) Az alapeljárásban fennállókhöz hasonló körülmények között a valamely tagállam többségi tulajdonában lévő társaság azon határozata, amely egy követelés megszüntetése érdekében elfogadja olyan vagyontárgy fizetés helyetti átengedését, amely olyan másik társaság tulajdonában van, amelynek e tagállam az egyetlen részvényese, továbbá vállalja, hogy megfizeti az e vagyontárgy becsült értéke és az e követelés összege közötti különbözetnek megfelelő összeget, az EUMSZ 107. cikk értelmében vett állami támogatásnak minősülhet, amennyiben

- e határozat közvetlenül vagy közvetve állami forrásokból nyújtott előnynek minősül, és betudható az államnak,
- a kedvezményezett vállalkozás magánhitelezőtől nem jutott volna hasonló előnyökhöz, és
- az említett határozat érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet és torzíthatja a versenyt.

A nemzeti bíróságoknak kell vizsgálniuk, hogy e feltételek teljesülnek-e.

- 2) Ha valamely nemzeti bíróság állami támogatásnak minősíti a valamely tagállam többségi tulajdonában lévő társaság azon határozatát, amely egy követelés megszüntetése érdekében elfogadja olyan vagyontárgy fizetés helyetti átengedését, amely olyan másik társaság tulajdonában van, amelynek e tagállam az egyetlen részvényese, továbbá vállalja, hogy megfizeti az e vagyontárgy becsült értéke és az e követelés összege közötti különbözetnek megfelelő összeget, akkor az említett tagállam hatóságai az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján kötelesek e támogatást bejelenteni az Európai Bizottságnak, mielőtt végrehajtanák azt.

⁽¹⁾ HL C 200., 2016.6.6.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2017. május 18-i ítélete (az Augstākā tiesa [Lettország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – „Latvijas dzelzceļš” VAS kontra Valsts ieņēmumu dienests

(C-154/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Közösségi Vámkódex — 2913/92/EGK rendelet — A 94. cikk (1) bekezdése és a 96. cikk — Közösségi külső árutovábbítási eljárás — A főkötelezett felelőssége — A 203., 204. és a 206. cikk (1) bekezdése — Vámtartozás keletkezése — Vámfelügyelet alóli elvonás — Valamely vámeljárási igénybevételéből eredő kötelezettségek egyikének nemteljesítése — Az áru teljes megsemmisülése vagy helyrehozhatatlan károsodása az áru tényleges jellege, előre nem látható körülmények vagy vis maior eredményeként — 213. cikk — A vámtartozás megfizetésének egyetemleges kötelezettsége — 2006/112/EK irányelv — Hozzáadottérték-adó (héa) — A 2. cikk (1) bekezdése, valamint a 70. és 71. cikk — Adóztatandó tényállás és az adófizetési kötelezettség keletkezése — A 201., 202. és 205. cikk — Az adó megfizetésére köteles személyek — A rakomány hiányának a rendeltetési vámhivatal általi megállapítása — Tartályvagon rosszul elzárt vagy hibás alsó leeresztőcsapja)

(2017/C 239/19)

Az eljárás nyelve: lett

A kérdést előterjesztő bíróság

Augstākā tiesa

Az alapeljárás felei

Felperes: „Latvijas dzelzceļš” VAS

Alperes: Valsts ieņēmumu dienests

Rendelkező rész

- 1) A 2005. április 13-i 648/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 203. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy ezt a rendelkezést nem kell alkalmazni abban az esetben, ha a külső közösségi árutovábbítási eljárás alá vont áruk nem a teljes mennyisége került bemutatásra az ezen eljárás keretében előírt rendeltetési vámhivatalban ezen áruk egy részének kellőképpen bizonyított megsemmisülése vagy helyrehozhatatlan károsodása okán.
- 2) A 648/2005 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 204. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy ha a külső közösségi árutovábbítási eljárás alá vont árunak azon okból nem mutatták be a teljes mennyiségét az ezen eljárás keretében előírt rendeltetési vámhivatalnál, hogy az áru egy része teljesen megsemmisült vagy helyrehozhatatlanul károsodott, és ez kellőképpen bizonyítást nyert, ez a helyzet, amely az ezen eljáráshoz kapcsolódó kötelezettségek egyike, nevezetesen azon kötelezettség nemteljesítésének minősül, hogy a rendeltetési vámhivatalnak sértetlen árut kell bemutatni, főszabály szerint behozatalivám-kötelezettséget keletkeztet az áru azon részének tekintetében, amelyet nem mutattak be e hivatalnál. A nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, hogy egy olyan körülmény, mint a leeresztőcsap meghibásodása a jelen ügyben megfelel-e a „vis maior” és az „előre nem látható körülmény” fogalmát jellemző kritériumoknak a 648/2005 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 206. cikke (1) bekezdésének értelmében, nevezetesen annak, hogy e körülmény a folyékony anyagok szállításának területén tevékenységet végző gazdasági szereplő tekintetében rendkívülinek és e szereplőtől függetlennek bizonyul-e, illetve hogy e következményeket a lehető legnagyobb gondossággal ellenére sem lehetett-e elkerülni. E vizsgálat keretében e bíróságnak elsősorban azt kell figyelembe vennie, hogy a főkötelezethez és a fuvarozóhoz hasonló gazdasági szereplők tiszteletben tartották-e a hatályos szabályokat és követelményeket a tartályok műszaki állapotát, valamint az oldószerhez hasonló folyékony anyagok szállításának biztonságát illetően.
- 3) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdésének d) pontját, valamint 70. és 71. cikkét úgy kell értelmezni, hogy nem kell héát fizetni a külső közösségi árutovábbítási eljárás alá vont áru teljesen megsemmisült vagy helyrehozhatatlanul károsodott része után.

- 4) A 648/2005 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 96. cikke (1) bekezdésének a) pontját 204. cikke (1) bekezdésének a) pontjával és (3) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a főkötelezett köteles a külső közösségi árutovábbítási eljárás alá vont áru tekintetében keletkezett vámtervezés megfizetésére, még akkor is, ha a fuvarozó nem tartotta tiszteletben az e kódex 96. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, különösen azt a kötelezettséget, hogy ezt az árut az előírt határidőn belül sértetlenül mutassa be a rendeltetési vámhivatalnál.
- 5) A 648/2005 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 96. cikke (1) bekezdésének a) pontját és (2) bekezdését, 204. cikke (1) bekezdésének a) pontját és (3) bekezdését, valamint 213. cikkét úgy kell értelmezni, hogy valamely tagállam vámhatósága nem köteles megállapítani azon fuvarozó egyetemleges felelősségét, akit a főkötelezett mellett a vámtervezés adósának kell minősíteni.

(¹) HL C 191., 2016.5.30.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2017. május 11-i ítélete (a Rechtbank Noord-Nederland [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Bas Jacob Adriaan Krijgsman kontra Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV

(C-302/16. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal — Légi közlekedés — 261/2004/EK rendelet — Az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontja — Járat törlése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség — A kártalanítási kötelezettség alóli mentesülés — Online utazásközvetítőn keresztül kötött szállítási szerződés — Légifuvarozó, amely a járat időpontjának módosulásáról kellő időben tájékoztatta az utazásközvetítőt — Utazásközvetítő, amely az említett információt az utasnak elektronikus levélben tíz nappal a járat indulása előtt küldte meg)

(2017/C 239/20)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank Noord-Nederland

Az alapeljárás felei

Felperes: Bas Jacob Adriaan Krijgsman

Alperes: Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV

Rendelkező rész

A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikke (1) bekezdésének c) pontját és 7. cikkét akként kell értelmezni, hogy az üzemeltető légifuvarozónak az e rendelkezések által előírt kártalanítást meg kell fizetnie járat olyan törlése esetén, amelyről az utast nem tájékoztatták legalább két héttel a menetrend szerinti indulási időpont előtt, ideértve azt is, ha e légifuvarozó e törlésről legalább ezen időpont előtt két héttel tájékoztatta az utazásközvetítőt, amelyen keresztül a szállítási szerződés létrejött az érintett utassal, ám az utazásközvetítő az utast nem tájékoztatta e határidőn belül.

(¹) HL C 326., 2016.9.5.

A Bíróság (hatodik tanács) 2017. május 17-i ítélete – Portugál Köztársaság kontra Európai Bizottság**(C-337/16 P. sz. ügy) ⁽¹⁾****(Fellebbezés — EMGA és EMVA — Az Európai Bizottság végrehajtási határozata — A címzett számára történő értesítés — A melléklet nyomtatási elrendezésének utólagos kijavítása — Az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetés — Keresetindítási határidő — Kezdet — Késedelem — Elfogadhatatlanság)**

(2017/C 239/21)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Fellebbező: Portugál Köztársaság (képviselők: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida és P. Estêvão meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: D. Triantafyllou és M. França meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság a Portugál Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 326., 2016.9.5.

A Bíróság (hatodik tanács) 2017. május 17-i ítélete – Portugál Köztársaság kontra Európai Bizottság**(C-338/16 P. sz. ügy) ⁽¹⁾****(Fellebbezés — EMGA és EMVA — Az Európai Bizottság végrehajtási határozata — A címzett számára történő értesítés — A melléklet nyomtatási elrendezésének utólagos kijavítása — Az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetés — Keresetindítási határidő — Kezdet — Késedelem — Elfogadhatatlanság)**

(2017/C 239/22)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Fellebbező: Portugál Köztársaság (képviselők: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida e P. Estêvão meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: D. Triantafyllou és M. França meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság a Portugál Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 326., 2016.9.5.

**A Bíróság (hatodik tanács) 2017. május 17-i ítélete – Portugál Köztársaság kontra Európai Bizottság
(C-339/16 P. sz. ügy) ⁽¹⁾**

(Fellebbezés — EMGA és EMVA — Az Európai Bizottság végrehajtási határozata — A címzett számára történő értesítés — A melléklet nyomtatási elrendezésének utólagos kijavítása — Az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetés — Keresetindítási határidő — Kezdet — Késedelem — Elfogadhatatlanság)

(2017/C 239/23)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Fellebbező: Portugál Köztársaság (képviselők: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida és P. Estêvão meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: D. Triantafyllou és M. França meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság a Portugál Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 326., 2016.9.5.

A Bíróság (első tanács) 2017. május 17-i ítélete (a Conseil d'État [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Association française des entreprises kontra Ministre des finances et des comptes publics

(C-365/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszere — 2011/96/EU irányelv — A kettős adóztatás elkerülése — A társasági adóhoz járuló 3 %-os kiegészítő hozzájárulás)

(2017/C 239/24)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État

Az alapeljárás felei

Felperesek: Association française des entreprises privées (AFEP), Axa, Compagnie générale des établissements Michelin, Danone, ENGIE, anciennement GDF Suez, Eutelsat Communications, LVMH Moët Hennessy-Louis Vuitton SA, Orange SA, Sanofi SA, Suez Environnement Company, Technip, Total SA, Vivendi, Eurazeo, Safran, Scor SE, Unibail-Rodamco SE, Zodiac Aerospace

Alperes: Ministre des finances et des comptes publics

Rendelkező rész

A 2014. július 8-i 2014/86/EU tanácsi irányelvvel módosított, a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 2011. november 30-i 2011/96/EU tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes a valamely anyavállalat szerinti tagállam által előírt olyan adóintézkedés, mint amelyről az alapügyben szó van, amely előírja, hogy az anyavállalat által történő nyereségelosztás adóköteles, és annak alapját a felosztott nyereség összege képezi, ideértve az e társaság külföldi illetőségű leányvállalataitól eredő nyereséget is.

(¹) HL C 335., 2016.9.12.

A Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Olaszország) által 2016. november 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Emmea Srl, Commercial Hub Srl kontra Comune di Siracusa és társai

(C-595/16. sz. ügy)

(2017/C 239/25)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Az alapeljárás felei

Felperesek: Emmea Srl, Commercial Hub Srl

Alperesek: Comune di Siracusa, Assessorato delle Attività Produttive per la Regione Siciliana, Libero Consorzio Comunale – jelenleg: Provincia di Siracusa, Camera di Commercio di Siracusa

2017. április 27-i végzésében a Bíróság (tizedik tanács) megállapította, hogy a Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia által a 2016. október 20-i végzésével előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2017. február 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato kontra Wind Telecomunicazioni SpA

(C-54/17. sz. ügy)

(2017/C 239/26)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperes: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Alperes: Wind Telecomunicazioni SpA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések (¹)

1) Ellentétes-e a 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (²) 8. és 9. cikkével a megfelelő átültető nemzeti rendelkezések (a fogyasztói törvénykönyv 24. és 25. cikke) olyan értelmezése, amely szerint a mobilszolgáltatóknak a meghatározott telefonos szolgáltatások (például a hangüzenet és az internetes böngészés szolgáltatása) SIM-kártyára történő előzetes aktiválására vonatkozó tájékoztatás elmulasztását magában foglaló magatartása „nem megengedett befolyásolásnak”, és így olyan „agresszív kereskedelmi gyakorlatnak” minősül, amely valószínűleg „jelentősen” korlátozza az átlagfogyasztó választási szabadságát vagy magatartását, különösen olyan helyzetben, amikor a mobilszolgáltatóval szemben nem róható fel egyéb eltérő magatartás?

- 2) Értelmezhető-e úgy a 2005/19/EK irányelv I. mellékletének 29. pontja, hogy „nem kért értékesítés” áll fenn, amennyiben a mobilszolgáltató a hangüzenet és az internetes böngészés szolgáltatásáért díjat kér ügyfelétől, különösen olyan helyzetben, amelyet az alábbi tények jellemeznek:
- a mobilszolgáltató a mobiltelefon-szerződés megkötésekor nem tájékoztatta megfelelően a fogyasztót azon körülményről, hogy a hangüzenet és az internetes böngészés szolgáltatását előre aktiválta a SIM-kártyán, ami azt eredményezi, hogy e szolgáltatásokat a fogyasztó eseti beállítás (*setting*) megtétele nélkül igénybe veheti;
  - e szolgáltatások tényleges igénybevételéért a fogyasztónak egyébként is végre kell hajtania a szükséges műveleteket (például beütni a telefonos hangüzenet számát vagy elindítani az internetes böngészést aktiváló parancsot);
  - a szolgáltatónak nem róható fel azon műszaki és operatív mód, ahogyan a fogyasztó konkrétan igénybe veszi a szolgáltatásokat, sem az e módra és a szolgáltatások árára vonatkozó tájékoztatás, hanem kizárólag a szolgáltatásoknak a SIM-kártyán való előzetes aktiválására vonatkozó említett tájékoztatás elmulasztása?
- 3) Ellentétes-e a 2005/29/EK „általános” irányelv céljával, a fogyasztók védelmére szolgáló „biztonsági hálóval”, valamint a 2005/29/EK irányelv (10) preambulumbekkezdésével és 3. cikkének (4) bekezdésével az a nemzeti szabályozás, amely a 2002/22/EK ágazati irányelvben⁽³⁾ a fogyasztók védelme érdekében előírt különös kötelezettségek tiszteletben tartásának értékelését a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló 2005/29/EK általános irányelv alkalmazása körébe utalja, és ebből következően kizárja az ágazati irányelv megsértésének megakadályozására hatáskörrel rendelkező hatóság beavatkozását minden olyan esetben, amikor egyúttal teljesülhetnek a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat feltételei is?
- 4) Úgy kell-e értelmezni a 2005/29/EK irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt specialitás elvét, hogy az a szabályozások (általános és ágazati szabályozások), a rendelkezések (általános vagy különös rendelkezések) vagy még inkább a vonatkozó ágazatokat szabályozó és felügyelő hatóságok közötti kapcsolatokat szabályozza?
- 5) A 2005/29/EK irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt „összeütközés” fogalma csak a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó szabályozás rendelkezései és az uniós jogból eredő, a kereskedelmi gyakorlatok különös ágazati kérdéseit szabályozó egyéb szabályok közötti alapvető ellentét esetén áll-e fenn, vagy elegendő-e az, hogy a szóban forgó szabályok az ágazati kérdésekkel összefüggő tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó szabályozástól eltérő olyan szabályozást írnak elő, amely normák közötti összeütközéshez (Normenkollision) vezet a konkrét esettel összefüggésben?
- 6) A 2005/29/EK irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt közösségi szabályok fogalom kizárólag az európai rendeletekben és irányelvekben foglalt rendelkezésekre, és az azokat közvetlenül átültető rendelkezésekre utal-e, vagy az magában foglalja az uniós jogelveket átültető törvényi és rendeleti szintű rendelkezéseket is?
- 7) Ellentétes-e a 2005/29/EK irányelv (10) preambulumbekkezdésében és 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt specialitás elvével, a 2002/22/EK irányelv 20. és 21. cikkével, valamint a 2002/21/EK irányelv⁽⁴⁾ 3. és 4. cikkével vonatkozó nemzeti átültető rendelkezések olyan értelmezése, amely szerint, amennyiben egy ágazati „fogyasztói” szabályozást tartalmazó szabályozott ágazatban, amely az ágazati hatóságra ruhazza a szabályozó és szankcionáló hatáskört, a 2005/29/EK irányelv 8. és 9. cikkében foglalt „agresszív gyakorlat” vagy a 2005/29/EK irányelv I. mellékletében foglalt „minden körülmény között agresszív gyakorlat” fogalmára visszavezethető magatartás valósul meg, mindig a tisztességtelen gyakorlatokra vonatkozó általános szabályozást kell alkalmazni, abban az esetben is, ha létezik a fogyasztók érdekében és az uniós jogi rendelkezések alapján elfogadott olyan ágazati szabályozás, amely részletesen szabályozza az „agresszív gyakorlatokat” és a „minden körülmény között agresszív gyakorlatokat”, vagy magukat az egyébként „tisztességtelen gyakorlatokat”?

⁽¹⁾ Megjegyzés: ehelyütt az előzetes döntéshozatalra utaló végzésben foglaltól eltérően, emelkedő számsorrendben kerültek előterjesztésre a kérdések, amely végzésben nem folyamatos számozással két kérdéscsoport szerepelt.

⁽²⁾ A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló 2005/29/EK irányelv (a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv) (HL 2006. L 149., 22. o.)

⁽³⁾ Az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) (HL 2002. L 108., 51. o.; magyar nyelvű kiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.)

⁽⁴⁾ Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló 2002/21/EK irányelv (az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások keretirányelve) (HL 2002. L 108., 33. o.; magyar nyelvű kiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.)

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2017. február 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato kontra Vodafone Omnitel NV

(C-55/17. sz. ügy)

(2017/C 239/27)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperes: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Alperes: Vodafone Omnitel NV

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések ⁽¹⁾

- 1) Ellentétes-e a 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 8. és 9. cikkével a megfelelő átültető nemzeti rendelkezések (a fogyasztói törvénykönyv 24. és 25. cikke) olyan értelmezése, amely szerint a mobilszolgáltatónak a meghatározott telefonos szolgáltatások (például a hangüzenet és az internetes böngészés szolgáltatása) SIM-kártyára történő előzetes aktiválására vonatkozó tájékoztatás elmulasztását magában foglaló magatartása „nem megengedett befolyásolásnak”, és így olyan „agresszív kereskedelmi gyakorlatnak” minősül, amely valószínűleg „jelentősen” korlátozza az átlagfogyasztó választási szabadságát vagy magatartását, különösen olyan helyzetben, amikor a mobilszolgáltatóval szemben nem róható fel egyéb eltérő magatartás?
- 2) Értelmezhető-e úgy a 2005/19/EK irányelv I. mellékletének 29. pontja, hogy „nem kért értékesítés” áll fenn, amennyiben a mobilszolgáltató a hangüzenet és az internetes böngészés szolgáltatásáért díjat kér ügyfelétől, különösen olyan helyzetben, amelyet az alábbi tények jellemeznek:
  - a mobilszolgáltató a mobiltelefon-szerződés megkötésekor nem tájékoztatta megfelelően a fogyasztót azon körülményről, hogy a hangüzenet és az internetes böngészés szolgáltatását előre aktiválta a SIM-kártyán, ami azt eredményezi, hogy e szolgáltatásokat a fogyasztó eseti beállítás (*setting*) megtétele nélkül igénybe veheti;
  - e szolgáltatások tényleges igénybevételeért a fogyasztónak egyébként is végre kell hajtania a szükséges műveleteket (például beítani a telefonos hangüzenet számát vagy elindítani az internetes böngészést aktiváló parancsot);
  - a szolgáltatónak nem róható fel azon műszaki és operatív mód, ahogyan a fogyasztó konkrétan igénybe veszi a szolgáltatásokat, sem az e módra és a szolgáltatások árára vonatkozó tájékoztatás, hanem kizárólag a szolgáltatásoknak a SIM-kártyán való előzetes aktiválására vonatkozó említett tájékoztatás elmulasztása?
- 3) Ellentétes-e a 2005/29/EK „általános” irányelv céljával, a fogyasztók védelmére szolgáló „biztonsági hálóval”, valamint a 2005/29/EK irányelv (10) preambulumbekzdésével és 3. cikkének (4) bekezdésével az a nemzeti szabályozás, amely a 2002/22/EK ágazati irányelvben ⁽³⁾ a fogyasztók védelme érdekében előírt különös kötelezettségek tiszteletben tartásának értékelését a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló 2005/29/EK általános irányelv alkalmazása körébe utalja, és ebből következően kizárja az ágazati irányelv megsértésének megakadályozására hatáskörrel rendelkező hatóság beavatkozását minden olyan esetben, amikor egyúttal teljesülhetnek a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat feltételei is?
- 4) Úgy kell-e értelmezni a 2005/29/EK irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt specialitás elvét, hogy az a szabályozások (általános és ágazati szabályozások), a rendelkezések (általános vagy különös rendelkezések) vagy még inkább a vonatkozó ágazatokat szabályozó és felügyelő hatóságok közötti kapcsolatokat szabályozza?
- 5) A 2005/29/EK irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt „összeütközés” fogalma csak a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó szabályozás rendelkezései és az uniós jogból eredő, a kereskedelmi gyakorlatok különös ágazati kérdéseit szabályozó egyéb szabályok közötti alapvető ellentét esetén áll-e fenn, vagy elegendő-e az, hogy a szóban forgó szabályok az ágazati kérdésekkel összefüggő tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó szabályozástól eltérő olyan szabályozást írjanak elő, amely normák közötti összeütközéshez (Normenkollision) vezet a konkrét esettel összefüggésben?

- 6) A 2005/29/EK irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt közösségi szabályok fogalom kizárólag az európai rendeletekben és irányelvekben foglalt rendelkezésekre, és az azokat közvetlenül átültető rendelkezésekre utal-e, vagy az magában foglalja az uniós jogelveket átültető törvényi és rendeleti szintű rendelkezéseket is?
- 7) Ellentétes-e a 2005/29/EK irányelv (10) preambulumbekzdésében és 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt specialitás elvével, a 2002/22/EK irányelv 20. és 21. cikkével, valamint a 2002/21/EK irányelv⁽⁴⁾ 3. és 4. cikkével vonatkozó nemzeti átültető rendelkezések olyan értelmezése, amely szerint, amennyiben egy ágazati „fogyasztói” szabályozást tartalmazó szabályozott ágazatban, amely az ágazati hatóságra ruházza a szabályozó és szankcionáló hatáskört, a 2005/29/EK irányelv 8. és 9. cikkében foglalt „agresszív gyakorlat” vagy a 2005/29/EK irányelv I. mellékletében foglalt „minden körülmény között agresszív gyakorlat” fogalmára visszavezethető magatartás valósul meg, mindig a tisztességtelen gyakorlatokra vonatkozó általános szabályozást kell alkalmazni, abban az esetben is, ha létezik a fogyasztók érdekében és az uniós jogi rendelkezések alapján elfogadott olyan ágazati szabályozás, amely részletesen szabályozza az „agresszív gyakorlatokat” és a „minden körülmény között agresszív gyakorlatokat”, vagy magukat az egyébként „tisztességtelen gyakorlatokat”?

⁽¹⁾ Megjegyzés: ehelyütt az előzetes döntéshozatalra utaló végzésben foglalttól eltérően, emelkedő számsorrendben kerültek előterjesztésre a kérdések, amely végzésben nem folyamatos számozással két kérdéscsoport szerepelt.

⁽²⁾ A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló 2005/29/EK irányelv (a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv) (HL 2006. L 149., 22. o.)

⁽³⁾ Az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) (HL 2002. L 108., 51. o.; magyar nyelvű kiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.)

⁽⁴⁾ Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló 2002/21/EK irányelv (az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások keretirányelve) (HL 2002. L 108., 33. o.; magyar nyelvű kiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.)

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-701/15. sz., Stock Polska kontra EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA) – ügyben 2017. január 19-én hozott ítélete ellen a Lengyel Köztársaság által 2017. március 30-án benyújtott fellebbezés

(C-162/17. P. sz. ügy)

(2017/C 239/28)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Fellebbező: Lengyel Köztársaság (képviselő: Bogusław Majczyna)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék (kilencedik tanács) T-701/15. sz., Stock Polska kontra EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA) –ügyben 2017. január 19-én hozott ítéletét;
- az ügyet újbóli határozathozatalra utalja vissza a Törvényszék elé;
- kötelezze a feleket saját költségeik viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Lengyel Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék (kilencedik tanács) T-701/15. sz. Stock Polska kontra EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA) ügyben 2017. január 19-én hozott ítéletét, és az ügyet újbóli határozathozatalra utalja vissza a Törvényszék elé.

A Törvényszék a megtámadott ítéletével elutasította a lublini székhelyű Stock Polska z o.o. által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM, jelenleg, az elnevezés megváltozását követően: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala – EUIPO) fellebbezési tanácsának az R 1788/2014-5. sz. ügyben 2015. szeptember 24-én hozott, azon határozata elleni keresetét, amely helyben hagyta a Stock Polska z o.o. egyik európai uniós védjegybejelentését elutasító 2014. május 14-i EUIPO határozatot.

A Törvényszék ítélete, és az EUIPO azt megelőző határozata a „Lubeca” védjeggyel fennálló hasonlósága miatt megtagadta a „Lubelska” védjegy lajstromozását, amely hasonlóság miatt a fogyasztók számára Németország területén, ahol a korábbi „Lubeca” védjegy védelmet élvez – az uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EU tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján – összetéveszthetőséget okozna a „Lubelska” védjeggyel megjelölt áruk tekintetében.

A Lengyel Köztársaság a megtámadott ítélettel szemben a következő jogalapokat terjeszti elő:

1. Az uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EU tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel nem folytatták le az összetéveszthetőség átfogó értékelését a megkülönböztetésre alkalmas és domináns elemek által keltett összbenyomás alapján, és különösen mivel e megjelölés és a korábbi védjegy hasonlóságának értékelését indokolatlanul korlátozták e megjelölés egyik elemére (a szóelemre).

A Törvényszék tévesen fogadta el annak a lehetőségét, hogy két védjegy hasonlóságának értékelése során valamely összetett védjegynek csak az egyik elemét, (a szóelemet) vizsgálja, és ebből a vizsgálatból az ábrás elemet kihagyva azt egy másik védjeggyel összehasonlítsa, anélkül hogy korábban megállapításra került volna az, hogy a szóelem minősül a domináns elemnek, és az ábrás elemnek nincs jelentősége. A Törvényszék pusztán azt állapította meg, hogy az ábrás elem csekély megkülönböztető képességgel rendelkezik, és nem vette figyelembe, hogy a megjelölés adott elemének csekély megkülönböztető képessége nem szükségképpen jelenti azt, hogy ez az elem nem domináns.

2. A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának, az egyenlő bánásmód, a megfelelő ügyintézés és a jogbiztonság elvének megsértése, mivel a Törvényszék nem vette figyelembe, hogy az EUIPO eltért az iránymutatásaiban meghatározott korábbi határozathozatali gyakorlatától, és ebből következően e gyakorlattal ellentétes határozatot fogadott el.

A Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása vonatkozásában az EUIPO eltért az iránymutatásaiban meghatározott korábbi határozathozatali gyakorlatától, továbbá azt, hogy nem álltak fenn olyan különleges körülmények, amelyek ezt az eltérést indokolták volna.

3. A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel az összetéveszthetőség értékelése során olyan körülmények helytállóságát fogadták el, amelyek nem köztudomásúak, és általánosan ismert, lényeges tényeket hagytak figyelmen kívül, ami a tények és bizonyítékok elferdítését eredményezte, különösen mivel:

- a) nyilvánvaló tényként fogadták el azt, hogy az átlagos német fogyasztó nem ismeri a Lubeca név jelentését, figyelmen kívül hagyva azt a körülményt, hogy a városok (pl: Lubeca) latin nevére vonatkozó ismeretek szintje nem áll összefüggésben a latin nyelv ismeretének szintjével, és azt, hogy az alkoholtartalmú italok fogyasztója ezen italok földrajzi eredetének különös jelentőséget tulajdonít;

- b) nyilvánvaló tényként fogadták el azt, hogy a korona formájú ábrás elem az alkoholtartalmú italok megjelölésében általánosan előfordul.

4. Az indokolási kötelezettség megsértése a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása során, mivel

- a) nem tüntették fel, hogy Törvényszék a megjelölés melyik elemét tekintette dominánssnak,

- b) nem tüntették fel azokat a körülményeket, amelyek azt az álláspontot támasztanák alá, hogy a „Lubeca” szó jelentése nem ismert az átlagos német fogyasztó számára.

⁽¹⁾ HL 2009. L 78. 1. o.

Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2017. április 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte kontra ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-DiBa AG

(C-191/17. sz. ügy)

(2017/C 239/29)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberster Gerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte

Alperes: ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-DiBa AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló 2007/64/EK irányelv (pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló irányelv) ⁽¹⁾ 4. cikkének 14. pontját, hogy az olyan online takarékszámítást is, amelyre az adott ügyfél (látra szólóan és a bank külön közreműködése nélkül) telebanking (távbanki szolgáltatás) útján befizetéseket és pénzfelvételeket teljesíthet a nevére nyitott referenciaszámlán (banki folyószámla Ausztriában) keresztül, a „fizetési számla” (4. cikk 14. pontja) fogalma alá kell rendelni, és ezért kiterjed rá az irányelv hatálya?

⁽¹⁾ A belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 319., 1. o.).

Az Amszterdamban tárgyalást tartó Rechtbank Den Haag (Hollandia) által 2017. április 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – X kontra Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(C-213/17. sz. ügy)

(2017/C 239/30)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Az Amszterdamban tárgyalást tartó Rechtbank Den Haag

Az alapeljárás felei

Felperes: X

Alperes: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a Dublin-rendelet ⁽¹⁾ 23. cikkének (3) bekezdését, hogy Olaszország vált a felperes által 2014. október 23-án ott előterjesztett nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállammá annak ellenére, hogy Hollandia volt az elsődlegesen felelős tagállam az ott korábban előterjesztett, a Dublin-rendelet 2. cikkének d) pontja szerinti nemzetközi védelem iránti kérelmekre tekintettel, amelyek közül az utóbb előterjesztett kérelmet az említett időpontban Hollandiában még vizsgálták, mivel a Csoport a felperes által a fenti 1.3. pontban említett, a Rechtbank (bíróság) 2014. július 7-i határozata ellen előterjesztett jogorvoslatról még nem döntött?

- 2) Az következik-e a Dublin-rendelet 18. cikkének (2) bekezdéséből, hogy amikor 2015. március 5-én a felelősség elismerésére irányuló megkeresést előterjesztették, a holland hatóságoknak a nemzetközi védelem iránti kérelem Hollandiában még folyamatban lévő megvizsgálását e megkeresés előterjesztését követően haladéktalanul fel kellett volna függeszteniük, és a 24. cikkben foglalt határidő lejártát követően az azelőtt meghozott, a 2014. június 4-i menedékjog iránti kérelmet elutasító, 2014. június 11-i határozat visszavonásával vagy megváltoztatásával az említett vizsgálatot meg kellett volna szüntetniük?
- 3) Ha a második kérdésre igenlő válasz adandó, akkor nem száll át Olaszországra a felperes által előterjesztett nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásával kapcsolatos felelősség, hanem a holland hatóságoknál marad, mivel az alperes a 2014. június 11-én meghozott határozatot nem vont vissza vagy változtatta meg?
- 4) A holland hatóságok azáltal, hogy nem tájékoztattak arról, hogy Hollandiában a Csoport előtt a második menekültügyi eljárással összefüggésben még jogorvoslat van folyamatban, megsértették a Dublin-rendelet 24. cikkének (5) bekezdésében foglalt azon kötelezettséget, hogy információkkal szolgáljanak az olasz hatóságok számára, amelyek alapján azok ellenőrizni tudják, hogy az államuk a felelős az e rendeletben meghatározott feltételek alapján?
- 5) Ha a negyedik kérdésre igenlő válasz adandó, ez a kötelezettségzegés azt eredményezi-e, hogy a felperes nemzetközi védelem iránti kérelmének megvizsgálásával kapcsolatos felelősség nem szállt át Olaszországra, hanem a holland hatóságoknál maradt?
- 6) Amennyiben a felelősség nem maradt Hollandiánál, a felperes büntetőügye miatt az Olaszországból Hollandiába történő kiadatásával összefüggésben a holland hatóságoknak nem kellett-e volna a Dublin-rendelet 17. cikkének (1) bekezdése alapján, a Dublin-rendelet 3. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, a felperes által Olaszországban előterjesztett nemzetközi védelem iránti kérelmet mégis megvizsgálniuk, és következésképpen észszerűen nem kellett-e volna élniük a Dublin-rendelet 24. cikkének (1) bekezdésében foglalt azon jogosultsággal, hogy az olasz hatóságokat a felperes visszavétele érdekében megkeressék?

(¹) Egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 180., 31. o.).

A Verwaltungsgericht Berlin (Németország) által 2017. április 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG kontra Land Berlin

(C-220/17. sz. ügy)

(2017/C 239/31)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Berlin

Az alapeljárás felei

Felperes: Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG

Alperes: Land Berlin

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. a) Érvénytelenek-e a jogbiztonság elvének megsértése miatt a 2014/40/EU irányelv⁽¹⁾ 7. cikkének a 2014/40/EU irányelv 7. cikke (14) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) és (7) bekezdései azért, mert anélkül kötelezik a tagállamokat bizonyos dohánytermékek forgalomba hozatalának megtiltására, hogy világos és érthető lenne, hogy az említett dohánytermékek közül pontosan melyek azok, amelyeket már 2016. május 20-tól, és melyek azok, amelyeket csak 2020. május 20-tól kell betiltani?
- b) Érvénytelenek-e az egyenlő bánásmód elvének megsértése miatt a 2014/40/EU irányelv 7. cikkének a 2014/40/EU irányelv 7. cikke (14) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) és (7) bekezdései azért, mert a tagállamok által bevezetendő tilalmak között igazoló indok nélkül tesznek különbséget az értékesítési volumen alapján?

- c) Érvénytelen-e az arányosság elvének és/vagy az EUMSZ 34. cikk megsértése miatt a 2014/40/EU irányelv 7. cikkének (1) és (7) bekezdése azért, mert arra kötelezi a tagállamokat, hogy azon jellegzetes ízesítésű dohánytermékek forgalomba hozatalát, amelyeknek uniós szintű értékesítési volumene valamely termék kategóriában 3 %-nál kevesebb, már 2016. május 20-tól tiltsák meg?
- d) Az 1. a)–1. c) kérdésekre adandó nemleges válasz esetén: Hogy kell értelmezni a „termékkategória” 2014/40/EU irányelv 7. cikkének (14) bekezdése szerinti fogalmát? A „termékkategóriákba” történő besorolást a jellegzetes íz fajtája alapján, vagy a(z) ízesített) dohánytermék típusa alapján, vagy mindkét szempont együttes figyelembevételével kell elvégezni?
- e) Az 1. a)–1. c) kérdésekre adandó nemleges válasz esetén: Hogy kell megállapítani, hogy egy bizonyos dohánytermék eléri-e a 2014/40/EU irányelv 7. cikkének (14) bekezdése szerinti 3 %-os határt, amíg ehhez nem állnak rendelkezésre hivatalos és nyilvánosan hozzáférhető számadatok és statisztikák?
2. a) Hozhatnak-e a tagállamok a 2014/40/EU irányelv 8–11. cikkeinek nemzeti jogba történő átültetése során kiegészítő átmeneti rendelkezéseket?
- b) A fenti 2. a) pontban szereplő előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adott nemleges válasz esetén:
- (1) Érvénytelen-e az arányosság elvének és/vagy az EUMSZ 34. cikk megsértése miatt a 2014/40/EU irányelv 9. cikkének (6) bekezdése és 10. cikke (1) bekezdése második mondatának f) pontja azért, mert anélkül hatalmazza fel a Bizottságot bizonyos címkézési és csomagolási előírások elfogadására, hogy erre határidőt szabna vagy további átmeneti rendelkezéseket vagy határidőket írna elő, amelyek kellő időt biztosíthatnának az érintett vállalkozások számára az irányelv előírásaihoz való alkalmazkodáshoz?
- (2) Érvénytelen-e az arányosság elvének és/vagy az EUMSZ 34. cikk megsértése miatt a 2014/40/EU irányelv 9. cikke (1) bekezdésének második mondata (a figyelmeztetés szövege) és (4) bekezdés[e a) pontjának] második mondata (betűméret), 10. cikke [(1)] bekezdése második mondatának b) pontja (a dohányzásról való leszokással kapcsolatos információk) és e) pontja (a figyelmeztetések elhelyezése), valamint 11. cikke (1) bekezdésének első mondata (címkézés) azért, mert az említett rendelkezések anélkül ruházzák fel a tagállamokat különféle választási és kialakítási jogokkal, hogy ezek gyakorlására határidőt szabna vagy további átmeneti rendelkezéseket vagy határidőket írna elő, amelyek kellő időt biztosíthatnának az érintett vállalkozások számára az irányelv előírásaihoz való alkalmazkodáshoz?
3. a) Úgy kell-e értelmezni a 2014/40/EU irányelv 13. cikke (1) bekezdésének a (3) bekezdéssel összefüggésben értelmezett c) pontját, hogy az akkor is kötelezi a tagállamokat az ízre, illatra, ízesítőanyagra vagy más adalékanyagra utaló információk használatának megtiltására, ha nem reklámcélú információról van szó, és az összetevők használata továbbra is megengedett?
- b) Érvénytelen-e az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikkének megsértése miatt a 2014/40/EU irányelv 13. cikke (1) bekezdésének c) pontja?

⁽¹⁾ A tagállamoknak a dohánytermékek és kapcsolódó termékek gyártására, kiszerezésére és értékesítésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről és a 2001/37/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 3-i 2014/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 127., 1. o.; helyesbítések: HL 2015. L 150., 24. o., HL 2016. L 40., 16. o.).

A Raad van State (Hollandia) által 2017. április 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – M. G. Tjebbes és társai kontra Minister van Buitenlandse Zaken

(C-221/17. sz. ügy)

(2017/C 239/32)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State

Az alapeljárás felei

Fellebbezők: M. G. Tjebbes, G. J. M. Koopman, E. Saleh Abady, L. Duboux

Ellenérdekű fél: Minister van Buitenlandse Zaken

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Többek között az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. cikkére tekintettel úgy kell-e értelmezni az Európai Unió működéséről szóló szerződés 20. és 21. cikkét, hogy e rendelkezésekkel az arányosság elve alapján történő – az érintett személyek helyzetére nézve az állampolgárság elvesztésével járó uniós jogi következményeket illető – egyedi vizsgálat hiánya miatt ellentétesek az olyan törvényi rendelkezések, mint amilyenek az alapjogvitában szerepelnek, amelyek szerint

- a) az a nagykorú személy, aki egyúttal valamely harmadik ország állampolgárságával is rendelkezik, a törvény erejénél fogva elveszíti tagállamának állampolgárságát és ezzel az uniós polgárságot, amennyiben tízéves megszakítás nélküli időszakon keresztül külföldön és az Európai Uniót kívül rendelkeztet szokásos tartózkodási hellyel, jóllehet több lehetőség is van e tízéves időszak megszakítására?
- b) a kiskorú személy bizonyos körülmények között a törvény erejénél fogva elveszíti tagállamának állampolgárságát és ezzel az uniós polgárságot azért, amennyiben egyik szülője az a) kérdésben foglaltak szerint elveszítette állampolgárságát?

Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2017. május 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – XC és társai

(C-234/17. sz. ügy)

(2017/C 239/33)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberster Gerichtshof

Az alapeljárás felei

Az eljárás megismétlését kérelmezők: XC, YB, ZA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az uniós jogot, különösen az EUSZ 4. cikk (3) bekezdését az abból levezethető egyenértékűség és tényleges érvényesülés elvével összefüggésben, hogy az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) az érintett kérelmére köteles felülvizsgálni valamely büntetőbíróság jogerős határozatát az uniós jog (a jelen ügyben a Charta 50. cikke és a SMVE 54. cikke) feltételezett megsértése szempontjából, ha a nemzeti jog (az StPO 363a. § -a) csupán az EJEE vagy annak valamely kiegészítő jegyzőkönyve vonatkozásában feltételezett jogsértés esetében ír elő ilyen felülvizsgálatot?

A Törvényszék (ötödik tanács) T-162/14. sz., Canadian Solar Emea GmbH és társai kontra Tanács ügyben 2017. február 28-án hozott ítélete ellen a Canadian Solar Emea GmbH, a Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., a Csi Cells Co. Ltd, és a Csi Solar Power (China), Inc. által 2017. május 8-án benyújtott fellebbezés

(C-236/17 P. sz. ügy)

(2017/C 239/34)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. (képviselők: J. Bourgeois avocat, S. De Knop advocaat, M. Meulenbelt advocaat, A. Willems, avocat)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa, Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék által a T-162/14. sz. ügyben hozott ítéletet;
- adjon helyt az elsőfokú eljárás keretében előterjesztett kérelemnek, és semmisítse meg a megtámadott rendeletet a fellebbezőkre vonatkozó részében;
- az ellenérdekű felet kötelezze a fellebbezők költségeinek, valamint a saját költségeinek a viselésére, ideértve az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeit is;
- állapítsa meg, hogy a fellebbezési eljárásban részt vevő egyéb felek maguk viselik a saját költségeiket;

Másodlagosan:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék által a T-162/14. sz. ügyben hozott ítéletet;
- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé ítélethozatal céljából;
- az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg ne határozzon, fenntartva e határozatot a Törvényszék számára a végső ítélet meghozataláig;
- állapítsa meg, hogy a fellebbezési eljárásban részt vevő egyéb felek maguk viselik a saját költségeiket.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy a fellebbezőktől azt követelte meg, hogy igazolják az első és a második jogalaphoz fűződő érdekeiket; a Törvényszék mindenesetre téves jogi jellemzést alkalmazott a tényállásra vonatkozóan, mivel a fellebbezőknek fennáll ezen érdekeik.
2. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy a fellebbezőktől azt követelte meg, hogy igazolják a harmadik jogalaphoz fűződő érdekeiket; a Törvényszék tévesen értelmezte az 1225/2009 rendelet (a továbbiakban: alaprendelet) ⁽¹⁾ 2. cikke (7) bekezdésének a) pontját.
3. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy az 1168/2012 rendelet ⁽²⁾ alkalmazandó a jelen dömpingellenes vizsgálatra; a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy az, hogy a Bizottság nem határozott a fellebbezők piacgazdasági bánásmód iránti kérelméről, nem érvényteleníti a vitatott rendeletet.
4. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy lehetővé tette az intézmények számára, hogy a dömpingellenes vámot a dömpingelt importtól eltérő egyéb tényezők által okozott kár kiküszöböléséhez szükséges mértékben határozzák meg; a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy jogellenesen megfordította a bizonyítási terhet.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségekben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítés: HL 2010. L 7., 22. o.). Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontját azóta felváltotta az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.) 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja amely azonos az előbb említett rendelkezéssel.

⁽²⁾ Az 1225/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2012. december 12-i 1168/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 344., 1. o.)

**A Törvényszék (ötödik tanács) T-163/14. sz., Canadian Solar Emea és társai kontra Tanács ügyben
2017. február 28-án hozott ítélete ellen a Canadian Solar Emea GmbH, a Canadian Solar
Manufacturing (Changshu), Inc., a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., a Csi Cells Co. Ltd,
és a Csi Solar Power (China), Inc. által 2017. május 8-án benyújtott fellebbezés**

(C-237/17 P. sz. ügy)

(2017/C 239/35)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. (képviselő: J. Bourgeois avocat, S. De Knop advocaat, M. Meulenbelt advocaat, A. Willems, avocat)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa, Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék által a T-163/14. sz. ügyben hozott ítéletet;
- adjon helyt az elsőfokú eljárás keretében előterjesztett kérelemnek, és semmisítse meg a megtámadott rendeletet a fellebbezőkre vonatkozó részében;
- az ellenérdekű felet kötelezze a fellebbezők költségeinek, valamint a saját költségeinek a viselésére, ideértve az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeit is;
- állapítsa meg, hogy a fellebbezési eljárásban részt vevő egyéb felek maguk viselik a saját költségeiket;

Másodlagosan:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék által a T-163/14. sz. ügyben hozott ítéletet;
- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé ítélethozatal céljából;
- az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg ne határozzon, fenntartva e határozatot a Törvényszék számára a végső ítélet meghozataláig;
- állapítsa meg, hogy a fellebbezési eljárásban részt vevő egyéb felek maguk viselik a saját költségeiket.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy a fellebbezőktől azt követelte meg, hogy igazolják az első és a második jogalaphoz fűződő érdeküket; a Törvényszék mindenesetre téves jogi jellemzést alkalmazott a tényállásra vonatkozóan, mivel a fellebbezőknek fennáll ezen érdekük.

2017. május 10-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra az Európai Unió Tanácsa

(C-244/17. sz. ügy)

(2017/C 239/36)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: L. Gussetti, P. Aalto és Havas L. meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Kazah Köztársaság közötti megerősített partnerségi és együttműködési megállapodás által létrehozott Együttműködési Tanácsban az Együttműködési Tanács, az Együttműködési Bizottság, a szakosodott albizottságok és egyéb testületek működési szabályzatával kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő állásponttól szóló, 2017. március 3-i (EU) 2017/477 tanácsi határozatot,⁽¹⁾
- kötelezze az Európai Unió Tanácsát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság azt állítja, hogy a jogalapnak a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP), különösen EUMSZ 31. cikk (1) bekezdése szerinti, egyhangúságot előíró új eljárási jogalappal való kiegészítése sérti a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint értelmezett Szerződést.

Ezen állításának alátámasztása érdekében a következő érveket adja elő:

Először is, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésén alapuló határozatot akkor is minősített többséggel kell elfogadni, ha egyébként egy vagy több anyagi jogalap egyhangúságot ír elő a nemzetközi megállapodás megkötéséhez. Bármely más – egyébiránt az egyhangúság biztosítására irányuló – joggalappal való kiegészítés nem befolyásolja a határozat Tanácson belüli elfogadására vonatkozó eljárást.

Az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésében megállapított eljárás szerint elfogadott tanácsi határozatnak nem célja a megállapodás intézményi keretének kiegészítése vagy módosítása, sem a szerkezetének megváltoztatása, ezért nem hasonlítható valamely nemzetközi megállapodás megkötéséhez vagy módosításához, hanem inkább e megállapodás hatékony végrehajtásának biztosítására irányul. Az ilyen határozatot az EUMSZ 218. cikk (8) bekezdésének első albekezdésével és a 218. cikk (9) bekezdésével összhangban minősített többséggel kell elfogadni. A határozat egyhangú elfogadásának előírása jogellenes.

Másodszor, amint azt a Bíróság ítélkezési gyakorlata pontosítja, az EUMSZ 218. cikk „egységesített és általános hatályú eljárást ír elő az Unió által valamennyi cselekvési területén megtárgyalt és megkötött nemzetközi megállapodást illetően, a KKBP-t is beleértve”. A KKBP különleges jellegét az tükrözi, hogy a Bizottság (a KKBP-n kívüli elemek tekintetében) és a főképviseelő (a KKBP tekintetében) közösen tesz javaslatot. Ez ugyanakkor nem változtathat azon a következtetésen, hogy az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdése szerinti határozatot minősített többséggel kell elfogadni.

Az ítélkezési gyakorlat e két szálának együttes olvasata arra enged következtetni, hogy nemcsak a nemzetközi megállapodás megtárgyalására és megkötésére, hanem az ilyen megállapodás végrehajtásával kapcsolatos álláspont elfogadására is az EUMSZ 218. cikkben előírt egységesített eljárás, ebben az esetben az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdése alkalmazandó, amely minősített többséggel történő döntéshozatalról rendelkezik. Ez nem egészíthető ki további eljárási rendelkezéssel. Még ha a Tanács ilyen rendelkezéssel való kiegészítéshez is folyamodna, az nem járhat a döntéshozatali eljárás megváltoztatásával.

⁽¹⁾ HL 2017. L 73., 15. o.

A Korkein oikeus (Finnország) által 2017. május 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Oikeusministeriö kontra Denis Raugевичius

(C-247/17. sz. ügy)

(2017/C 239/37)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Korkein oikeus

Az alapeljárás felei

Kérelmező: Oikeusministeriö

Ellenérdekelte fél: Denis Raugевичius

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ugyanúgy kell-e értékelni a bűncselekmény miatti kiadatásra vonatkozó nemzeti rendelkezéseket valamely más tagállam állampolgárainak szabad mozgása szempontjából, függetlenül attól, hogy valamely harmadik állam büntetés-végrehajtás céljából vagy – mint a Petruhhin ügyben ⁽¹⁾ – büntetőeljárás lefolytatása céljából terjeszt-e elő kiadási egyezményen alapuló kiadási kérelmet? Jelentősséggel bír-e, hogy a személy, akinek kiadatását kérik, az uniós polgárság mellett a kiadási kérelmet előterjesztő állam állampolgárságával is rendelkezik?

- 2) Igazolhatóan módon kedvezőlenebb helyzetbe hozza-e valamely más tagállam állampolgárait az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint csak a saját állampolgárok nem adhatók ki az Unión kívülre büntetés-végrehajtás céljából? Végrehajtással kapcsolatos esetben is alkalmazandók-e azok az uniós jogi mechanizmusok, amelyek révén egy önmagában jogszerű cél kevésbé korlátozó módon érhető el? Milyen választ kell adni a kiadási kérelemre, ha arról ilyen jellegű mechanizmusokat alkalmazva tájékoztatták a másik tagállamot, amely azonban például jogi akadályok miatt nem tesz intézkedéseket saját állampolgárát illetően?

⁽¹⁾ 2016. szeptember 6-i ítélet, C-182/15, ECLI:EU:C:2016:630.

A Supremo Tribunal de Justiça (Portugália) által 2017. május 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Virgílio Tarragó da Silveira kontra Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA

(C-250/17. sz. ügy)

(2017/C 239/38)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Supremo Tribunal de Justiça

Az alapeljárás felei

Felperes: Virgílio Tarragó da Silveira

Alperes: Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell e értelmezni a 2000. május 29-i 1346/2000/EK rendelet ⁽¹⁾ 15. cikkében előírt szabályt, hogy annak hatálya alá tartozik a valamely tagállami bíróság előtt folyamatban lévő olyan eljárás, amelyben azt kérik, hogy kötelezzék az adóst a szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződés értelmében fennálló pénztartozás megfizetése kötelezettségének teljesítésére, valamint az említett kötelezettség nemteljesítése okán pénzbeli kártérítés megfizetésére, figyelembe véve, hogy a) az adós fizetési képtelenségét másik tagállam bírósága előtt indított eljárásban állapították meg, és b) a fizetési képtelenség megállapítása az adós teljes vagyonára kiterjed?

⁽¹⁾ A fizetési képtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet (HL 2000. L 160., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 191. o.)

A Symvoulío tis Epikrateias (Görögország) által 2017. május 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Anodiki Ypiresies Diacheirisis Perivallontos, Oikonomias, Dioikisis EPE (Anodiki Services EPE) kontra GNA „O Evangelismos – Ofthalmiatreio Athinon – Polykliniki” Geniko Nosokomeio Athinon „Georgios Gennimatas”, Geniko Oikologiko Nosokomeio Kifisias – (GONK), „Oi Agioi Anargyroi”

(C-260/17. sz. ügy)

(2017/C 239/39)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Symvoulío tis Epikrateias

Az alapeljárás felei

Felperes: Anodiki Ypiresies Diacheirisis Perivallontos, Oikonomias, Dioikisis EPE (Anodiki Services EPE)

Alperesek: „O Evaggelismos – Ophthalmiatrio Athinon – Polykliniki” Geniko Nosokomeio Athinon „Georgios Gennimatas”, Geniko Okgologiko Nosokomeio Kifisias – (GONK), „Oi Agioi Anargyroi”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 2014/24 irányelv⁽¹⁾ 10. cikkének g) pontja értelmében a szerződés „munkaszerződéssé” történő minősítéséhez elegendő-e, ha az alkalmazotti jogviszonyt rögzítő munkaszerződésnek tekinthető, vagy e szerződésnek különös jellemzőkkel kell rendelkeznie (például a munka jellegét, a szerződéskötés körülményeit, a pályázók képesítését és a pályázók kiválasztására irányuló eljárás elemeit illetően) oly módon, hogy az egyes munkavállalók kiválasztása a munkáltató egyéni megítélésének és a munkavállaló személyiségének a munkáltató általi szubjektív értékelésének eredménye? A 2014/24 irányelv 10. cikkének g) pontja értelmében vett „munkaszerződésnek” tekinthetőek-e az objektív kritériumok, így a pályázó munkanélküliségének időtartama, a korábbi tapasztalat vagy a kiskorú gyermekek száma alapján, az igazoló dokumentumok formális ellenőrzését követően és a fenti kritériumoktól függetlenül előre meghatározott eljárás szerint rangsorolási pontokat rendelő, határozott idejű, a 4430/2016. sz. törvény 63. cikkében foglalthoz hasonló munkaszerződések?
- 2) A 2014/24 irányelv rendelkezései (az 1. cikk (4) bekezdése, a 18. cikk (1) és (2) bekezdése, a 19. cikk (1) bekezdése, a 32. és az 57. cikk az (5) preambulumbekkezdéssel összhangban értelmezve), az Európai Unió működéséről szóló szerződés rendelkezései (a 49. és az 56. cikk), valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának rendelkezései (a 16. és az 52. cikk), továbbá az egyenlő bánásmód, az átláthatóság és az arányosság elve alapján a közigazgatási hatóságok közérdekű feladataik ellátása érdekében igénybe vehetnek-e a közbeszerzési szerződésektől eltérő más eszközöket is, a munkaszerződéseket is beleértve, és esetlegesen mely feltételek mellett, amikor ezen igénybevétel nem hoz létre egy közszolgáltatást nyújtó állandó szervezetet, hanem arra – amint az a 4430/2016. sz. törvény 63. cikkében foglalt esetben – meghatározott ideig és kivételes körülmények kezelése érdekében kerül sor, illetve a verseny hatékonyságára vagy a közbeszerzési szerződések piacán működő vállalkozások tevékenységének jogszerűségére visszavezethető indokok alapján? Az olyan indokok és körülmények, mint például a közbeszerzési szerződések akadálytalan végrehajtásának lehetetlensége, vagy a közbeszerzési szerződéssel elérhetőnél nagyobb gazdasági haszon elérésére való törekvés olyan kényszerítő közérdekű indokoknak tekinthetőek-e, amelyek igazolják egy olyan intézkedés elfogadását, amely a vállalkozási tevékenységet terjedelme és időtartama tekintetében súlyosan korlátozza a közbeszerzési ágazatban?
- 3) Az alapeljárásban megtámadott határozatokhoz hasonló olyan hatósági határozattal szemben, amely a 2014/24 irányelv hatálya alá állítólagosan (például „munkaszerződés” jellege miatt) nem tartozó szerződésre vonatkozik, kizárt-e a 89/665 irányelv szerinti, annak hatályos 1. cikkében meghatározott bírói jogvédelem, amikor az a gazdasági szereplő terjeszt elő keresetet, akinek jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy számára azonos tárgyú közbeszerzési szerződést ítéljenek oda, és azt állítja, hogy jogellenesen nem hajtották végre a 2014/24 irányelvet abban a meggyőződésben, hogy annak alkalmazását mellőzni kell?

⁽¹⁾ A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 94., 65. o.)

Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Margarethe Yüce, Ali Yüce, Emin Yüce, Emre Yüce kontra TUIfly GmbH

(C-274/17. sz. ügy)

(2017/C 239/40)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hannover

Az alapeljárás felei

Felperesek: Margarethe Yüce, Ali Yüce, Emin Yüce, Emre Yüce

Alperes: TUIfly GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 261/2004/EK rendelet⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az, ha az üzemeltető légitfuvarozó személyzetének a légitjáratok működése szempontjából jelentős része betegszabadság miatt távol marad? Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: A 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az üzemeltető légitfuvarozó személyzetének a légitjáratok működése szempontjából jelentős részének spontán távolléte, ha annak oka munkajogi és kollektív munkajogi szempontból nem igazolt munkabeszüntetés („vad sztrájk”)? A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 3) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Magánál a törölt légitjáratnál kell fennállnia a rendkívüli körülménynek, vagy az üzemeltető légitfuvarozó jogosult üzemgazdasági megfontolásokból új menetrendet felállítani?
- 4) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Az elkerülhetőség szempontjából a rendkívüli körülménynek vagy pedig a rendkívüli körülmény bekövetkezéséből fakadó következményeknek van jelentőségük?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légitjáratok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.).

Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Friedemann Schoen, Brigitta Schoen kontra TUIfly GmbH

(C-275/17. sz. ügy)

(2017/C 239/41)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hannover

Az alapeljárás felei

Felperesek: Friedemann Schoen és Brigitta Schoen

Alperes: TUIfly GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 261/2004/EK rendelet⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az, ha az üzemeltető légitfuvarozó személyzetének a légitjáratok működése szempontjából jelentős része betegszabadság miatt távol marad? Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: A 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az üzemeltető légitfuvarozó személyzetének a légitjáratok működése szempontjából jelentős részének spontán távolléte, ha annak oka munkajogi és kollektív munkajogi szempontból nem igazolt munkabeszüntetés („vad sztrájk”)? A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 3) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Magánál a törölt légitjáratnál kell fennállnia a rendkívüli körülménynek, vagy az üzemeltető légitfuvarozó jogosult üzemgazdasági megfontolásokból új menetrendet felállítani?

- 4) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Az elkerülhetőség szempontjából a rendkívüli körülménynek vagy pedig a rendkívüli körülmény bekövetkezéséből fakadó következményeknek van jelentőségük?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.).

Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Michael Sieberg kontra TUIfly GmbH

(C-276/17. sz. ügy)

(2017/C 239/42)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hannover

Az alapeljárás felei

Felperesek: Michael Sieberg

Alperes: TUIfly GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 261/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az, ha az üzemeltető légitársaság személyzetének a légi járatok működése szempontjából jelentős része betegszabadság miatt távol marad? Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: A 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az üzemeltető légitársaság személyzetének a légi járatok működése szempontjából jelentős részének spontán távolléte, ha annak oka munkajogi és kollektív munkajogi szempontból nem igazolt munkabeszüntetés („vad sztrájk”)? A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 3) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Magánál a törölt légi járatnál kell fennállnia a rendkívüli körülménynek, vagy az üzemeltető légitársaság jogosult üzemgazdasági megfontolásokból új menetrendet felállítani?
- 4) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Az elkerülhetőség szempontjából a rendkívüli körülménynek vagy pedig a rendkívüli körülmény bekövetkezéséből fakadó következményeknek van jelentőségük?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.).

Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Heinz-Gerhard Albrecht kontra TUIfly GmbH

(C-277/17. sz. ügy)

(2017/C 239/43)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hannover

Az alapeljárás felei

Felperesek: Heinz-Gerhard Albrecht

Alperes: TUIfly GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 261/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az, ha az üzemeltető légitársaság személyzetének a légitársaság működése szempontjából jelentős része betegszabadság miatt távol marad? Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: A 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az üzemeltető légitársaság személyzetének a légitársaság működése szempontjából jelentős részének spontán távolléte, ha annak oka munkajogi és kollektív munkajogi szempontból nem igazolt munkabeszüntetés („vad sztrájk”)? A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 3) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Magánál a törölt légitársaságnál kell fennállnia a rendkívüli körülménynek, vagy az üzemeltető légitársaság jogosult üzemgazdasági megfontolásokból új menetrendet felállítani?
- 4) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Az elkerülhetőség szempontjából a rendkívüli körülménynek vagy pedig a rendkívüli körülmény bekövetkezéséből fakadó következményeknek van jelentőségük?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légitársaságok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.).

Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Susanne Meyer és társai kontra TUIfly GmbH

(C-278/17. sz. ügy)

(2017/C 239/44)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hannover

Az alapeljárás felei

Felperesek: Susanne Meyer, Sophie Meyer és Jan Meyer

Alperes: TUIfly GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 261/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az, ha az üzemeltető légitársaság személyzetének a légitársaság működése szempontjából jelentős része betegszabadság miatt távol marad? Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: A 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az üzemeltető légitársaság személyzetének a légitársaság működése szempontjából jelentős részének spontán távolléte, ha annak oka munkajogi és kollektív munkajogi szempontból nem igazolt munkabeszüntetés („vad sztrájk”)? A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?

- 3) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Magánál a törölt légijáratnál kell fennállnia a rendkívüli körülménynek, vagy az üzemeltető légifuvarozó jogosult üzemgazdasági megfontolásokból új menetrendet felállítani?
- 4) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Az elkerülhetőség szempontjából a rendkívüli körülménynek vagy pedig a rendkívüli körülmény bekövetkezéséből fakadó következményeknek van jelentőségük?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légijáratok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.).

Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Thomas Kiehl kontra TUIfly GmbH

(C-279/17. sz. ügy)

(2017/C 239/45)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hannover

Az alapeljárás felei

Felperesek: Thomas Kiehl

Alperes: TUIfly GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 261/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az, ha az üzemeltető légifuvarozó személyzetének a légijáratok működése szempontjából jelentős része betegszabadság miatt távol marad? Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: A 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az üzemeltető légifuvarozó személyzetének a légijáratok működése szempontjából jelentős részének spontán távolléte, ha annak oka munkajogi és kollektív munkajogi szempontból nem igazolt munkabeszüntetés („vad sztrájk”)? A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 3) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Magánál a törölt légijáratnál kell fennállnia a rendkívüli körülménynek, vagy az üzemeltető légifuvarozó jogosult üzemgazdasági megfontolásokból új menetrendet felállítani?
- 4) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Az elkerülhetőség szempontjából a rendkívüli körülménynek vagy pedig a rendkívüli körülmény bekövetkezéséből fakadó következményeknek van jelentőségük?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légijáratok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.).

Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ralph Eßer kontra TUIfly GmbH

(C-280/17. sz. ügy)

(2017/C 239/46)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hannover

Az alapeljárás felei

Felperesek: Ralph Eßer

Alperes: TUIfly GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 261/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az, ha az üzemeltető légitársaság személyzetének a légitársaságok működése szempontjából jelentős része betegszabadság miatt távol marad? Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélemezhető legyen?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: A 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az üzemeltető légitársaság személyzetének a légitársaságok működése szempontjából jelentős részének spontán távolléte, ha annak oka munkajogi és kollektív munkajogi szempontból nem igazolt munkabeszüntetés („vad sztrájk”)? A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélemezhető legyen?
- 3) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Magánál a törölt légitársaságnál kell fennállnia a rendkívüli körülménynek, vagy az üzemeltető légitársaság jogosult üzemgazdasági megfontolásokból új menetrendet felállítani?
- 4) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Az elkerülhetőség szempontjából a rendkívüli körülménynek vagy pedig a rendkívüli körülmény bekövetkezéséből fakadó következményeknek van jelentőségük?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légitársaságok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.).

Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Thomas Schmidt kontra TUIfly GmbH

(C-281/17. sz. ügy)

(2017/C 239/47)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hannover

Az alapeljárás felei

Felperesek: Thomas Schmidt

Alperes: TUIfly GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 261/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az, ha az üzemeltető légitársaság személyzetének a légitársaság működése szempontjából jelentős része betegszabadság miatt távol marad? Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: A 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az üzemeltető légitársaság személyzetének a légitársaság működése szempontjából jelentős részének spontán távolléte, ha annak oka munkajogi és kollektív munkajogi szempontból nem igazolt munkabeszüntetés („vad sztrájk”)? A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 3) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Magánál a törölt légitársaságnál kell fennállnia a rendkívüli körülménynek, vagy az üzemeltető légitársaság jogosult üzemgazdasági megfontolásokból új menetrendet felállítani?
- 4) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Az elkerülhetőség szempontjából a rendkívüli körülménynek vagy pedig a rendkívüli körülmény bekövetkezéséből fakadó következményeknek van jelentőségük?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légitársaságok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.).

Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Werner Ansorge kontra TUIfly GmbH

(C-282/17. sz. ügy)

(2017/C 239/48)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hannover

Az alapeljárás felei

Felperesek: Werner Ansorge

Alperes: TUIfly GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 261/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az, ha az üzemeltető légitársaság személyzetének a légitársaság működése szempontjából jelentős része betegszabadság miatt távol marad? Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: A 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az üzemeltető légitársaság személyzetének a légitársaság működése szempontjából jelentős részének spontán távolléte, ha annak oka munkajogi és kollektív munkajogi szempontból nem igazolt munkabeszüntetés („vad sztrájk”)? A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?

- 3) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Magánál a törölt légi járatnál kell fennállnia a rendkívüli körülménynek, vagy az üzemeltető légitársaság jogosult üzemi gazdasági megfontolásból új menetrendet felállítani?
- 4) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Az elkerülhetőség szempontjából a rendkívüli körülménynek vagy pedig a rendkívüli körülmény bekövetkezéséből fakadó következményeknek van jelentőségük?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.).

Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Angelina Fell, Florian Fell, Vincent Fell kontra TUIfly GmbH

(C-290/17. sz. ügy)

(2017/C 239/49)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hannover

Az alapeljárás felei

Felperesek: Angelina Fell, Florian Fell és Vincent Fell

Alperes: TUIfly GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 261/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az, ha az üzemeltető légitársaság személyzetének a légi járatok működése szempontjából jelentős része betegszabadság miatt távol marad? Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: A 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az üzemeltető légitársaság személyzetének a légi járatok működése szempontjából jelentős részének spontán távolléte, ha annak oka munkajogi és kollektív munkajogi szempontból nem igazolt munkabeszüntetés („vad sztrájk”)? A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 3) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Magánál a törölt légi járatnál kell fennállnia a rendkívüli körülménynek, vagy az üzemeltető légitársaság jogosult üzemi gazdasági megfontolásból új menetrendet felállítani?
- 4) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Az elkerülhetőség szempontjából a rendkívüli körülménynek vagy pedig a rendkívüli körülmény bekövetkezéséből fakadó következményeknek van jelentőségük?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.).

Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Helga Jordan-Grompe, Sven Grompe, Yves-Felix Grompe, Justin Joel Grompe kontra TUIfly GmbH

(C-291/17. sz. ügy)

(2017/C 239/50)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hannover

Az alapeljárás felei

Felperesek: Helga Jordan-Grompe, Sven Grompe, Yves-Felix Grompe és Justin Joel Grompe

Alperes: TUIfly GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 261/2004/EK rendelet⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az, ha az üzemeltető légitársaság személyzetének a légitársaságok működése szempontjából jelentős része betegszabadság miatt távol marad? Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: A 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az üzemeltető légitársaság személyzetének a légitársaságok működése szempontjából jelentős részének spontán távolléte, ha annak oka munkajogi és kollektív munkajogi szempontból nem igazolt munkabeszüntetés („vad sztrájk”)? A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 3) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Magánál a törölt légitársaságnál kell fennállnia a rendkívüli körülménynek, vagy az üzemeltető légitársaság jogosult üzemgazdasági megfontolásokból új menetrendet felállítani?
- 4) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Az elkerülhetőség szempontjából a rendkívüli körülménynek vagy pedig a rendkívüli körülmény bekövetkezéséből fakadó következményeknek van jelentőségük?

⁽¹⁾ A visszatartott beszállás és légitársaságok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.).

2017. május 23-án benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Románia

(C-301/17. sz. ügy)

(2017/C 239/51)

Az eljárás nyelve: román

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: L. Nicolae, E. Sanfrutos Cano meghatalmazottak)

Alperes: Románia

Kereseti kérelmek

- A Bíróság az EUMSZ 258 cikk alapján állapítsa meg, hogy Románia, mivel 68 hulladéklerakó tekintetében nem felelt meg arra vonatkozó kötelezettségének, hogy megtegyen minden, ahhoz szükséges intézkedést, hogy azokat a lerakókat, amelyek a működés folytatásához szükséges engedélyt a 8. cikk szerint nem kapták meg, a 7. cikk g) pontjának és a 13. cikknek megfelelően a lehető legrövidebb időn belül lezárják, nem teljesítette a hulladéklerakókról szóló 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv 13. cikkével összefüggésben értelmezett 14. cikkének b) pontjából eredő kötelezettségeit;

— A Bíróság Romániát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Európai Bizottság Románia ellen indított keresetének tárgya az 1999/31/EK tanácsi irányelv 13. cikkével összefüggésben értelmezett 14. cikkének b) pontjából eredő kötelezettségek elmulasztása 68 olyan hulladéklerakó tekintetében, amelyek nem kapták meg a 8. cikknek megfelelően a működés folytatásához szükséges engedélyt, és amelyeket ezt követően, az irányelv 7. cikkének g) pontja és 13. cikke értelmében le kellett volna zárni.

A Bizottság azt állítja, hogy az 1999/31/EK irányelv 14. cikke eltérést megengedő átmeneti rendszert ír elő az engedélyezett vagy az irányelv végrehajtása idején már működő lerakók tekintetében az ezen irányelv 8. cikkében előírt új környezetvédelmi követelményekben legkésőbb 2009. július 16-ig történő megfelelés céljából. A 14. cikk b) pontja értelmében a fejlesztési terv bemutatását követően az illetékes hatóság a bemutatott terv és ezen irányelv alapján végleges határozatot hoz arról, hogy a működés folytatható-e. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy azokat a lerakókat, amelyek a működés folytatásához szükséges engedélyt a 8. cikk szerint nem kapták meg, a 7. cikk g) pontjának és a 13. cikknek megfelelően a lehető legrövidebb időn belül lezárják.

A 13. cikk értelmében egy hulladéklerakót vagy annak egy részét azután lehet véglegesen lezártnak tekinteni, hogy az illetékes hatóság elvégezte az utolsó helyszíni ellenőrzést, értékelte mindazokat a jelentéseket, amelyeket az üzemeltető benyújtott, és az üzemeltető tudomására hozta a lezárásra vonatkozó jóváhagyását.

A kérelemmel érintett 68 lerakó tekintetében a Bizottság úgy véli, hogy Románia nem szolgáltatott olyan adatokat, amelyek lehetővé tennék a Bizottság számára annak vizsgálatát, hogy a működés beszüntetésén túl a lerakók lezárására vonatkozó eljárást ténylegesen az 1999/31/EK irányelv követelményeinek megfelelően folytatták le. Ezzel kapcsolatban a Bizottság azt állítja, hogy Románia nem hivatkozhat az irányelvből eredő kötelezettségei elmulasztásának igazolása céljából kizárólag belső jellegű helyzetre, mint amilyen a gazdasági szereplők fizetésektelenné válása, tulajdonjogi jogviták, igazgatási eljárások folytatása vagy a helyi hatóságok felelőssége.

Az irányelv belső jogba történő átültetésének határideje 2009. július 16-án lejárt.

A Törvényszék (hetedik tanács) T-231/15. sz., Haswani kontra Tanács ügyben 2017. március 22-én hozott ítélete ellen George Haswani által 2017. május 26-án benyújtott fellebbezés

(C-313/17. P. sz. ügy)

(2017/C 239/52)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: George Haswani (képviselő: G. Karouni ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa, Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

- a Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék 2017. március 22-i ítéletének (T-231/15. sz. ügy) 39–47. pontját, amelyek elfogadhatatlannak nyilvánítják a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2013/255/KKBP határozat módosításáról szóló, 2016. május 27-i (KKBP) 2016/850 tanácsi határozat⁽¹⁾, valamint a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 36/2012/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2016. május 27-i (EU) 2016/840 tanácsi végrehajtási rendelet⁽²⁾ megsemmisítése iránti kérelmet, valamint a rendelkező rész 1., 3., 4. és 5. pontját;
- következképpen rendelje el George Haswani nevének a fent említett jogi aktusokhoz kapcsolódó mellékletekből való törlését;
- az ügy felidézésével semmisítse meg a 2015/1836 határozatot⁽³⁾, valamint a 2015/1828 végrehajtási rendeletet⁽⁴⁾;

- az ügy felidézésével kötelezze a Tanácsot az összes összetévesztett kár megtérítése címén 700 000 euró megfizetésére;
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítélet rendelkező részének 4. és 5. pontját, valamint 91–93. pontját, amennyiben az kötelezi George Haswanit a saját kérelmeivel összefüggő költségeken kívül a Tanács részéről felmerült költségek kétharmadának megtérítésére;
- kötelezze a Tanácsot a Bíróság eljárási szabályzata 184. cikke (4) bekezdésének megfelelően az összes költség megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az első jogalap téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben a Törvényszék ítéletének 39–47. pontjában az eljárási szabályzata 86. cikke (4) bekezdésében foglalt követelményekre tekintettel elfogadhatatlannak nyilvánította a G. Haswani által második kiigazítási beadványában előterjesztett, a 2016/850 határozat és a 2016/840 végrehajtási rendelet megsemmisítése iránti kérelmeket. Ez a téves jogalkalmazás különösen észlelhető a megtámadott ítélet 45. pontjában.

A második jogalap téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben a Törvényszék ítéletének 39–47. pontjában – különösen a 47. pontban – úgy ítélte meg, hogy az eljárási szabályzata 86. cikkének (4) bekezdésében említett előírások elmulasztása esetén elfogadhatatlanként elutasítható a kiigazítási beadványban szereplő kérelmeket, anélkül hogy megvizsgálta volna, hogy a hivatalvezető a fellebbezőhöz intézett-e hiánypótlás iránti kérelmet.

A harmadik jogalap a megtámadott ítélet 39–47. pontjában, és különösen a 46. pontban téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy G. Haswani esetében a kiigazítási beadványában a kiigazított kérelmeken kívül a kiigazított jogalapokat is újra elő kell terjeszteni.

Negyedszer a Bíróságra ruházott áthelyezési jogkör keretében utóbbi csak a 2015-i határozat és végrehajtási rendelet (2015/1836 és 2015/1828) jogellenességét állapíthatja meg, amely jogi aktusok szerint a Szíriában tevékenykedő vezető üzletemberekhez tartozó pénzeszközöket és gazdasági erőforrásokat be kell fagyasztani.

⁽¹⁾ HL 2016. L 141., 125. o.

⁽²⁾ HL 2016. L 141., 30. o.

⁽³⁾ HL 2015. L 266., 75. o.; helyesbítés: HL 2016. L 336., 42. o.

⁽⁴⁾ HL 2015. L 266., 1. o.

TÖRVÉNYSZÉK

A Törvényszék 2017. június 1-jei ítélete – Changmao Biochemical Engineering kontra Tanács

(T-442/12. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Dömping — Kínából származó borkósav behozatala — A végleges dömpingellenes vám módosítása — Részleges időközi felülvizsgálat — Piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállása — A főbb ráfordításoknak az alapvetően a piaci értékeket tükröző költségei — A körülmények megváltozása — Indokolási kötelezettség — A piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállásáról szóló határozat elfogadására vonatkozó határidő — Védelemhez való jog — Az 1225/2009/EK rendelet 20. cikkének (2) bekezdése”)

(2017/C 239/53)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Changzhou, Kína) (képviselők: E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma és J. Cornelis ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa (képviselő: S. Boelaert meghatalmazott, segítői kezdetben: G. Berrisch ügyvéd és N. Chesaites barrister, később: G. Berrisch és B. Byrne solicitor, és végül: N. Tuominen ügyvéd)

Az alperest támogató beavatkozók: Európai Bizottság (képviselők: kezdetben: M. França és A. Stobiecka-Kuik, később: M. França és J.-F. Brakeland meghatalmazottak), Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Olaszország), Industria Chimica Valenzana SpA (Borgoricco, Olaszország), Distillerie Mazzari SpA (Sant’Agata sul Santerno, Olaszország), Caviro Distillerie Srl (Faenza, Olaszország), és Comercial Química Sarasa, SL (Madrid, Spanyolország) (képviselő: R. MacLean solicitor)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkén alapuló, és a Kínai Népköztársaságból származó borkósav behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 349/2012/EU végrehajtási rendelet módosításáról szóló, 2012. június 26-i 626/2012/EU tanácsi végrehajtási rendeletnek (HL 2012. L 182., 1. o.) a felperesre vonatkozó részében történő megsemmisítése iránti kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék megsemmisíti a Kínai Népköztársaságból származó borkósav behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 349/2012/EU végrehajtási rendelet módosításáról szóló, 2012. június 26-i 626/2012/EU tanácsi végrehajtási rendeletet a Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd-re vonatkozó részében.
- 2) Az Európai Unió Tanácsa viseli a Changmao Biochemical Engineering részéről felmerülő költségek felét, valamint saját költségeit.
- 3) A Changmao Biochemical Engineering maga viseli saját költségeinek felét.
- 4) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.
- 5) A Distillerie Bonollo SpA, az Industria Chimica Valenzana SpA, a Distillerie Mazzari SpA, a Caviro Distillerie Srl és a Comercial Química Sarasa, SL maguk viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 366., 2012.11.24.

A Törvényszék 2017. június 8-i ítélete – Groupe Léa Nature kontra EUIPO – Debonair Trading Internacional (SO’BiO étic)

(T-341/13 RENV. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A SO’BiO étic európai uniós ábrás védjegy bejelentése — A korábbi SO...? európai uniós és nemzeti szövédjegyek — Viszonylagos kizáró okok — Összetéveszthetőség — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja — A jóhírnév sérelme — A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése”)

(2017/C 239/54)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Groupe Léa Nature SA (Périgny, Franciaország) (képviselő: S. Arnaud ügyvéd)

Alperes: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: D. Gája meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Debonair Trading Internacional Lda (Funchal, Portugália) (képviselő: T. Alkin barrister)

Az ügy tárgya

Az EUIPO első fellebbezési tanácsának a Debonair Trading Internacional és a Groupe Léa Nature közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2013. március 26-án hozott határozata (R 203/2011-1. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Groupe Léa Nature SA viseli a saját költségeit, valamint az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) és a beavatkozó fél részéről a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségeket.

⁽¹⁾ HL C 260., 2013.9.7.

A Törvényszék 2017. június 7-i ítélete – Guardian Europe kontra Európai Unió

(T-673/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Szerződésen kívüli felelősség — Az Unió képvisellete — Elévülés — A véglegessé vált határozat joghatásainak megsemmisítése — A keresetlevél pontosítása — Elfogadhatóság — Az Alapjogi Charta 47. cikke — Ézszerű időn belüli határozathozatal — Egyenlő bánásmód — Vagyoni kár — Elszenvedett veszteségek — Elmaradt haszon — Nem vagyoni kár — Okozati összefüggés”)

(2017/C 239/55)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Guardian Europe Sàrl (Bertrange, Luxemburg) (képviselők: F. Louis ügyvéd és C. O’Daly solicitor)

Alperes: Európai Unió, képviselik az Európai Bizottság (képviselők: N. Khan, A. Dawes és P. Van Nuffel meghatalmazottak) és az Európai Unió Bírósága (képviselők: J. Inghelram és K. Sawyer meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 268. cikk alapján benyújtott, azon kár megtérítésére irányuló kérelem, amelyet a felperes állítólagosan egyrészt a 2012. szeptember 27-i Guardian Industries és Guardian Europe kontra Bizottság ítélet (T-82/08, EU:T:2012:494) alapjául szolgáló ügyvel kapcsolatos eljárás időtartama, másrészt az egyenlő bánásmód elvének a 2007. november 28-án a COMP/39165 – „síküveg” ügyben hozott, az [EUMSZ 101.] cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikkének végrehajtási eljárására vonatkozó C(2007)5791 végleges bizottsági határozat, valamint a 2012. szeptember 27-i Guardian Industries és Guardian Europe kontra Bizottság ítélet (T-82/08, EU:T:2012:494) általi megsértése miatt szenvedett el.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék az Európai Unió Bírósága által képviselt Európai Uniót arra kötelezi, hogy a Guardian Europe Sàrl számára fizessen meg 654 523,43 euró kártérítést az e társaság által az észszerű időn belüli határozathozatalnak a 2012. szeptember 27-i Guardian Industries és Guardian Europe kontra Bizottság ítélet (T-82/08, EU:T:2012:494) alapjául szolgáló ügyben való elmulasztásából eredően elszenvedett vagyoni kár címén. E kártérítést 2010. július 27-től a jelen ítélet kihirdetéséig számított, az Eurostat (az Európai Unió statisztikai hivatala) által az adott időszakban azon tagállamban megállapított éves inflációs rátának megfelelő kompenzációs kamattal kell növelni, amelyben e társaság székhellyel rendelkezik.
- 2) Az 1) pont szerinti kártérítés alapján a jelen ítélet kihirdetésének napjától kezdve a kártérítés teljes kifizetéséig késedelmi kamatot kell fizetni, amelynek mértéke az Európai Központi Bank (EKB) által az irányadó refinanszírozási műveletekre megállapított kamat két százalékponttal növelt értéke.
- 3) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 4) A Guardian Europe viseli az Európai Bizottság által képviselt Unió részéről felmerült költségeket.
- 5) A Guardian Europe és az Európai Unió Bírósága által képviselt Unió maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 59., 2016.2.15.

A Törvényszék 2017. június 7-i ítélete – Blaž Jamnik és Blaž kontra Parlament

(T-726/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések — Ingatlanszerződés — Közbeszerzési eljárás — Hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos eljárás — Az Európai Unió Háza számára szolgáló helyiségek Ljubljanában — Az ajánlatnak a helyi piac felmérését követő elutasítása — A közbeszerzési szerződés más ajánlattevőnek történő odaítélése — Az ajánlathoz csatolt dokumentumok vizsgálatának hiánya — Téves jogalkalmazás — Nyilvánvaló értékelési hiba”)

(2017/C 239/56)

Az eljárás nyelve: szlovén

Felek

Felperesek: Jožica Blaž Jamnik és Brina Blaž (Ljubljana, Szlovénia) (képviselő: D. Mihevc ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament (képviselők: V. Naglič, P. López-Carceller és B. Simon meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Elsődlegesen az Európai Unió jövőbeli ljubljanoi Házával kapcsolatban kiírt, ingatlanra irányuló INLO.AO-2013–051-LUX-UGIMBI-06 közbeszerzési eljárás keretében a felperesek által benyújtott ajánlatot a helyi piac felmérését követően elutasító, 2015. október 12-i parlamenti határozat, valamint a közbeszerzési szerződés más ajánlattevőnek történő odaítéléséről szóló határozat megsemmisítése érdekében benyújtott, az EUMSZ 263. cikkre alapított, és másodlagosan a felpereseket állítólagosan ért kár megtérítése érdekében benyújtott, az EUMSZ 268. cikkre alapított kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék Jožica Blaž Jamnikot és Brina Blažit kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 98., 2016.3.14.

**A Törvényszék 2017. június 8-i ítélete – AWG kontra EUIPO – Takko
(Southern Territory 23°48'25"S)**

(T-6/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

**(„Európai uniós védjegy — Törlési eljárás — A Southern Territory 23°48'25"S európai uniós
szóvédjegy — A korábbi SOUTHERN európai uniós szóvédjegy — Viszonylagos kizáró ok — A 207/
2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja”)**

(2017/C 239/57)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: AWG Allgemeine Warenvertriebs GmbH (Köngen, Németország) (képviselő: T. Sambuc ügyvéd)

Alperes: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: A. Schifko meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban: Takko Holding GmbH (Telgte, Németország)

Az ügy tárgya

Az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának a Takko Holding és az AWG közötti törlési eljárással kapcsolatban 2015. november 10-én hozott határozata (R 735/2015-4. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) Az AWG Allgemeine Warenvertriebs GmbH viseli a saját költségeit, valamint az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) költségeit.

⁽¹⁾ HL C 98., 2016.3.14.

**A Törvényszék 2017. június 8-i ítélete – Kaane American International Tobacco kontra EUIPO –
Global Tobacco (GOLD MOUNT)**

(T-294/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

**(„Európai uniós védjegy — Megszűnés megállapítása iránti eljárás — GOLD MOUNT európai uniós
ábrás védjegy — A védjegy tényleges használatának hiánya — A használat elmaradásának jogos
indoka — A 207/2009/EK rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja”)**

(2017/C 239/58)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Kaane American International Tobacco Company FZE, korábban Kaane American International Tobacco Co. Ltd. (Jebel Ali, Egyesült Arab Emírségek) (képviselők: G. Hinarejos Mulliez és I. Valdelomar ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: H. O'Neill meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Global Tobacco FZCO (Dubaj, Egyesült Arab Emírségek) (képviselők: G. Hussey solicitor, és B. Brandreth barrister)

Az ügy tárgya

Az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának a Global Tobacco és a Kaane American International Tobacco közötti megszűnés megállapítása iránti eljárással kapcsolatban 2016. április 8-án hozott határozata (R 1857/2015-4. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Kaane American International Tobacco Company FZE-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 279., 2016.8.1.

2017. április 15-én benyújtott kereset – Mémora Servicios Funerarios kontra EUIPO – Chatenoud (MEMORAME)**(T-221/17. sz. ügy)**

(2017/C 239/59)

A keresetlevél nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Mémora Servicios Funerarios SLU (Zaragoza, Spanyolország) (képviselők: C. Marí Aguilar és J. Gallego Jiménez ügyvédek)

Alperes: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Georges Chatenoud (Thiviers, Franciaország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott védjegy: a „MEMORAME” európai uniós szóvédjegy – 12 929 071. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2017. február 10-én hozott határozata (R 1308/2016-4. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- hozzon olyan ítéletet, amellyel hatályon kívül helyezi az EUIPO 2017. február 10-i határozatát, döntést hozva az R 1308/2016-4. sz. ügyben, amely ügyben részben helyt adtak a 12929071. számon bejelentett „MEMORAME” európai uniós védjegy lajstromozása iránti kérelemnek, és ennek következtében teljes egészében utasítsa el a 12929071. számon bejelentett „MEMORAME” európai uniós védjegy lajstromozása iránti kérelmet;
- az alperest kötelezze a felperes költségeinek viselésére, a rendelet 87. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében.

Jogalapok

- a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának és (5) bekezdésének megsértése;
- a felperes hangsúlyozza, hogy a fellebbezési tanács nem vette kellőképpen figyelembe azt, hogy az ellentartott „MEMORA” védjegy különös fokú közismertséget élvez az Európai Unió területén.

2017. április 30-án benyújtott kereset – Metrans kontra Bizottság és INEA**(T-262/17. sz. ügy)**

(2017/C 239/60)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Metrans a.s. (Prága, Csehország) (képviselő: A. Schwarz ügyvéd)

Alperesek: Európai Bizottság és Innováció és Közlekedési Hálózatok Végrehajtó Ügynökség (INEA)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- azonnali hatállyal semmisítse meg a többéves munkaprogram alapján 2015. november 5-én kiírt ajánlattételi felhívások nyomán az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközből (CEF) a közlekedési ágazatnak nyújtandó uniós pénzügyi támogatásra jogosult ajánlatok listájának megállapításáról szóló [nem hivatalos fordítás], 2015. július 31-i C (2015) 5274 bizottsági végrehajtási határozat mellékletében szereplő, Multimodal Container Terminal Paskov címet viselő 2015-CZ-TM-0330-M kód III. fázisa alatt felsorolt tételeket és az Intermodal Terminal Melnik címet viselő 2015-CZ-TM-0406-W kód 2. és 3. fázisa alatt felsorolt tételeket;
- semmisítse meg vagy másodlagosan nyilvánítsa semmisnek az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF) – közlekedési ágazat, az Innováció és Közlekedési Hálózatok Végrehajtó Ügynökség (INEA) és az Advanced World Transport a.s. (AWT) között kötött INEA/CEF/TRAN/M2015/1133813. sz. (Multimodal Container Terminal Paskov elnevezésű 2015-CZ-TM-0330-M intézkedés) szerződés alapján megkötött támogatási megállapodást, vagy kötelezze az INEA-t a hivatkozott Paskovra vonatkozó támogatási megállapodás felbontására;
- semmisítse meg vagy másodlagosan nyilvánítsa semmisnek az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF) – közlekedési ágazat, az Innováció és Közlekedési Hálózatok Végrehajtó Ügynökség (INEA) és a České přístavy, a.s. (cseh kikötők) között kötött INEA/CEF/TRAN/M2015/1138714. sz. (Intermodal Terminal Melnik elnevezésű 2015-CZ-TM-0330-M intézkedés 2. és 3. fázisa) szerződés alapján megkötött támogatási megállapodást, vagy kötelezze az INEA-t a hivatkozott Melnikre vonatkozó támogatási megállapodás felbontására;
- egyetemlegesen kötelezze az INEA-t és a Bizottságot a felperes részéről az eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy a vitatott intézkedés sérti az EU-Szerződéseknek a szabad piac védelmére és a belső piaci versenyre vonatkozó alapelveit.
  - A felperes többek között arra hivatkozik, hogy a belső piac létrehozása, illetve működésének biztosítása az Unió alapjául szolgáló alapelv és kötelezettség (EUMSZ 26. cikk). Az unió által elfogadott bármely intézkedésnek minden esetben összhangban kell állnia ezen alapelvvel, és az azzal ellentétes intézkedéseket minden esetben arányosan és kiegészítő jelleggel kell elfogadni.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy a vitatott intézkedés sérti az EUMSZ 93. cikket és az EUMSZ további cikkeit (a 3., 26., 93., 107., 119. cikket, a 170. cikk (2) bekezdését, a 171. cikk (1) bekezdését, a (8.) jegyzőkönyvet és annak 1. cikkét, valamint a (27.) jegyzőkönyvet)
  - A felperes többek között arra hivatkozik, hogy a vitatott intézkedés olyan támogatásnak minősül, amely nem felel meg a közlekedés összehangolására irányuló igénynek.
3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy a vitatott intézkedés sérti az 1316/2013/EU rendeletet és az 1315/2013/EU rendeletet, valamint a kiegészítő jogszabályokat.
  - A felperes többek között arra hivatkozik, hogy a támogatások odaítélése nem felel meg az összes előzetesen meghatározott feltételnek (még ha az összeegyeztethető is az uniós joggal), így a támogatásokat nem kellett volna odaítélni.

2017. május 3-án benyújtott kereset – SD kontra EIGE

(T-263/17. sz. ügy)

(2017/C 239/61)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: SD (képviselők: L. Levi és A. Blot ügyvédek)

Alperes: Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az EIGE 2016. augusztus 26-i azon határozatát, amelyben elutasították a felperes munkaszerződésének második meghosszabbítása iránti 2016. április 26-i kérelmet;
- amennyiben ez szükséges, semmisítse meg az EIGE 2017. január 20-i, a felperessel 2017. január 23-án közölt azon határozatát, amelyben elutasították a felperes 2016. október 3-i, az EIGE hallgatólagos határozatával szemben benyújtott panaszát;
- kötelezze az alperest a felperes vagyoni és nem vagyoni kárainak megtérítésére;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap az indokolási kötelezettség és ebből következően a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére vonatkozik.
  - Az alperes elmulasztott indokolt határozatot hozni az alperes kérelméről és az azt követő panaszról. Az indokolás e teljes hiánya sérti az indokolási kötelezettséget és a megfelelő ügyintézés elvét.
2. A második jogalap az Európai Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai alkalmazási feltételei 8. cikkének, valamint az EIGE-nek az ideiglenes és szerződéses alkalmazottak szerződésének meghosszabbításáról és újbóli meghosszabbításáról szóló, 2014. július 28-i 82. sz. határozatának (82. sz. határozat) megsértésére vonatkozik.
  - Az alperes nem gyakorolta megfelelően a fenti rendelkezésekből fakadó diszkrecionális jogkörét és nem végezte el az adott ügy releváns tényeinek teljes körű és részletes vizsgálatát.
3. A harmadik jogalap eljárási szabálytalanságokra vonatkozik, ideértve a 82. sz. határozatban előírt belső eljárás megsértését, a védelemhez való jog, a meghallgatáshoz való jog, a megfelelő ügyintézés elvének és a gondoskodási kötelezettségnek a megsértését.
  - Az alperes nem csupán nem követte a 82. sz. határozatban előírt eljárást, de nem hallgatta meg ténylegesen a felperes álláspontját más módon sem. Ezáltal a 2016. augusztus 26-i határozat meghozatala előtt nem kapott releváns információkat a felperesről annak érdekeire vonatkozóan és nem tette lehetővé a felperes számára védekezésének megfelelő előkészítését.

2017. május 10-én benyújtott kereset – Michela Curto kontra Parlament

(T-275/17. sz. ügy)

(2017/C 239/62)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Michela Curto (Genova, Olaszország) (képviselők: L. Levi és C. Bernard-Glanz ügyvédek)

Alperes: Európai Parlament

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a felperes segítségnyújtás iránti kérelmét elutasító 2016. június 30-i határozatot, továbbá – amennyiben szükséges – a panaszt elutasító határozatot;
- kötelezze az alperest, hogy a felperes részére az általa elszenvedett nem vagyoni kár megtérítése címén fizessen meg 10 000 euró, vagy a Bíróság által megfelelőnek tartott egyéb összeget, valamint a teljes összeg kifizetéséig fizesse meg annak törvényes kamatait;

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a nyilvánvaló értékelési hibára alapított jogalap

— A felperes arra hivatkozik, hogy az alperes tévesen állította, hogy a vitás magatartás nem volt helytelen, és hibásan állapította meg, hogy az nem ásta alá a felperes személyiségét, méltóságát, testi vagy lelki épségét.

2. A második, a személyzeti szabályzat 24. cikkének megsértésére és a segítségnyújtási kötelezettség megsértésére alapított jogalap

— A felperes többek között úgy érvel, hogy az alperes a segítségnyújtás iránti kérelmet nem kezelte olyan komolysággal és gyorsasággal, ahogy azt az ítélkezési gyakorlat előírja.

2017. május 15-én benyújtott kereset – Keolis CIF és társai kontra Bizottság

(T-289/17. sz. ügy)

(2017/C 239/63)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Keolis CIF (Le Mesnil-Amelot, Franciaország), Keolis Val d'Oise (Bernes-sur-Oise, Franciaország), Keolis Seine Sénart (Draveil, Franciaország), Keolis Seine Val de Marne (Athis-Mons, Franciaország), Keolis Seine Esonne (Ormoy, Franciaország), Keolis Vélizy (Versailles, Franciaország), Keolis Yvelines (Versailles) és Keolis Versailles (Versailles) (képviselők: D. Epaud és R. Sermier ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- elsődlegesen, részben semmisítse meg az Île-de-France régióban autóbuzos szállítással foglalkozó vállalkozások javára Franciaország által végrehajtott SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) támogatási programról szóló, 2017. február 2-i európai bizottsági határozatot, amennyiben az az 1. cikkében megállapítja, hogy a regionális támogatási programot „jogellenesen” hajtották végre, miközben létező támogatási programról volt szó;
- másodlagosan, részben semmisítse meg az Île-de-France régióban autóbuzos szállítással foglalkozó vállalkozások javára Franciaország által végrehajtott SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) támogatási programról szóló, 2017. február 2-i európai bizottsági határozatot, amennyiben az az 1. cikkében megállapítja, hogy a regionális támogatási programot az 1998. november 25-ét megelőző időszak vonatkozásában „jogellenesen” hajtották végre;
- az Európai Bizottságot kötelezze valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek két jogalapra hivatkoznak:

1. Az elsődlegesen felhozott első jogalap azon alapul, hogy a szóban forgó regionális támogatási programot nem jogellenesen hajtották végre, mivel arra nem terjedt ki az előzetes bejelentési kötelezettség. A regionális támogatási program ugyanis az EUMSZ 108. cikk (1) bekezdése értelmében, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.) (a továbbiakban: 2015/1589 rendelet) 1. cikkének b) pontjában és VI. fejezetében foglalt rendelkezések értelmében vett létező támogatási program. A létező támogatási programokra vonatkozó szabályok szerint azok végrehajtása nem jogellenes, a Bizottság pedig adott esetben csak olyan megfelelő intézkedéseket írhat elő, amelyek a jövőre nézve alakítják vagy szüntetik meg e támogatásokat.

2. A másodlagosan felhozott második jogalap azon alapul, hogy még ha feltételezzük is, hogy a szóban forgó támogatási program nem minősül létező támogatási programnak, a Bizottság akkor sem terjeszthette volna ki a vizsgálatát a 2008. november 25-ét, vagyis azon időpontot megelőző tízéves időtartamon túli időszakra, amikor a francia hatóságokhoz információkérést intézett. A 2015/1589 rendelet 17. cikke ugyanis akként rendelkezik, hogy a tízéves jogvesztő határidőt csak a Bizottság, vagy a Bizottság kérésére eljáró tagállam intézkedései szakítják meg. A felperesek ezért úgy vélik, hogy a Bizottság csak 1998. november 25-ig terjeszthette volna ki a vizsgálatát.

2017. május 15-én benyújtott kereset – Buck-Chemie kontra EUIPO (WC öblítők ábrázolása)

(T-296/17. sz. ügy)

(2017/C 239/64)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Németország) (képviselők: C. Schultze, J. Ossing, R.-D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann és C. Gehweiler ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Németország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott formatervezési minta jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

A vitatott formatervezési minta: az 1663618-0003. sz. közösségi formatervezési minta.

A megtámadott határozat: az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának 2017. március 8-án hozott határozata (R 2113/2015-3. sz. ügy).

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az alperest és az eljárásban részt vevő másik felet kötelezze a felperes részéről a Törvényszék és a fellebbezési tanács előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalap

- a 6/2002 rendelet 62. és 63. cikkének megsértése;
- a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése a) és b) pontjának megsértése;
- a 6/2002 rendelet 3. cikke a) pontjának megsértése;
- a 6/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének megsértése;
- a 6/2002 rendelet 5. és 6. cikkének megsértése.

2017. május 29-én benyújtott kereset – Martinair Holland kontra Bizottság

(T-323/17. sz. ügy)

(2017/C 239/65)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Hollandia) (képviselő: M. Smeets ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes a Törvényséktől:

- elsődlegesen azt kéri, hogy teljes egészében semmisítse meg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke, az EGT-Megállapodás 53. cikke és az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött légi közlekedési megállapodás 8. cikke szerinti eljárásban (AT.39258 – „légi teherszállítás”-ügy) 2017. március 17-én hozott C (2017) 1742 final bizottsági határozatot a felperes által felhozott első jogalappal összhangban az önkényes eljárás tilalmának és az egyenlő bánásmód elvének megsértése miatt; a felperes által felhozott második jogalappal összhangban az EGT-n kívüli repülőterekről az EGT-n belüli repülőterekre irányuló légi közlekedésre vonatkozó hatáskör hiánya miatt; vagy
- másodlagosan azt kéri, hogy a felperes által felhozott második jogalappal összhangban semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikke (2) bekezdésének d) pontját és 1. cikke (3) bekezdésének d) pontját annyiban, amennyiben e rendelkezésekben megállapítást nyert, hogy a felperes jogsértést követett el az EGT-n kívüli repülőterekről az EGT-n belüli repülőterekre irányuló légi közlekedés tekintetében; és
- a felperes által felhozott harmadik jogalappal összhangban semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikke (1) bekezdésének d) pontját, 1. cikke (2) bekezdésének d) pontját, 1. cikke (3) bekezdésének d) pontját és 1. cikke (4) bekezdésének d) pontját annyiban, amennyiben e rendelkezésekben megállapítást nyert, hogy az egységes és folytatólagos jogsértés magában foglalta a pótdíjak utáni jutalékfizetés megtagadását; és
- a Bizottságot kötelezze a jelen eljárás költségeinek megfizetésére abban az esetben, ha részben vagy teljes egészében megsemmisíti a megtámadott határozatot.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap az önkényes eljárás tilalmának és az egyenlő bánásmód elvének megsértésén alapul.
  - A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat sérti az önkényes eljárás tilalmát, amennyiben a megtámadott határozat rendelkező része nem terjed ki azokra a vállalkozásokra, amelyek a határozat indokolásában foglaltak szerint ugyanazon tevékenységben vettek részt, mint a megtámadott határozat címzettjei.
  - A felperes továbbá azt állítja, hogy a megtámadott határozat sérti az egyenlő bánásmód elvét azáltal, hogy egy jogsértésre hivatkozva szankcionálja és bírságolja a felperest, felvetve polgári jogi felelősségét, miközben a megtámadott határozat rendelkező része nem terjed ki azokra a vállalkozásokra, amelyek a határozat indokolásában foglaltak szerint ugyanazon tevékenységben vettek részt, mint a megtámadott határozat címzettjei.
2. A második jogalap az EGT-n kívüli repülőterekről az EGT-n belüli repülőterekre irányuló légi teherszállításra vonatkozó hatáskör hiányán alapul.
  - A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat tévesen hivatkozik arra a feltételezésre, hogy az EGT-n kívüli repülőterekről az EGT-n belüli repülőterekre irányuló légi közlekedés vonatkozásában egységes és folytatólagos jogsértés valósult meg az EGT-n belül.
  - A felperes továbbá azt állítja, hogy a megtámadott határozat tévesen hivatkozik arra a feltételezésre, hogy az EGT-n kívüli repülőterekről az EGT-n belüli repülőterekre irányuló légi közlekedésre vonatkozó egységes és folytatólagos jogsértés jelentős, azonnali és előre látható hatást gyakorolt az EGT-n belüli versenyre.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy az indokolási kötelezettség megsértése és nyilvánvaló mérlegelési hiba merül fel azon megállapítás tekintetében, hogy a pótdíjak utáni jutalékfizetés megtagadása a jogsértés önálló elemét képezi.
  - A felperes azt állítja, hogy az érintett ágazat gazdasági és szabályozási hátterét figyelembe véve ellentmondásos az a két feltételezés, amelyre a megtámadott határozat hivatkozik annak érdekében, hogy a pótdíjak utáni jutalékfizetés megtagadását a jogsértés önálló elemének minősítse.
  - A felperes továbbá azt állítja, hogy a pótdíjak utáni jutalékfizetés megtagadását nem lehet különválasztani az üzemanyagfelár és a biztonsági felár kapcsán folytatott magatartásoktól, így az nem képezi a jogsértés önálló elemét.

2017. május 29-én benyújtott kereset – SAS Cargo Group és társai kontra Bizottság

(T-324/17. sz. ügy)

(2017/C 239/66)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: SAS Cargo Group A/S (Kastrup, Dánia), Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden (Stockholm, Svédország), SAS AB (Stockholm, Svédország) (képviselők: B. Creve, M. Kofmann és G. Forwood lawyers, valamint J. Killick Barrister)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- teljes egészében vagy részben semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk, az EGT-Megállapodás 53. cikke és az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött légi közlekedési megállapodás 8. cikke szerinti eljárásról (AT.39258 – Airfreight) szóló, 2017. március 17-i C(2017) 1742 final bizottsági határozatot;
- másodlagosan csökkentse a felperesekre kiszabott pénzbírság összegét;
- fogadja el a kért pervezető intézkedéseket vagy bizonyításfelvételi intézkedéseket, vagy egyéb, a Törvényszék által szükségesnek ítélt intézkedéseket; és
- a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek öt jogalapra hivatkoznak.

1. Az első, a felperesek védelemhez való jogának és a fegyveregyenlőség elvének megsértésére alapított jogalap, a felperesek releváns, mind terhelő, mind mentő bizonyítékokhoz való hozzáféréseinek megtagadása okán, olyan bizonyítékokat is ideértve, amelyeket a Bizottsághoz a kifogások közlését követően nyújtottak be.
2. A második, az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikk EGT-be tartó, illetve Svájc és a három nem uniós/EGT állam közötti légi árufuvarozási szolgáltatásokra történő alkalmazásának tekintetében fennálló hatáskör hiányára alapított jogalap.
3. A harmadik, a Bizottságnak a bizonyítékok értékelése és azon megállapítása során elkövetett hibájára alapított jogalap, hogy a bizonyítékok alátámasztják, hogy a felperesek részt vettek, vagy tudatában voltak a vitatott határozatban foglalt nemzetközi egységes és folyamatos jogsértésnek.
4. A negyedik, az EUMSZ 266. cikk, az EU Alapjogi Chartája 17. cikkének és az EUMSZ 296. cikk második bekezdésének a megsértésére alapított jogalap, amennyiben a vitatott határozatot belső ellentmondások terhelik, különösen az állítólagos jogsértés vonatkozásában fennálló felelősség betudása tekintetében.
5. Ötödik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen szabott ki pénzbírságot a felperesekre, mivel azok nem felelősek az állítólagos jogsértésért, és mindenesetre a Bizottság tévedett a pénzbírság kiszámítása során az eladások értéke, az SAS Cargo különös helyzetéhez kapcsolódó súlyosság, az időtartam, a visszaesés miatti emelés és a különböző enyhítő körülmények vonatkozásában, ennél fogva a pénzbírságot törölni, illetve másodlagosan jelentősen csökkenteni kell.

2017. május 29-én benyújtott kereset – Koninklijke Luchtvaart Maatschappij kontra Bizottság

(T-325/17. sz. ügy)

(2017/C 239/67)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Amstelveen, Hollandia) (képviselő: M. Smeets ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes a Törvényszéktől:

- elsődlegesen azt kéri, hogy teljes egészében semmisítse meg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke, az EGT-Megállapodás 53. cikke és az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött légi közlekedési megállapodás 8. cikke szerinti eljárásban (AT.39258 – „légi teherszállítás”-ügy) 2017. március 17-én hozott C (2017) 1742 final bizottsági határozatot a felperes által felhozott első jogalappal összhangban az önkényes eljárás tilalmának és az egyenlő bánásmód elvének megsértése miatt; a felperes által felhozott második jogalappal összhangban az EGT-n kívüli repülőterekről az EGT-n belüli repülőterekre irányuló légi közlekedésre vonatkozó hatáskör hiánya miatt; a felperes által felhozott negyedik jogalappal összhangban az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikkének, az EUMSZ 101. cikk, az EGT-Megállapodás 53. cikkének, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött légi közlekedési megállapodás 8. cikkének, valamint a bírságkiszabási iránymutatásnak ⁽¹⁾ a megsértése miatt; vagy
- másodlagosan azt kéri, hogy a felperes által felhozott második jogalappal összhangban semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikke (2) bekezdésének d) pontját és 1. cikke (3) bekezdésének d) pontját annyiban, amennyiben e rendelkezésekben megállapítást nyert, hogy a felperes jogsértést követett el az EGT-n kívüli repülőterekről az EGT-n belüli repülőterekre irányuló légi közlekedés tekintetében; és
- a felperes által felhozott harmadik jogalappal összhangban semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikke (1) bekezdésének d) pontját, 1. cikke (2) bekezdésének d) pontját, 1. cikke (3) bekezdésének d) pontját és 1. cikke (4) bekezdésének d) pontját annyiban, amennyiben e rendelkezésekben megállapítást nyert, hogy az egységes és folytatólagos jogsértés magában foglalta a pótdíjak utáni jutalékfizetés megtagadását; és
- harmadlagosan azt kéri, hogy amennyiben nem semmisíti meg a megtámadott határozatot teljes egészében a felperes által felhozott első, második és negyedik jogalappal összhangban, mérlegelési jogkörében eljárva a felperes által felhozott első, második, harmadik és negyedik jogalap alapján csökkentse a felperesre a megtámadott határozat 3. cikkének c) és d) pontjában kiszabott bírságot; és végül
- a Bizottságot kötelezze a jelen eljárás költségeinek megfizetésére abban az esetben, ha részben vagy teljes egészében megsemmisíti a megtámadott határozatot, vagy csökkenti a bírság összegét.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap az önkényes eljárás tilalmának és az egyenlő bánásmód elvének megsértésén alapul.
  - A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat sérti az önkényes eljárás tilalmát, amennyiben a megtámadott határozat rendelkező része nem terjed ki azokra a vállalkozásokra, amelyek a határozat indokolásában foglaltak szerint ugyanazon tevékenységben vettek részt, mint a megtámadott határozat címzettjei.
  - A felperes továbbá azt állítja, hogy a megtámadott határozat sérti az egyenlő bánásmód elvét azáltal, hogy egy jogsértésre hivatkozva szankcionálja és bírságolja a felperest, felvetve polgári jogi felelősségét, miközben a megtámadott határozat rendelkező része nem terjed ki azokra a vállalkozásokra, amelyek a határozat indokolásában foglaltak szerint ugyanazon tevékenységben vettek részt, mint a megtámadott határozat címzettjei.
2. A második, az EGT-n kívüli repülőterekről az EGT-n belüli repülőterekre irányuló légi teherszállításra vonatkozó hatáskör hiányán alapul.
  - A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat tévesen hivatkozik arra a feltételezésre, hogy az EGT-n kívüli repülőterekről az EGT-n belüli repülőterekre irányuló légi közlekedés vonatkozásában egységes és folytatólagos jogsértés valósult meg az EGT-n belül.
  - A felperes továbbá azt állítja, hogy a megtámadott határozat tévesen hivatkozik arra a feltételezésre, hogy az EGT-n kívüli repülőterekről az EGT-n belüli repülőterekre irányuló légi közlekedésre vonatkozó egységes és folytatólagos jogsértés jelentős, azonnali és előre látható hatást gyakorolt az EGT-n belüli versenyre.

3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy az indokolási kötelezettség megsértése és nyilvánvaló mérlegelési hiba merül fel azon megállapítás tekintetében, hogy a pótdíjak utáni jutalékfizetés megtagadása a jogsértés önálló elemét képezi.
- A felperes azt állítja, hogy az érintett ágazat gazdasági és szabályozási hátterét figyelembe véve ellentmondásos az a két feltételezés, amelyre a megtámadott határozat hivatkozik annak érdekében, hogy a pótdíjak utáni jutalékfizetés megtagadását a jogsértés önálló elemének minősítse.
  - A felperes továbbá azt állítja, hogy a pótdíjak utáni jutalékfizetés megtagadását nem lehet különválasztani az üzemanyagfelár és a biztonsági felár kapcsán folytatott magatartásuktól, így az nem képezi a jogsértés önálló elemét.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a bíróság az Európai Unió Alapjogi Chartájának 49. cikkébe, az EUMSZ 101. cikkbe és a bírságkiszabási iránymutatásba ütközik, és nyilvánvalóan téves.
- A felperes azt állítja, hogy a KLM Cargo jogsértéssel összefüggő eladásainak értéke nem a KLM Cargo teljes forgalmának, hanem az üzemanyagfelár és a biztonsági felár összegének felel meg.
  - A KLM Cargo EGT-n kívüli eladásait nem szabadott volna beleszámítani a KLM Cargo azon eladásainak értékébe, amelyek alapján a bíróság alapösszegét számították.
  - A bíróság kormányzati beavatkozás miatti 15 %-os csökkentése nem felel meg a jogsértés idején megvalósuló kormányzati beavatkozás szintjének.

⁽¹⁾ Az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatás (HL 2006. C 210., 2. o.).

2017. május 29-én benyújtott kereset – Air Canada kontra Bizottság

(T-326/17. sz. ügy)

(2017/C 239/68)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Air Canada (Saint-Laurent, Quebec, Kanada) (képviselők: T. Soames, G. Bakker és I.-Z. Prodromou-Stamoudi ügyvédek, valamint J. Joshua barrister)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- egészben vagy a felperest érintő részében semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk, az EGT-Megállapodás 53. cikke és az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött légi közlekedési megállapodás 8. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39258 – „légi árufuvarozás” ügy) 2017. március 17-én hozott C(2017) 1742 final bizottsági határozatot;
- törölje a bírságot, vagy másodlagosan jelentősen csökkentse annak összegét;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hat jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a védelemhez való jog és a meghallgatáshoz való jog, illetve lényeges eljárási szabályok megsértésére alapított jogalap.

A felperes szerint az Európai Bizottság a kifogásközlésben nem ismertette az ügy elméleti hátterét oly módon, ahogyan azt első alkalommal a megtámadott határozatban kifejtette, ezáltal akadályozta a felperest a védekezésben; ez pedig elegendő ok a megtámadott határozat teljes egészében való megsemmisítésére.

2. A második, a védelemhez való jog és az indokolási kötelezettség, illetve lényeges eljárási szabályok megsértésére alapított jogalap.

A felperes szerint a Bizottság megsértette a védelemhez való jogát, mivel (i) egyáltalán nem indokolta, vagy pedig nem kellőképpen indokolta a valamennyi útvonalra kiterjedő egységes és folyamatos jogsértésre vonatkozó állítását; (ii) nem a jog által megkövetelt módon határozta meg az állítólagos jogsértés(ek) jellegét és terjedelmét; (iii) nem oldotta fel az egységes és folyamatos jogsértés, illetve a 2010. november 9-én hozott C (2010) 7694 végleges bizottsági határozat megsemmisítéséhez vezető, négy különálló jogsértés közötti ellentmondást; ez pedig elegendő ok a megtámadott határozat teljes egészében való megsemmisítésére.

3. A harmadik, azzal kapcsolatos nyilvánvaló mérlegelési hibára és nyilvánvalóan téves jogalkalmazásra alapított jogalap, hogy a nem uniós vagy EGT-beli fuvarozók Európán belüli útvonalakon nem szállíthatnak.

A felperes azzal érvel, hogy az Európai Bizottság (i) tévesen állapította meg a megtámadott határozat 1. cikkének (1) és (4) bekezdésében azt, hogy a felperes részt vett a jogsértésben vagy jogsértésekben az EGT-n belüli útvonalakon és az unión belüli repülőterek és a svájci repülőterek közötti útvonalakon, ahol jogszerűen nem nyújthatott volna légi áru fuvarozási szolgáltatásokat; (ii) nem vette figyelembe vagy tévesen értelmezte a légiforgalmi jogokat szabályozó nemzetközi és az uniós rendelkezéseket; (iii) tévesen alkalmazta a releváns ítélkezési gyakorlatot, amikor azt állapította meg, hogy nem álltak „elháríthatatlan akadályok” a felperes útjában ahhoz, hogy az Európán belüli útvonalakon szolgáltatást nyújtson, és így tévesen minősítette a felperest potenciális versenytársnak ezen útvonalak vonatkozásában. A felperes szerint a felsorolt mérlegelési hibák, illetve téves jogalkalmazások egyenként és összességükben elegendő indokot szolgáltatnak a megtámadott határozat teljes egészében való megsemmisítésére, vagy másodlagosan a határozat 1. cikke (1) és (4) bekezdésének megsemmisítésére.

4. A negyedik, a hatáskörrel kapcsolatos nyilvánvalóan téves jogalkalmazásra és a tények nyilvánvalóan téves megállapítására alapított jogalap.

A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat téves jogalkalmazáson és téves ténymegállapításokon alapul, amennyiben a Bizottság (i) tévesen hivatkozott a harmadik államok útvonalain kifejtett jogszerű magatartásra az Európán belüli útvonalakra kiterjedő – nem megvalósítható – jogsértések bizonyítása vagy megállapítása érdekében (elegendő ok a határozat teljes egészében való megsemmisítésére); (ii) tévesen állapította meg a hatáskörét a harmadik országok útvonalain uniós repülőter irányába közlekedő forgalommal kapcsolatos állítólagos jogsértés vonatkozásában (elegendő ok a határozat teljes egészében való megsemmisítésére, vagy másodlagosan az 1. cikk (2) és (3) bekezdésének megsemmisítésére).

5. Az ötödik, a felperessel szemben alapul vett bizonyítékkal kapcsolatos nyilvánvaló mérlegelési hibára alapított jogalap.

A felperes szerint az Európai Bizottság: (i) tévesen alkalmazta a jogot az egységes és folyamatos jogsértés bizonyításával kapcsolatban; (ii) nem mutatott be hitelt érdemlő bizonyítékokat, és nem bizonyította jogilag megkövetelt módon a felperesnek felrótt tényeket; valamint (iii) tévesen tagadta meg a felperes hibásan benyújtott engedékenységi iránti kérelme visszavonásának elfogadását, és nem vette figyelembe a visszavonásnak a felperessel szemben alapul vett bizonyítékokra kifejtett hatását; ezek elegendő okot szolgáltatnak a megtámadott határozat teljes egészében való megsemmisítéséhez.

6. A hatodik jogalapban a felperes az első, második, harmadik, negyedik és ötödik jogalappal összhangban azt kéri, hogy a Törvényszék törölje a 3. cikk értelmében kiszabott bírságot, vagy másodlagosan az EUMSZ 261. cikk, az 1/2003 rendelet 31. cikke és az állandó ítélkezési gyakorlat szerinti korlátlan felülvizsgálati jogkörében eljárva jelentősen csökkentse a bírság összegét.

2017. május 26-án benyújtott kereset – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi kontra EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)

(T-328/17. sz. ügy)

(2017/C 239/69)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nicosia, Ciprus) (képviselők: S. Malynicz, QC és V. Marsland Solicitor)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: M. J. Dairies EOOD (Szófia, Bulgária)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott védjegy: a „BBQLOUMI” szóelemet magában foglaló európai uniós ábrás védjegy – 13 069 034. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2017. március 16-án hozott határozata (R 497/2016-4. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

- A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2017. május 31-én benyújtott kereset – Cargolux Airlines kontra Bizottság

(T-334/17. sz. ügy)

(2017/C 239/70)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Cargolux Airlines International SA (Sandweiler, Luxemburg) (képviselők: G. Goeteyn Solicitor, E. Aliende Rodríguez lawyer és C. Rawnsley Barrister)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- amennyiben a Törvényszék helyt ad az első, a második, a harmadik és a negyedik jogalapnak, teljes egészében semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk, az EGT-Megállapodás 53. cikke és az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött légi közlekedési megállapodás 8. cikke szerinti eljárásról (AT.39258 – Airfreight) szóló, 2017. március 17-i C(2017) 1742 final bizottsági határozat 1. cikkének (1)–(4) bekezdését a Cargoluxot érintő részében;
- amennyiben a Törvényszék helyt ad az ötödik jogalapnak,
  - semmisítse meg teljes egészében az 1. cikk (1) bekezdését, vagy amennyiben az 1. cikk (1) bekezdését nem semmisíti meg teljes egészében, semmisítse meg az 1. cikk (1) bekezdését: i. a biztonsági pótdíjat és a jutalékokat érintő részében; ii. a 2001. január 22. és a 2002 vége közötti időszakot érintő részében; és iii. a 2005. június 10-ét megelőző szokásos értelmezés szerinti kartelltevékenységben való részvételt megállapító részében;
  - semmisítse meg teljes egészében az 1. cikk (2) bekezdését, vagy amennyiben az 1. cikk (2) bekezdését nem semmisíti meg teljes egészében, semmisítse meg az 1. cikk (2) bekezdését: i. a biztonsági pótdíjat és a jutalékokat érintő részében; ii. a 2005. június 10-ét megelőző szokásos értelmezés szerinti kartelltevékenységben való részvételt megállapító részében;
- semmisítse meg teljes egészében 1. cikk (3) bekezdését és az 1. cikk (4) bekezdését;

- amennyiben a Törvényszék helyt ad a hatodik jogalpnak, semmisítse meg a vitatott határozat 1. cikkének (2) bekezdését és 1. cikkének (3) bekezdését, amennyiben azok annak megállapítására irányulnak, hogy a Cargolux érkező (azaz harmadik országokban található repülőtér és az Unión belüli vagy Izlandon, illetve Norvégiában található repülőtér közötti útvonalakhoz kapcsolódó) forgalomhoz kapcsolódó jogsértésben vett részt);
- törölje el a Cargoluxra a 3. cikkben előírt pénzbírságot, és amennyiben a Törvényszék nem törli teljes egészében a bírságot, lényegesen csökkentse annak mértékét a korlátlan hatásköre keretében;
- hozza meg a szükséges intézkedéseket a 4. cikk vonatkozásában, e cikk Cargoluxot érintő részében;
- a Bizottságot kötelezze a Cargolux részéről felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik.

1. Az első, nyilvánvaló értékelési hibára alapított jogalap, amennyiben a Bizottság túllépett a hatáskörén.
  - A felperes állítja, hogy a Bizottság jogtalanul terjesztette ki hatáskörét az alábbi időpontokat megelőző bizonyítékokra támaszkodva: a) 2001. május 1. az EU és harmadik országok közötti útvonalak vonatkozásában; b) 2015. május 19. az EGT (nem uniós tagállamok) és harmadik országok közötti útvonalak vonatkozásában; és c) 2002. június 1. az EU és Svájc közötti útvonalak vonatkozásában, az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke megsértése megállapításának alátámasztására, az EGT-n belüli útvonalak vonatkozásában.
2. A második, alapvető eljárási követelmények megsértésére, a védelemhez való jog megsértésére és nyilvánvaló értékelési hibára alapított jogalap, amennyiben a Bizottság alapvető eljárási követelményeket, és a felperes védelemhez való jogát sértette meg, amikor az újbóli elfogadást megelőzően nem küldött meg új kifogásközlést.
  - A felperes állítja, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy nem volt köteles új kifogásközlés megküldésére a vitatott határozat újbóli elfogadását megelőzően, és így megsértette a felperes védelemhez való jogát.
3. A harmadik, téves jogalkalmazásra és nyilvánvaló értékelési hibára alapított jogalap, amennyiben a Bizottság a cél általi jogsértést elkövetésének megállapítása érdekében elmulasztotta a jogi és gazdasági háttér szükséges értékelését elvégezni.
4. A negyedik, alapvető eljárási követelmények megsértésére, az indokolási kötelezettség megsértésére, a védelemhez való jog megsértésére és nyilvánvaló jogi és ténybeli értékelési hibára alapított jogalap, amennyiben a Bizottság elmulasztotta az EUMSZ 101. cikk és az egyéb vonatkozó rendelkezések állítólagos megsértésének hatályát és jellemzőit kellő pontossággal meghatározni.
  - A felperes állítja, hogy az egységes és folyamatos jogsértés kiterjesztése visszafordíthatatlanul elhomályosítja a jogsértés hatályát, annak tartalmát meghatározhatatlanná téve.
5. Az ötödik, nyilvánvaló értékelési hibára alapított jogalap, amennyiben a Bizottság megállapításait nem támasztja alá bizonyítékokkal vagy jogilag megkövetelt módon nem bizonyítja azon tényeket, amelyekre megállapításait alapítja.
  - A felperes állítja, hogy a vitatott határozat ténybeli hibákat és téves értékelést tartalmaz az egységes és folyamatos jogsértést alkotó mindhárom összetevő (üzemanyagpótdíj, biztonsági pótdíj és a pótdíjak után fizetendő jutalék fizetése) tekintetében. A felperes szerint a Bizottság tévesen alkalmazta az egységes és folyamatos jogsértés fogalmát, mint átfogó kategóriát annak érdekében, hogy bizonyítékként sokféle tényre és összefüggésre hivatkozzon, jogszerű és jelentőséggel nem bíró magatartásokat is ideértve.
6. A hatodik, téves jogalkalmazásra alapított jogalap, amennyiben a Bizottság tévesen állapítja meg hatáskörét a harmadik országokban található repülőterek és az EGT-ban lévő repülőterek közötti útvonalakat érintő, állítólagos versenyellenes összehangolás vonatkozásában, és tévesen alkalmazza a jogot, mivel az ilyen tevékenységek nem tartoznak az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikkének területi hatálya alá.

7. A hetedik, a bírásznak a Törvényszék korlátlan hatáskörére tekintettel történő felülvizsgálatára irányuló kérelem vonatkozásában fennálló nyilvánvaló értékelési hibára és az arányosság elvének megsértésére alapított jogalap.

- A felperes állítja, hogy a Bizottság helytelenül állapította meg az eladások értékét, amennyiben tévesen vette figyelembe az érkező járatokat, és jelentősen túlértékelt az állítólagos jogsértés általános súlyát. A felperest illetően a Bizottság tévesen értékelt a jogsértés súlyát és időtartamát, és tévesen utasította el az enyhítő körülményeket.

2017. május 30-án benyújtott kereset – Help – Hilfe zur Selbsthilfe kontra Bizottság

(T-335/17. sz. ügy)

(2017/C 239/71)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Help – Hilfe zur Selbsthilfe e.V. (Bonn, Németország) (képviselők: V. Jungkind és P. Cramer ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az alperes 2017. március 21-i határozatát (Ares(2017)1515573), amelyben a Food Security Promotion for very food insecure farming households in Zimbabwe (ECHO/ZWE/BUD/2009/02002) segítségnyújtási projektnek nyújtott támogatási eszköz 643 627,72 eurós részösszegét visszaköveteli, valamint az ezen alapuló, 2017. április 7-i fizetési felszólítást (3241705513. sz.), amellyel az alperes 321 813,86 euró összegben az első részlet kifizetését kéri, valamint
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy az alperes által kifogásolt eljárás nem sért anyagi jogot.

- Az alperes által a mezőgazdasági áruk szállítására vonatkozó két szerződés odaítélése kapcsán kifogásolt felperesi eljárás nem sértett kötelező, a humanitárius projektek keretében történő ajánlati felhívások végrehajtására vonatkozó anyagi jogi követelményeket. Az különösen összhangban áll a 2009. évi uniós költségvetési rendelet alkalmazási szabályai 184. cikkének (1) bekezdése szerinti kötelező odaítélési elvekkel és az EU-nak a nem kormányzati szervezetekkel a humanitárius segítségnyújtás területén való együttműködéséről szóló 2008. évi partnerségi keretmegállapodás IV. mellékletében megállapított szabályok és eljárások (*Rules and Procedures*) 2. cikkének (3) bekezdésével.
- A kifogásolt eljárás nem sérti a partnerségi keretmegállapodás III. mellékletében lefektetett általános rendelkezések 23. cikkének (4) bekezdése szerinti dokumentációs követelményeket sem.

2. A második, a visszakövetelés más indokának a hiányára alapított jogalap

- Más indokok sem állnak fenn a pénzügyi támogatás visszakövetelésére. Különösen, a felperes által kiválasztott vállalkozás a megrendelt árukat időben, hiánytalanul és jó minőségben szállította le. A felperes a segítségnyújtási projektet sikeresen hajtotta végre, amit harmadik felek által végzett összesen négy független vizsgálat is megerősített.
- A felperes alkalmazottai részéről bűncselekmény nem merült fel. A bonni ügyészség bűncselekmény gyanújának hiányában nem indított bünyogi nyomozást.

3. A harmadik, a mérlegelési jogkör gyakorlásának a hiányára és az aránytalanságra alapított (másodlagos) jogalap

- Az alperes az nyújtott pénzügyi támogatás visszaköveteléséről szóló határozatot azon téves feltételezésre alapította, hogy az Európai Csalás Elleni Hivatalnak (OLAF) a visszakövetelésre vonatkozó kötelező ajánlása vonatkozik rá. Ezzel az alperes nem gyakorolta mérlegelési jogkörét, ami a visszakövetelés jogellenességének következményével jár.
- A 643 627,72 eurós teljes részösszeg visszakövetelése ezentúl sérti az EUMSZ 5. cikk (4) bekezdésében kimondott arányosság elvét. Túlmegy a költségvetés védelméhez szükséges mértéken, és különösen a segítségnyújtási projekt sikeres végrehajtására nézve nem áll megfelelő arányban a felperes azzal kapcsolatban felmerült terheivel.

2017. május 31-én benyújtott kereset – Shenzhen Jiayz Photo Industrial kontra EUIPO – Seven (sevenoak)

(T-339/17. sz. ügy)

(2017/C 239/72)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd. (Shenzhen, Kína) (képviselő: M. de Arpe Tejero ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Seven SpA (Leinì, Olaszország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: a „SEVENOAK” szóelemet magában foglaló európai uniós ábrás védjegy – 13 521 125. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO első fellebbezési tanácsának 2017. március 23-án hozott határozata (R 1326/2016-1. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- adjon helyt a 13 521 125. sz. „SEVENOAK” európai uniós védjegybejelentésnek az árujegyzékben szereplő valamennyi áru vonatkozásában;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

- A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2017. május 30-án benyújtott kereset – Japan Airlines kontra Bizottság

(T-340/17. sz. ügy)

(2017/C 239/73)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Japan Airlines Co. Ltd (Tokió, Japán) (képviselők: J.-F. Bellis és K. Van Hove ügyvédek, valamint R. Burton Solicitor)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- teljes egészében semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke, valamint az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött légi közlekedési megállapodás 8. cikke szerinti eljárásban (AT.39258 – „légi teherszállítás” ügy) 2017. március 17-én hozott C(2017) 1742 final bizottsági határozatot, amennyiben az a felperesre vonatkozik;
- vagylagosan, a korlátlan felülvizsgálati jogkörének gyakorlása keretében csökkentse a felperessel szemben kiszabott bírságot, valamint
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes tizenegy jogalapra hivatkozik.

1. Első jogalap: a Bizottság megsérti a *ne bis in idem* elvét, valamint az EUMSZ 266. cikket, amennyiben a felperest felelősnek nyilvánítja a jogsértés olyan vetületeiért, amelyek vonatkozásában a 2010. évi határozat mentesítette a felperest a felelősség alól, mindenesetre pedig megsérti az ügyben alkalmazandó elévülési szabályt, amennyiben e vetületekkel összefüggésben bírságot szab ki a felperessel szemben, továbbá nem bizonyítja, hogy e vetületekkel összefüggésben jogos érdeke fűződne a jogsértés hivatalos megállapításához.
2. Második jogalap: a Bizottság megsérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmát azáltal, hogy ismételten elfogadja a megtámadott határozatot, aminek következtében a felperes kedvezőtlenebb helyzetbe kerül a 2010. évi határozat azon többi címzettjéhez képest, akikkel szemben ez utóbbi határozat véglegessé és kötelező erejűvé vált.
3. Harmadik jogalap: a Bizottság megsérti az EUMSZ 101. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét, továbbá a hatáskörének terjedelmét, valamint a felperes védelemhez való jogát, amennyiben olyan időszak vonatkozásában nyilvánítja felelősnek a felperest az EGT-n belüli útvonalakon, valamint az EU és Svájc közötti útvonalakon elkövetett jogsértésért, amelynek kapcsán a Bizottság nem volt jogosult érvényesíteni az EUMSZ 101. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét azon légitársaságok vonatkozásában, amelyek csak az EGT és harmadik országok közötti útvonalakon működnek, következésképpen pedig a felperes által az EGT és a harmadik országok közötti útvonalakon tanúsított magatartás jogszerű volt.
4. Negyedik jogalap: a Bizottság megsérti az EUMSZ 101. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét, amikor megállapítja, hogy a felperes egyetlen egységes és folyamatos jogsértésben vett részt, amely magában foglalta azokat az útvonalakat, amelyekben a felperes nem is üzemeltetett járatokat, és amelyekben a felperes nem rendelkezett a szükséges jogosultságokkal ahhoz, hogy járatokat üzemeltessen.
5. Ötödik jogalap: a Bizottság megsérti az EUMSZ 101. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét, amikor megállapítja a hatáskörét az EGT és harmadik országok közötti útvonalakon az EGT-be irányuló légi teherszállítási szolgáltatások kapcsán, amennyiben az ilyen szolgáltatásokat az EGT-n kívül honos ügyfeleknek értékesítik.
6. Hatodik jogalap: a Bizottság megsérti a felperes védelemhez való jogát, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmát és az arányosság elvét, amikor a különböző fuvarozókkal szemben eltérő bizonyítási követelményeket alkalmaz.
7. Hetedik jogalap: a Bizottság megsérti a 2006. évi bírságkiszabási iránymutatást⁽¹⁾ és az arányosság elvét, amikor a bírság kiszámításának alapjául szolgáló érintett eladások értékébe belefoglalja az olyan légi teherszállítási szolgáltatásokért felszámított díjszabási elemekből származó bevételeket, amelyek nem kapcsolódnak a megtámadott határozatban megállapított jogsértéshez.
8. Nyolcadik jogalap: a Bizottság megsérti a 2006. évi bírságkiszabási iránymutatást és a bizalomvédelem elvét, amikor a bírság kiszámításának alapjául szolgáló érintett eladások értékébe belefoglalja az EGT-államok és harmadik országok közötti útvonalakon az EGT-be irányuló légi teherszállítási szolgáltatásokból származó bevételeket.
9. Kilencedik jogalap: a Bizottság megsérti az arányosság elvét, amikor a felperessel szemben kiszabott bírság csökkentését a keretszabályozás miatt 15 %-ra korlátozza.

10. Tizedik jogalap: a Bizottság megsérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmát és az arányosság elvét, valamint a felperes védelemhez való jogát, amikor elmulasztja 10 %-os bírságcsökkentésben részesíteni a felperest a jogsértésben való korlátozott részvétele alapján, miközben ilyen csökkentésben részesítette a megtámadott határozat és a 2010. évi határozat azon többi címzettjét, akik a felpereshez objektíve hasonló helyzetben vannak.
11. Tizenegyedik jogalap: a Törvényszéknek gyakorolnia kellene a korlátlan felülvizsgálati jogkörét, és jelentősen csökkentenie kellene a bírságot.

⁽¹⁾ Iránymutatás az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról (HL C 210., 2. o.).

2017. május 31-én benyújtott kereset – British Airways kontra Bizottság

(T-341/17. sz. ügy)

(2017/C 239/74)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: British Airways (Harmondsworth, Egyesült Királyság) (képviselők: J. Turner QC, R. O'Donoghue barrister és A. Lyle-Smythe solicitor)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- egészben vagy részben semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk, az EGT-Megállapodás 53. cikke és az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött légi közlekedési megállapodás 8. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39258 – „légi árufuvarozás” ügy) 2017. március 17-én hozott C(2017) 1742 final bizottsági határozatot;
- továbbá, illetve másodlagosan a Törvényszék korlátlan felülvizsgálati jogkörében eljárva törölje a felperessel szemben a megtámadott határozatban kiszabott bírságot, vagy csökkentse annak összegét;
- a Bizottságot kötelezze a felperes részéről ezen eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes kilenc jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy megsértett lényeges eljárási szabályokat azáltal, hogy a jogsértést megállapító határozatot a releváns tények és a vonatkozó jog két téves megállapítására alapítva hozta meg, amely így inkohérens, nem felel meg a jogbiztonság elvének, és az uniós jogrendben zavart kelthet.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság nem tett eleget az EUMSZ 266. cikk szerinti kötelezettségének azáltal, hogy a Törvényszék T-48/11. sz. ügyben hozott ítéletében meghatározott alapvető hibák orvoslására szolgáló olyan intézkedéseket fogadott el a felperessel szemben hozott határozat újbóli elfogadásakor, amelyek tetézték, mintsem kiküszöbölték ezeket a hibákat.
3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot és/vagy megsértett lényeges eljárási szabályokat azáltal, hogy a felperessel szemben kiszabott bírságra vonatkozóan nem nyújtott kellő indokolást. A felperes szerint a bírságkiszabás a szóban forgó jogi aktusban nem szereplő jogsértések megállapításán alapult, amely nem felel meg a szóban forgó jogi aktusban szereplő megállapításoknak. A felperes továbbá, illetve másodlagosan azzal érvel, hogy a Bizottság erre vonatkozó megközelítése meghaladja a hatáskörét.
4. A negyedik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság hatásköre nem terjed ki arra, hogy az EUMSZ 101. cikket, illetve az EGT-Megállapodás 53. cikkét alkalmazza az EU/EGT irányába tartó útvonalakon nyújtott légi árufuvarozási szolgáltatásokkal kapcsolatos állítólagos versenykorlátozásokra. A felperes továbbá azzal érvel, hogy az ilyen korlátozások nem tartoznak az EUMSZ 101. cikk és/vagy az EGT-Megállapodás 53. cikkének területi hatálya alá.

5. Az ötödik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta az EUMSZ 101. cikket, illetve az EGT-Megállapodás 53. cikkét a bizonyos országokból, illetve bizonyos országokba történő légi árufuvarozás szolgáltatásaiért az alkalmazandó törvényi és rendeleti szabályok és azok tényleges hatása miatt fizetendő pótdíjak összehangolására, továbbá az erre vonatkozóan alkalmazott bírságcsökkentés önkényes volt és nem megfelelő. A felperes továbbá azzal érvel, hogy mindenesetre a Bizottság indokolása az ítélezési gyakorlatra tekintettel elégtelen.
6. A hatodik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy a felperes részt vett a pótdíjak utáni jutalék meg(nem)fizetésével kapcsolatos jogsértésben.
7. A hetedik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen állapította meg az „eladások értékét” a határozatban történő bírságkiszabás szempontjából. A felperes szerint azt kellett volna megállapítani, hogy csupán a pótdíjakkal összefüggő bevétel a releváns, és ki kellett volna zárni az EU/EGT irányában nyújtandó szolgáltatásokkal összefüggő forgalmat.
8. A nyolcadik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy a felperes a kilencedik engedélykérelmező fél, és ezért csupán 10 %-os bírságcsökkentésre jogosult, annak ellenére, hogy a felperes a mentességet kérelmező fél után valójában elsőként kérelmezett engedélykérelmező, és jelentős hozzáadott értéket képviselt.
9. A kilencedik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen állapította meg a felperes jogsértő magatartásának kezdeti időpontját. A felperes szerint a releváns időpont 2001 októberére esett, és a korábbi időpont bizonyítására felhozott bizonyítékok nem felelnek meg a jogilag megkövetelt módnak.

2017. május 30-án benyújtott kereset – Deutsche Lufthansa és társai kontra Bizottság

(T-342/17. sz. ügy)

(2017/C 239/75)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Németország), Lufthansa Cargo AG (Frankfurt am Main, Németország), Swiss International Air Lines AG (Bázel, Svájc) (képviselő: S. Völcker ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk, az EGT-Megállapodás 53. cikke, valamint az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött légi közlekedési megállapodás 8. cikke szerinti eljárásban (AT.39258 – „légi árufuvarozás” ügy) 2017. március 17-én hozott C(2017) 1742 final bizottsági határozat 1. cikkét;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére, ideértve a felperesek költségeit is.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek öt jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a megtámadott határozat indokolása hiányos, mivel a rendelkező részben és az indokolásban nem határozza meg egyértelműen a jogsértés földrajzi kiterjedését.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a megtámadott határozat sérti az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött légi közlekedési megállapodás 11. cikkét, mivel a versenytársak közötti olyan kapcsolatfelvételekre támaszkodik, amelyekre Svájcban került sor, és amelyek túlnyomórészt a Svájc és harmadik országok közötti légi árufuvarozást érintették.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a megtámadott határozat sérti a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmának elvét, mivel olyan, kizárólag az EGT-n kívüli utakat érintő kapcsolatfelvételekre támaszkodik, amelyekre az 1/2003 rendelet ⁽¹⁾ hatálybalépését megelőzően került sor.

4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a megtámadott határozat sérti az EUMSZ 101. cikket, az EGT-Megállapodás 53. cikkét, valamint az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött légi közlekedési megállapodás 8. cikkét, mivel megfelelő vizsgálat nélkül megállapította, hogy az EGT-n kívüli kapcsolatok, a WOW-szövetséghez (a Japan Airlines Cargo, a Lufthansa Cargo, az SAS Cargo és a Singapore Airlines Cargo közötti szövetség) fűződő kapcsolatok és a pótdíjak utáni jutalékfizetéssel összefüggésben megvalósult kapcsolatfelvételek ugyanazon egységes és folyamatos jogsértés részét képezték, mint a versenytársak között központilag felvett kapcsolatok.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a megtámadott határozat sérti az EUMSZ 101. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét, mivel azon a feltevésen alapul, hogy az EGT-n kívül a versenytársak között felvett kapcsolatok az EUMSZ 101. cikkbe és az EGT-Megállapodás 53. cikkébe ütköző jogsértéseknek minősülnek. A felperesek szerint az EGT-be irányuló szállítványokkal kapcsolatos megállapodások vagy összehangolt magatartások nem korlátozzák az EGT-n belüli versenyt, és nem érintik a tagállamok közötti kereskedelmet sem. Ezenkívül a felperesek szerint a megtámadott határozat hibás jogi kritériumot alkalmaz annak vizsgálatakor, hogy a több érintett joghatóságba való kormányzati beavatkozás kizárja-e az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikkének alkalmazását.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

2017. május 31-én benyújtott kereset – Cathay Pacific Airways kontra Bizottság

(T-343/17. sz. ügy)

(2017/C 239/76)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Cathay Pacific Airways Ltd (Hong Kong, Kína) (képviselők: R. Kreisberger és N. Grubeck Barristers, M. Rees Solicitor és E. Estellon ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk, az EGT-megállapodás 53. cikke és az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött légi közlekedési megállapodás 8. cikke szerinti eljárásról szóló, 2017. március 17-i C(2017)1742 final bizottsági határozat (Ügyszám: AT.39258 – Légi teherszállítás) 1. cikkének (1)–(4) bekezdésében foglalt valamennyi, jogsértésre vonatkozó megállapítást annyiban, amennyiben azok a felperest érintik;
- semmisítse meg a vitatott határozat 3. cikkét annyiban, amennyiben az 57 120 000 EUR bírságot szabott ki a felperessel szemben, vagy másodlagosan csökkentse e bírság összegét, és
- a Bizottságot kötelezze a felperes részéről a jelen keresettel kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap szerint a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot és/vagy tévesen állapította meg a tényállást és/vagy nem megfelelő bizonyítást alkalmazott akkor, amikor belefoglalta a felperest a vitatott határozat rendelkező része 1. cikkének (1) és (4) bekezdésébe, és megállapította, hogy a felperes részt vett az állítólagos egységes és folytatólagos jogsértésben.
  - A felperes azt állítja, hogy nincs jogalapja annak a megállapításnak, hogy részt vett az Európán belüli jogsértésekben.
  - A felperes továbbá előadja, hogy nincs megfelelő ténybeli alapja annak a megállapításnak, hogy részt vett az Európán belüli jogsértésekben.
  - A felperes ezentúl kifejti, hogy sérti a védelemhez való jogát az, hogy a Bizottság új indokokra hivatkozik.

- A felperes végül kijelenti, hogy az, hogy a Bizottság jogellenesen belefoglalta a felperest az 1. cikk (1)–(4) bekezdésébe, súlyosan érinti azon törekvését, hogy bizonyítsa, a felperes részt vett az állítólagos egységes és folytatólagos jogsértésben.
2. A második jogalap értelmében a Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet 25. cikkét, valamint a jogbiztonság, az igazságosság és a megfelelő igazságszolgáltatás elvét azon második határozat felperes tekintetében való elfogadásával, amely új jogsértő magatartást ró fel neki.
3. A harmadik jogalap szerint a Bizottság nem bizonyította jogilag megkövetelt módon, hogy a felperes felelős az állítólagos egységes és folytatólagos jogsértésben való részvételért.
- A felperes szerint a Bizottság a felperest nem egyedileg kezelte, és nem bizonyította a felperes vonatkozásában az egységes és folytatólagos jogsértés egyes elemeit.
- A felperes továbbá előadja, hogy a Bizottság nem bizonyította egy közös célt követő átfogó terv létezését.
- A felperes ezentúl kifejti, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a felperes részt vett az egységes és folytatólagos jogsértésben, vagy fennállt az abban való részvételre irányuló megkövetelt szándéka.
- A felperes végül kijelenti, hogy nem állapították meg, hogy rendelkezett a szükséges tudással.
4. A negyedik jogalap értelmében a Bizottság nem támasztotta alá megfelelő indokokkal azon megállapítását, miszerint a felperes részt vett az állítólagos egységes és folytatólagos jogsértésben.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság téved, amikor arra hivatkozik, hogy a felperes harmadik országok által szabályozott területen végzett tevékenysége bizonyítja az állítólagos egységes és folytatólagos jogsértésben való részvételét, és a Bizottság nem is bizonyította ezt.
- A felperes szerint a Bizottság nem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének a felperes hongkongi magatartása tekintetében és/vagy nem indokolt kellően.
- A felperes továbbá előadja, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a felperes hongkongi magatartása versenykorlátozó célt követett.
- A felperes ezentúl kifejti, hogy a hongkongi jog kötelezte közös kereset benyújtására.
- A felperes végül az udvariasság és a be nem avatkozás elvének a megsértésére hivatkozik.
6. A hatodik jogalap szerint a Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel az EUMSZ 101. cikknek a beérkező járatokkal – vagyis harmadik országból Európába tartó légi teherszállítási szolgáltatásokkal – kapcsolatos magatartásra való alkalmazására.
7. A hetedik jogalap értelmében a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot a felperessel szemben kiszabott bírság kiszámításakor.

2017. május 31-én benyújtott kereset – Latam Airlines Group és Lan Cargo kontra Bizottság

(T-344/17. sz. ügy)

(2017/C 239/77)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Latam Airlines Group SA (Santiago, Chile), Lan Cargo SA (Santiago) (képviselők: B. Hartnett barrister, O. Geiss ügyvéd és W. Sparks solicitor)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- a felpereseket érintő részében semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk, az EGT-Megállapodás 53. cikke, valamint az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött légi közlekedési megállapodás 8. cikke szerinti eljárásban (AT.39258 – „légi árufuvarozás” ügy) 2017. március 17-én hozott C(2017) 1742 final bizottsági határozatot;
- ezenkívül, illetve másodlagosan csökkentse a felperesekkel szemben kiszabott bírságokat; és
- kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek hét jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság ténybeli hibát vétett, és tévesen alkalmazta a jogot, mivel félreértelmezte a felperesekkel szemben felhozott bizonyítékokat, mivel tévesen alkalmazta az EUMSZ 101. cikket, az EGT-Megállapodás 53. cikkét és a svájci megállapodás 8. cikkét, és mivel nem adott megfelelő indokolást, amikor a jogsértésnek a biztonsági pótdíjra és a jutalékfizetés megtagadására vonatkozó részében megállapította a felperesek jogsértésért való felelősségét.
  - A felperesek előadják, hogy a Bizottság tévesen állapítja meg, hogy a felperesek tudtak a biztonsági pótdíjjal és a jutalékfizetés megtagadásával kapcsolatos versenyellenes magatartásról.
  - Továbbá a felperesek arra hivatkoznak, hogy az állítólagos egységes és folyamatos jogsértés ezen aspektusai nem választhatók el a jogsértés egészétől, következésképpen a megtámadott határozatot teljes egészében meg kell semmisíteni.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság ténybeli hibát vétett, és tévesen alkalmazta a jogot, mivel félreértelmezte a felperesekkel szemben felhozott bizonyítékokat, mivel hibásan alkalmazta a releváns rendelkezéseket, és mivel nem nyújtott megfelelő indokolást, amikor megállapította, hogy a felperesek részt vettek az üzemanyagpótdíjjal kapcsolatos jogsértésben.
  - A felperesek előadják, hogy a Bizottság nem bizonyította jogilag megkövetelt módon, hogy részt vettek az üzemanyagpótdíjjal kapcsolatos állítólagos jogsértésben.
  - A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a sajtóközlemények nem voltak alkalmasak arra, hogy a tudomásukra hozzák az állítólagos kartellt.
  - A felperesek végül azt állítják, hogy a szállítókkal való kapcsolatfelvételeikre vonatkozóan felhozott bizonyítékok korlátozott köre nem bizonyítja a felperesek semmilyen versenyellenes magatartását, és nem bizonyítja azt, hogy tudtak a többi szállító versenyellenes magatartásáról, vagy hogy előre láthatták volna azt.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló ténybeli hibákat vétett, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította a felpereseknek a megtámadott határozat 1. cikkének (1), (3) és (4) bekezdésében meghatározott utakon elkövetett jogsértésért való felelősségét, és nem nyújtott megfelelő indokolást.
  - A felperesek előadják, hogy a Bizottság a megtámadott határozat 1. cikkének (1), (3) és (4) bekezdésében tévesen állapította meg a jogsértésért való felelősségüket, mivel az elévülési idő lejárt.
  - A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a Bizottságnak nincs hatásköre arra, hogy az EGT-n belüli utak vonatkozásában megállapítsa az EUMSZ 101. cikkbe ütköző, 2004. május 1-jét megelőzően elkövetett jogsértésért, illetve az EGT-Megállapodás 53. cikkébe ütköző, 2005. május 19-ét megelőzően elkövetett jogsértésért való felelősségüket.
  - A felperesek továbbá azt állítják, hogy a Bizottságnak nincs hatásköre arra, hogy megállapítsa a felpereseknek az EU–Svájc közötti utak vonatkozásában elkövetett jogsértésért való felelősségét.
  - Végül a felperesek előadják, hogy a Bizottság megállapításai sértik a *ne bis in idem* elvét.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló ténybeli hibákat vétett, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította az állítólagos kartell fennállását, és nem nyújtott megfelelő indokolást.
  - A felperesek előadják, hogy a Bizottság azon megállapítása, miszerint részt vettek az állítólagos kartellben, nem nyert bizonyítást.

- A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy ez azon a téves feltevésen alapul, hogy a jogsértés valamennyi utat érintette.
  - A felperesek továbbá azt állítják, hogy ez meghaladja a Bizottság hatáskörét, és az állítólagos jogsértés földrajzi kiterjedését illetően kétértelműséghez vezet.
  - A felperesek végül előadják, hogy a megtámadott határozat tárgyát illetően ez az indokolás és a rendelkező rész között inkohereanciát eredményez, ami nem teszi lehetővé azt, hogy a felperesek megértsék az állítólagos jogsértés jellegét és kiterjedését.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló ténybeli hibákat vétett, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az állítólagos magatartás egységes és folyamatos jogsértésnek minősül, és e megállapítás alátámasztására nem nyújtott megfelelő indokolást.
- A felperesek előadják, hogy a szóban forgó magatartásnak semmilyen versenyellenes célja nem volt.
  - A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a szóban forgó magatartás egyetlen terméket vagy szolgáltatást sem érintett.
  - A felperesek továbbá azt állítják, hogy a szóban forgó magatartás nem ugyanazt a vállalkozást érintette.
  - A felperesek továbbá előadják, hogy az állítólagos jogsértésnek nem volt egységes jellege.
  - A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy az állítólagos jogsértés elemeit nem vizsgálták meg párhuzamosan.
  - A felperesek végül előadják, hogy a Bizottság a jutalékfizetés megtagadását illetően nem nyújtott be elegendő bizonyítékot, és nem végezte el az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdése szerinti elemzést.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette a felperesek védelemhez való jogát, és nem nyújtott megfelelő indokolást.
- A felperesek előadják, hogy nem tudtak válaszolni a Bizottság azon megállapítására, hogy tudtak a biztonsági pótdíjjal és a jutalékfizetés megtagadásával kapcsolatos jogsértésről.
  - A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a Bizottság az állítólagos kartellre vonatkozó megállapításának alátámasztása érdekében új állításokat tett.
  - A felperesek továbbá azt állítják, hogy a Bizottság velük szemben elfogadhatatlan bizonyítékokra támaszkodik.
  - A felperesek továbbá előadják, hogy a megtámadott határozat indokolása és rendelkező része közötti inkoherencia az indokolási kötelezettség megsértését eredményezi.
  - A felperesek végül arra hivatkoznak, hogy nem tudták kifejezni álláspontjukat a Bizottság azon döntésével kapcsolatban, hogy a kifogásközlést követően a vizsgálatból kizár 13 szállítót, valamint a jogsértés három aspektusát, és a Bizottság nem indokolta meg e döntését.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a felperesek bírságának kiszámításakor tévesen alkalmazta a jogot, és ténybeli hibát vétett, továbbá nem nyújtott megfelelő indokolást.
- A felperesek előadják, hogy a Bizottság nem különböztette meg a végső ár összehangolását és az ár néhány elemére vonatkozó összehangolást.
  - A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a címzettek korlátozott együttes piaci részesedését és az iparban érvényesülő jogszabályi követelményeket.
  - A felperesek továbbá azt állítják, hogy a Bizottság ugyanúgy ítélte meg magatartásukat, mint más címzettek sokkal súlyosabb magatartását, ideértve a „csoport magját” is.
  - A felperesek végül arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nem vette figyelembe, hogy más címzettekhez képest sokkal korlátozottabb mértékben vettek részt a jogsértésben, akik enyhítő körülmények címén szintén bírságcsökkentésben részesültek.

2017. május 31-én benyújtott kereset – Hotelbeds Spain kontra EUIPO – Guidigo Europe (Guidigo what to do next)**(T-346/17. sz. ügy)**

(2017/C 239/78)

*A keresetlevél nyelve: angol***Felek***Felperes:* Hotelbeds Spain, SL (Palma de Mallorca, Spanyolország) (képviselő: L. Broschat García ügyvéd)*Alperes:* az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)*A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban:* Guidigo Europe SARL (Párizs, Franciaország)**Az EUIPO előtti eljárás adatai***A vitatott védjegy bejelentője:* a felperes*A vitatott védjegy:* Guidigo what to do next szövelemeket magában foglaló európai uniós ábrás védjegy – 12 944 898. sz. védjegybejelentés*Az EUIPO előtti eljárás:* felszólalási eljárás*A megtámadott határozat:* az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2017. március 21-én hozott határozata (R 449/2016-4. sz. ügy)**Kereseti kérelmek***A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:*

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- adjon helyt a 12 944 898. sz. európai uniós védjegybejelentésnek a 39., 41. és 43. osztályok tekintetében.

Jogalap

- a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2017. június 1-jén benyújtott kereset – Singapore Airlines és Singapore Airlines Cargo kontra Bizottság**(T-350/17. sz. ügy)**

(2017/C 239/79)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek***Felperesek:* Singapore Airlines Ltd (Szingapúr, Szingapúr) és Singapore Airlines Cargo Pte Ltd (Szingapúr) (képviselők: J. Kallaugher és J. Poitras Solicitors, valamint J. Ruiz Calzado ügyvéd)*Alperes:* Európai Bizottság**Kérelmek***A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:*

- semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk, az EGT-megállapodás 53. cikke és az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött légi közlekedési megállapodás 8. cikke szerinti eljárásról szóló, 2017. március 17-i C(2017)1742 final bizottsági határozatot (Ügyszám: AT.39258 – Légi teherszállítás) teljes egészében vagy részlegesen;
- továbbá vagy másodlagosan csökkentse a felperesekkel szemben kiszabott bírság összegét;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére, és

— az ügy körülményeitől függően rendelje el a szükséges intézkedéseket.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek hat jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap szerint a vitatott határozatot meg kell semmisíteni, mivel az EU-ba tartó és onnan kiinduló valamennyi járatra vonatkozó légi szállítási szolgáltatásokat érintő egységes és folytatólagos jogsértésre vonatkozó központi megállapítása téves jogalkalmazáson és tényértékelésen alapul.

A felperesek szerint a vitatott határozat nem bizonyítja különösen: i. világméretű kartell fennállását; ii. az EU-n kívüli légi teherszállítási értékesítéseket magában foglaló magatartással kapcsolatos hatáskört; iii. az EUMSZ 101. cikk külföldi kormányok által szabályozott vagy megkövetelt magatartásokra való alkalmazását; iv. az egységes és folytatólagos jogsértés három állítólagos elemét – üzemanyagfelár, a biztonsági felár és a felár utáni jutalékfizetés állítólagos megtagadása – magában foglaló magatartás közötti elegendő kapcsolatot; és v. a légitársaságokkal való központi szintű kapcsolattartás és a helyi piacon kifejtett magatartás közötti elegendő kapcsolatot.

2. A második jogalap értelmében a vitatott határozatot meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben jogsértést állapít meg a felárbevitel után a szállítványozóknak való jutalékfizetéssel kapcsolatos egyeztetés tekintetében.
3. A harmadik jogalap szerint a vitatott határozatot meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben a felpereseket érintő jogsértésre vonatkozó megállapítás olyan bizonyítékokon alapul, amelyek kizárólag a WOW légi teherszállítási szövetség tagjai közötti kapcsolattartást foglalnak magukban.

A felperesek szerint a vitatott határozat helytelen jogi szempontrendszer alkalmaz a teljesen együttműködő légitársasági szövetség értékelésére, és alapvető hibásan értékeli, hogyan működött a WOW szövetség. A felperesek továbbá azt állítják, hogy a WOW-partnerekkel való kapcsolattartásuk azon tényleges erőfeszítés részét képezték, hogy sikeres szövetséget hozzanak létre, és nem pedig az egységes és folytatólagos jogsértés feltételezett alapját képező közös terv megnyilvánulásai voltak.

4. A negyedik jogalap értelmében a vitatott határozatot meg kell semmisíteni, mivel nem bizonyítja a felpereseknek az egységes és folytatólagos jogsértésben való részvételét.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy ha (ellentétben a negyedik jogalap keretében kifejtett érvekkel) a felperesek részt vettek az egységes és folytatólagos jogsértés egyes elemeiben, a vitatott határozat nem bizonyítja, hogy a felperesek tudatában voltak a vitatott határozatban leírt magatartás valamennyi egyéb elemének, nevezetesen a csoport központjának nyilvánvalóan jogellenes együttműködésének, vagy hogy ilyen magatartást az ítélkezési gyakorlat értelmében ismerniük kellett.
6. A hatodik jogalap szerint, ha a vitatott határozatot nem semmisítik meg teljes egészében, a felperesekkel szemben kiszabott bírságot csökkenteni kell, mivel a Bizottság nem követte a bírságokra vonatkozó iránymutatás⁽¹⁾ egyértelmű követelményeit a releváns forgalom meghatározásakor, és mivel a kiszabott bírság nem tükrözi a felpereseknek az egységes és folytatólagos jogsértésben való korlátozott részvételét és a felperesek magatartásának kevésbé súlyos voltát (ahogyan azt a harmadik, negyedik és ötödik jogalapok bemutatják).

⁽¹⁾ Az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatás (HL 2006. C 210., 2. o.)

2017. június 2-án benyújtott kereset – Korwin-Mikke kontra Parlament

(T-352/17. sz. ügy)

(2017/C 239/80)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Janusz Korwin-Mikke (Jozefow, Lengyelország) (képviselők: M. Cherchi, A. Daoût et M. Dekleermaker ügyvédek)

Alperes: Európai Parlament

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa a jelen keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak;
következésképpen
- semmisítse meg az Európai Parlament Elnökségének 2017. április 3-i határozatát;
- semmisítse meg az Európai Parlament Elnökségének korábbi, 2017. március 14-i határozatát;
- rendelje el a megtámadott határozatok által okozott vagyoni és nem vagyoni károk megtérítését, vagyis ítéljen meg a felperesnek 19 180 eurót;
- mindenképpen az Európai Parlamentet kötelezze az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap az Európai Unió Alapjogi Chartája 11. cikkének megsértésére, a szólásszabadság alapelve és az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikke, valamint az Alapjogi Charta 52. cikke együttes olvasatának megsértésére vonatkozik, azon sajátos körülménnyel, hogy a megtámadott határozatokban szereplő kijelentéseket az Európai Parlament egyik képviselője tette feladatai ellátása körében, az Európai Unió intézményein belül, továbbá az Európai Parlament eljárási szabályzata 166. cikkének megsértésére, az Alapjogi Charta 41. cikkének megsértésére az Európai Unió intézményei jogi aktusainak indokolása elvének megsértésére, az EUMSZ 296. cikk megsértésére, nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetésére és hatáskörtúllépésre vonatkozik.
2. A második jogalap az Alapjogi Charta 41. cikkének megsértésére, az Európai Unió intézményei jogi aktusainak indokolása elvének megsértésére, az arányosság alapelveinek megsértésére, nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetésére és hatáskörtúllépésre vonatkozik.

2017. június 2-án benyújtott kereset – Daico International kontra EUIPO – American Franchise Marketing (RoB)

(T-355/17. sz. ügy)

(2017/C 239/81)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Daico International BV (Amszterdam, Hollandia) (képviselő: M. Kassner ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: American Franchise Marketing Ltd (London, Egyesült Királyság)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: RoB európai uniós ábrás védjegy – 5 284 104. sz. európai uniós védjegy

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2017. március 9-én hozott határozata (R 1405/2016-2. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

— az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

- a 207/2009 rendelet 75. cikke (1) bekezdésének megsértése;
- a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK rendelet 62. szabálya (3) bekezdésének megsértése.

2017. június 2-án benyújtott kereset – Daico International kontra EUIPO – American Franchise Marketing (RoB)

(T-356/17. sz. ügy)

(2017/C 239/82)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Daico International BV (Amszterdam, Hollandia) (képviselő: M. Kassner ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: American Franchise Marketing Ltd (London, Egyesült Királyság)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a felperes

A vitatott védjegy: „RoB” európai uniós szóvédjegy – 5 752 324. sz. európai uniós védjegy

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2017. március 21-én hozott határozata (R 1407/2016-2. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

- a 207/2009 rendelet 75. cikke (1) bekezdésének megsértése;
- a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i a 2868/95/EK rendelet 62. szabálya (3) bekezdésének megsértése.

2017. május 31-én benyújtott kereset – Mubarak kontra Tanács

(T-358/17. sz. ügy)

(2017/C 239/83)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairó, Egyiptom) (képviselők: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin, M. Rushton és C. Enderby Smith solicitors)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- a felperesre vonatkozó részükben semmisítse meg az egyiptomi helyzet tekintetében egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2011/172/KKBP határozat módosításáról szóló, 2017. március 21-i (KKBP) 2017/496 tanácsi határozatot (a továbbiakban: megtámadott határozat; HL 2017. L 76., 22. o.), valamint az egyiptomi helyzet tekintetében egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló 270/2011/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2017. március 21-i (EU) 2017/491 tanácsi végrehajtási rendeletet (a továbbiakban: megtámadott rendelet; HL 2017. L 76., 10. o.);
- állapítsa meg, hogy az egyiptomi helyzet tekintetében egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2011/172/KKBP tanácsi határozat (a továbbiakban: határozat; HL 2011. L 76., 63. o.) 1. cikkének (1) bekezdését, valamint az egyiptomi helyzet tekintetében egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2011. március 21-i 270/2011/EU tanácsi rendelet (a továbbiakban: rendelet; HL 2011. L 76., 4. o.) 2. cikkének (1) bekezdését a felperesre vonatkozó részükben nem kell alkalmazni, következésképpen pedig a felperest érintő részében semmisítse meg a (KKBP) 2016/411 határozatot, és
- a Tanácsot kötelezze a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy a határozat 1. cikkének (1) bekezdése és a rendelet 2. cikkének (1) bekezdése jogellenes, mert ezek a) nem rendelkeznek megfelelő joggalappal és/vagy b) sértik az arányosság elvét.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy a Tanács azon vélelme, hogy az egyiptomi bírósági eljárás megfelelt az alapvető emberi jogoknak megsértette a felperesnek az EUSZ 2. és 3. cikkel, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. és 48. cikkével összefüggésben értelmezett EUSZ 6. cikk szerinti jogait.
3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy a Tanács értékelési hibákat követett el, amikor úgy vélte, hogy teljesül a felperesnek a határozat 1. cikkének (1) bekezdésébe és a rendelet 2. cikkének (1) bekezdésébe való felvételével kapcsolatos kritérium.
4. A negyedik, arra alapított jogalap, hogy a Tanács megsértette a felperes védelemhez való és a megfelelő ügyintézéshez való jogát, valamint a hatékony bírósági felülvizsgálathoz való jogát. Közelebbről: a Tanács nem körültekintően és pártatlanul vizsgálta, hogy a jegyzékbe való újbóli felvételt állítólagosan igazoló indokok megalapozottak-e az újbóli felvételt megelőzően a felperes által tett észrevételek tükrében.
5. Az ötödik, arra alapított jogalap, hogy a Tanács indokolatlanul és aránytalanul megsértette a felperes alapvető jogait, köztük a tulajdon és a jóhírnév védelméhez való jogát. A megtámadott határozat és a megtámadott rendelet felperesre gyakorolt hatásai széles körűek, mind tulajdona, mind pedig világszerte fennálló jóhírneve tekintetében. A Tanács nem bizonyította, hogy a felperes pénzügyi eszközeinek és gazdasági erőforrásainak befagyasztása bármiféle jogszerű célkitűzéshez kapcsolódik, illetve hogy azt ilyen célkitűzés igazolja, azt pedig még kevésbé bizonyította, hogy ez arányos volna egy ilyen célkitűzéshez képest.

A Törvényszék 2017. április 24-i végzése – Ipurri kontra EUIPO – van Graaf (IPURI)

(T-226/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2017/C 239/84)

Az eljárás nyelve: német

A negyedik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 232., 2016.6.27.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU